

1812

Εκατονταετηρίς
Ασφρότητας Εσυντάων
Κωνσταντινουπόλεως

1920

5010.

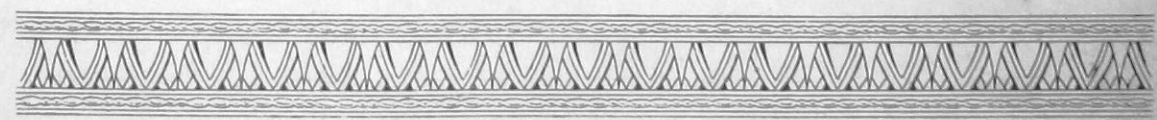
1812—1920

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

SISMANOGILIO

«Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν»

Τῇ ἱερᾷ σκιᾷ

καὶ ἀγήρω μνήμη

τῶν ἀοιδίμων ἰδρυτῶν,

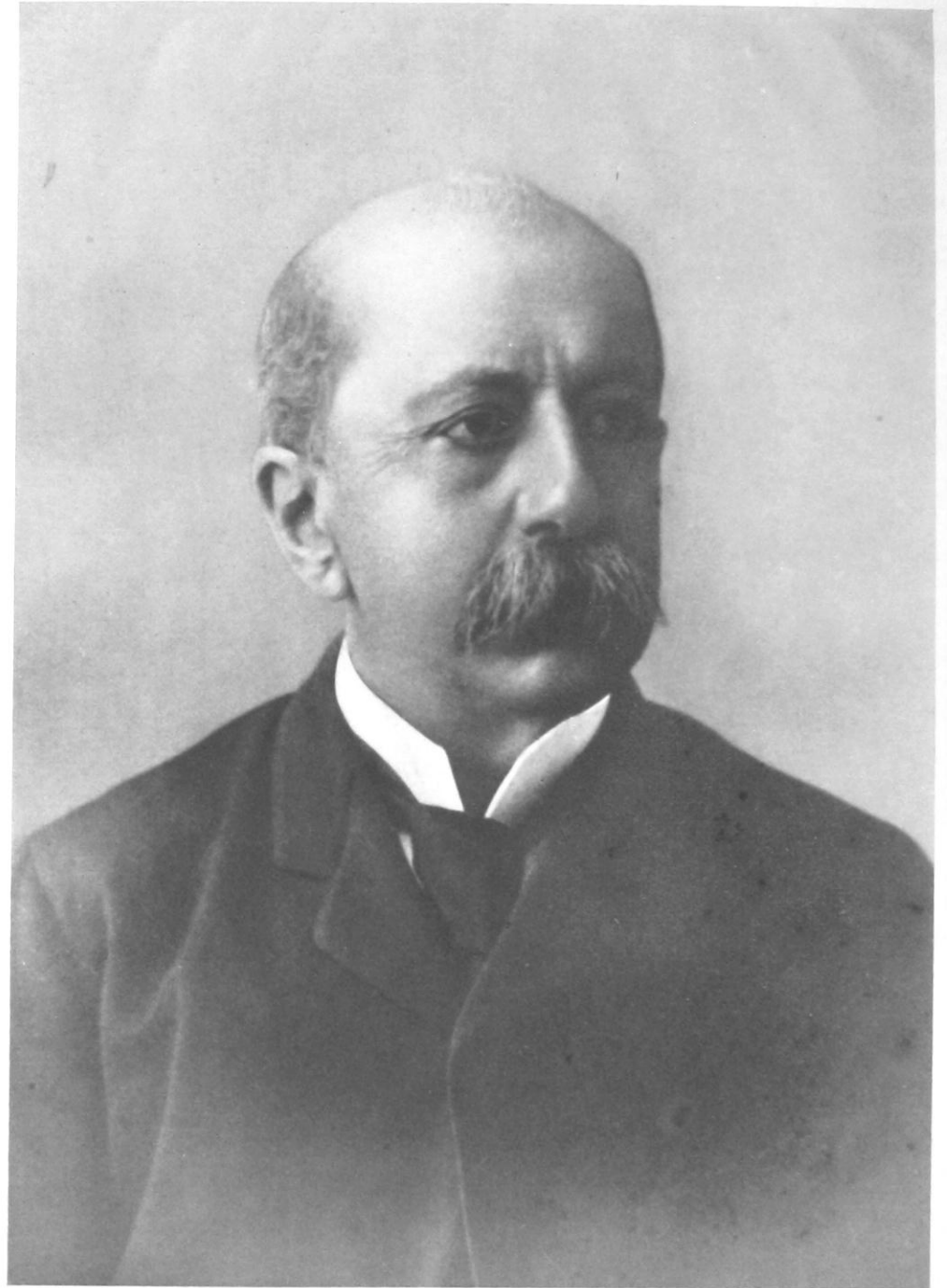
Προέδρων

καὶ ἄειμνήστων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος

εὐλαβῶς ἀφιεροῦται.

πρωτοπρεσβύτερο
Ἡσυχίου Σακκά, 184
ΚΟΝΤΟΣΚΑΪΟΝ 5. 9. 1974

Ἡ Ἑλλὰς προώριστα γὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ
Χαρίλαος Τρικούπης.

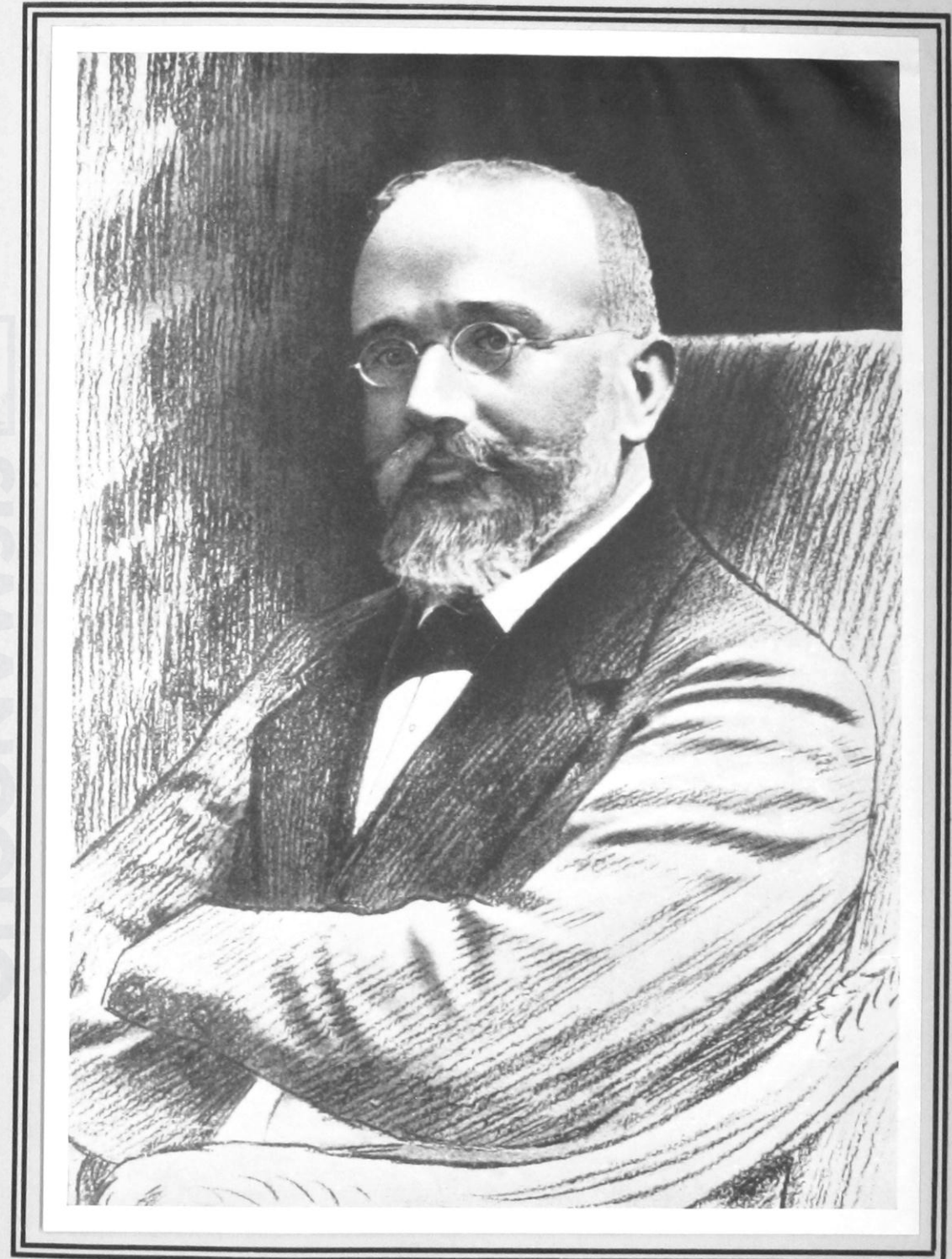
† ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ
Ὁ Μέγας Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος.
Ἐπίτιμος Ἰσόβιος Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτάνων, ὡς Ἀγαθοεργὸν καὶ Ἀλληλοβοηθητικὸν Σωματεῖον — Ἀδελφᾶτον —, ὑφίσταται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1812, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἀφιερώσεως τῆς ἀναγραφομένης ἐπὶ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Ἁγίου Τερομάστου Σεραφεῖμ πολυούχου Ἁγίου τῆς Εὐρυτανίας καὶ τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, εἰκόνης κατατεθειμένης ἔκτοτε ἐν τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας τοῦ Πέραν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὴν πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει παροικία τῶν Εὐρυτάνων (τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Νεοχωρίου, Λιτσᾶς καὶ Φαναρίου, εἰς ἣν ὑπήγετο ἐκκλησιαστικῶς ἡ Εὐρυτανία), καὶ πολυπληθὴς ἦτο καὶ μεγάλως ἤκμαζεν. Αἱ πλοῦσαι Μοναὶ τῆς Εὐρυτανίας καὶ ἰδίᾳ ἡ τῆς περιφήμου Τατάρης εἶχον σημαντικὴν περιουσίαν εἰς γαίας καὶ κτήματα, ἐν οἷς πολυπληθεῖς Εὐρυτᾶνες εἰργάζοντο. Διεκρίνοντο δὲ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς δύο κυρίως τάξεις οἱ ἐν Κων/πόλει Εὐρυτᾶνες, εἰς τὴν τῶν καλλιεργητῶν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ μοναστηριακὰ κτήματα καὶ ὧν ἀπόγονοι καὶ σήμερον ἔτι εὐρίσκονται ἐγκατεστημένοι ἐν Πύργῳ, Θεραπείῳ, Βουγιούκ-Δερὲ καὶ λοιποῖς χωρίοις τῆς ἐπαρχίας Δέρκων, καὶ τὴν τῶν ἐν τῷ κέντρῳ τῆς μεγαλουπόλεως, ἐν Χρυσουπόλει καὶ τοῖς προαστείοις τοῦ Βοσπόρου ἐγκατεστημένων, τάξιν καταγινόμενῃ κυρίως εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν. Τὸ Ἀδελφᾶτον ἄρα τῶν Εὐρυτάνων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀποτελεῖ εἶδος Συνδέσμου τῶν μελῶν μιᾶς συντεχνίας, τῆς τῶν Μπακάληδων καὶ ἀπέβλεπε μὲν ἡ σύστασις αὐτοῦ κυρίως εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἀλληλοβοήθειαν τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον πολυτίμους παρέσχεν ἡ σύμπτυξις τοῦ Ἀδελφᾶτον τοῖς μέλεσιν ὑπηρεσίας ὡς καὶ τῇ καθόλου Ἐθνικῇ Ἰδέᾳ, διότι ἐγκλείον εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ πλοῦσαι καὶ σημαίνοντα μέλη τῆς τότε κοινωνίας τῆς Πόλεως, ἀνήκοντα εἰς μίαν τῶν σπουδαιότερων συντεχνιῶν, διαθέτον δ' ἐξ ἄλλου τὸν πλοῦτον τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων σημαντικῶς ὑπεστήριξε τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, ἤμβλυε δ' ἐκάστοτε διὰ τοῦ πανισχύρου τούτου ὄπλον τὴν κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἀδελφᾶτον μῆνιν καὶ τὸν φανατισμὸν τῶν Γενιτσάρων.

Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἡ δρᾶσις τοῦ Ἀδελφᾶτον περιορίσθη σημαντικώτατα καὶ βαθμηδὸν ἐνεκρώθη. Αἱ Μοναὶ ὑπαχθεῖσαι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀπώλεσαν τὴν ἐνταῦθα ἐπιρροήν, τὰ δὲ κτήματά των ἄλλα μὲν ἐξεποιήθησαν, ἄλλα δ' ἐδημεύθησαν. Οἱ Εὐρυτᾶνες ἐξ ἄλλου γενόμενοι ὑπήκοοι τοῦ νεοσυστάτου Βασιλείου ὑπεβλέποντο καὶ κατεδιώκοντο ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν. Τοιοῦτοτρόπως μὲ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καταρρέει ἡ ὑπαρξις τοῦ Ἀδελφᾶτον τῶν Εὐρυτάνων καὶ μόνον διασώζεται ἡ ἱερὰ παράδοσις τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς εορτῆς τοῦ προστάτου Ἁγίου Σεραφεῖμ. Καὶ ὄντως! Τὴν 4 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους συνήρχοντο πανταχόθεν τῆς Πόλεως οἱ Εὐρυτᾶνες ἐν τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας τοῦ Πέραν, ὅπου ἦν κατατεθειμένη ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ καὶ ἐτέλουν πανηγυρικὴν λειτουργίαν, μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας συναθροιζόμενοι εἰς τὸ πλησιέστερον Καρπενησιωτικὸν κατάστημα διένειμον τοὺς ἄρτους

τῆς ἀποκλασίας καὶ ἠϋχοντο ἀλλήλοις τὴν ἐθνικὴν εὐχὴν «καλὴ πατρίδα». Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα μέχρι τοῦ ἔτους 1863, ὅτε μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ συνήλθον οἱ παρευρεθέντες Εὐρυτᾶνες εἰς τὸ Ἐπιτροπικὸν τῆς Παναγίας καὶ ἀπεφάσισαν τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Ἀδελφάτου ἐπονομάσαντες αὐτὸ «Ἀγαθοεργὸς καὶ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἀδελφότης ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ ἐν Κων/πόλει». Ἡ δρᾶσις τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίοδον μέχρι τοῦ ἔτους 1887 ὑπῆρξε λίαν περιορισμένη εἰς τὴν ἀλληλοβοήθειαν τῶν ἀπόρων μελῶν, περιστρεφόμενη περὶ τὴν ὕλικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην χρημάτων ἐκ τῶν μελῶν πρὸς προαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐργασίας των. Ἀπὸ τοῦ ἔτους ὁμῶς 1887 νέα ζωὴ εἰσέρχεται εἰς τὸν ὀργανισμόν τῆς Ἀδελφότητος. Ἀποφάσει τῆς γενικῆς τῶν μελῶν συνελεύσεως τῆς 4 Ἰανουαρίου 1887 μετονομάζεται «Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτᾶνων ἐν Κων/πόλει», ψηφίζεται δὲ νέος κανονισμὸς διανοίγων αὐτῇ εὐρύτερους ὁρίζοντας. Ἐκτοτε ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἢ δρᾶσις αὐτῆς εὐρύνεται κορυφωθείσα ἰδίᾳ κατὰ τὰ πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ἔτη. Ἡ ἀποστολὴ αὐτῆς δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν πρὸς τὰ ἄπορα μέλη ἀγαθοεργίαν καὶ ὑποστήριξιν. Ἀπευθύνεται καὶ πρὸς πάντα ἄπορον Εὐρυτᾶνα ἐξαιτούμενον τὴν βοήθειαν αὐτῆς καὶ ἔτι πλέον στρέφει τὴν εὐεργετικὴν αὐτῆς σκέπην καὶ πρὸς τὴν ἀγαπητὴν Εὐρυτανίαν σπεύδουσα εἰς ἐκάστην ἀνάγκην νὰ ἐπουλώσῃ καὶ μίαν πληγὴν, ν' ἀπομάξῃ καὶ ἓνα δάκρυ δυστυχίας. Ἐν δὲ τῇ Κων/πόλει, ἐνθα ἡ ἔδρα αὐτῆς, γενναίως προσέρχεται ἀρωγὸς εἰς κάθε δυστυχίαν καὶ εἰς πᾶσαν ἐθνικὴν ἀνάγκην. Διανέμει κατ' ἔτος εἰς τὰς πτωχὰς συνοικίας τῆς πόλεως χιλιάδας γαιανθράκων καὶ ἄρτους, καὶ ἄλλα τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐφόδια. Βοηθεῖ Σχολὰς καὶ χορηγεῖ εἰς τὰ Ἐθνικὰ Νοσοκομεῖα. Συμβάλλει εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῶν Πατριαρχείων καὶ δὲν κωφεύει εἰς τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου. Προσφέρει τὸν ὄβολόν της εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους τῆς Ἀταλάντης καὶ Ζαθύνθου. Βοηθεῖ τοὺς ἐκ τῆς πλημμύρας παθόντας κατοίκους Τρικκάλων καὶ συνεισφέρει γενναίως διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Θράκης. Ὑποστηρίζει γενναίως τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα ἐν Μακεδονίᾳ καὶ βοηθεῖ τοὺς παθόντας ὁμογενεῖς τῆς Μακεδονίας ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν Βουλγάρων. Χορηγεῖ διὰ τὰ ἔκθετα τοῦ Πέραν καὶ δὲν ἀρνεῖται τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, συντρέχει τὸ ἔθν. Ὀρφανοτροφεῖον καὶ προσφέρει τὸν ὄβολόν της διὰ τὴν ἰδρύσιν τῆς Ἐθνικῆς Σχολῆς τῶν Γλωσσῶν καὶ Ἐμπορίου. Δὲν λησμονεῖ τοὺς ἐθνικοὺς δεσμοὺς πρὸς τὴν ἀδελφὴν Ἰταλίαν καὶ προσέρχεται ἐπίκουρος εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους τῆς Σικελίας. Διατηρεῖ ὑποτρόφους εἰς τὰς σχολὰς τῆς πρώτης παιδείας καὶ συμπληροῖ τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς ἀριστευόντων Εὐρυτανοπαίδων. Γηροκομεῖ ἀνυχεῖς καὶ ἀπόρους γέροντας καὶ συμβάλλεται εἰς τὴν προικοδότησιν Εὐρυτανίδων τιμίων κορῶν. Διατηρεῖ νυκτερινὴν Σχολὴν διὰ τὰ ἐργατικά τέκνα ἀπόρων Εὐρυτᾶνων, παρέχει δωρεὰν τὴν ἰατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν βοήθειαν, χορηγεῖ τὰ πρὸς νοσηλείαν μέσα καὶ περιθάλπει πάντα νοσοῦντα ἄπορον Εὐρυτᾶνα. Δαπανᾷ ἀφειδῶς διὰ τὴν διάδοσιν τῆς σηροτροφίας ἐν Εὐρυτανίᾳ καὶ μετέχουσα ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς εἰς πᾶσαν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῆς Εὐρυτανίας. Τῶν γνησίων καὶ ἁγίων Ἐθνικῶν παραδόσεων ἐπιδιώκουσα μεταξὺ τῶν Εὐρυτᾶνων τῶν ἐνταῦθα ἐγκατεστημένων, συμβάλλεται διὰ τοῦ συνόλου τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἔργου εἰς τὴν καθόλου ἐθνικὴν ζωὴν τῆς ἐν Κων/πόλει Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

Ὁ Ἐλευθερωτῆς τοῦ Γένους. Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος.
Ἐπίτιμος Ἰσόβιος Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος.

Η ωραιότερα ὅμως πράξις τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων ἢ κρατηθεῖσα μέχρι σήμερον μυστική, ὡς ἐθνικὸν ἀπόρητον, καὶ ἡ ὁποία τώρα ὑπερηφάνως ἠμπορεῖ νὰ βροντοφωνηθῇ πρὸς τιμὴν τῆς γηραιᾶς Ἀδελφότητος καὶ τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν εἶνε ἡ συνδρομὴ αὐτῆς εἰς τὸν μέγαν Κρητικὸν ἀγῶνα τοῦ 1868.

Ἡ ἐπανάστασις ἐμαίνετο ἐν Κρήτῃ, τὸ Ἔθνος σύμπαν ἠγωνία καὶ ἠῦχετο ἡ νίκη νὰ στέφῃ τὸν ἱερὸν τοῦ Μεγάλου Λαοῦ ἀγῶνα.

Ἡ Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτάνων ἐθεώρησεν ἐθνικὸν καθήκον νὰ σπεύσῃ νὰ στηρίξῃ τὸ κατὰ δύναμιν τὸν Ἔθνικὸν ὑπὲρ Ἐλευθερίας τῶν Κρητῶν ἀγῶνα. Τὰ τέκνα τοῦ Βελουχιοῦ, ἀπόγονοι τῶν ἀθανάτων ἀρματολῶν τῶν Ἀγραφῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ αἰσθανθοῦν τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας των πάλλοντας ἰσχυρῶς διὰ τὸ ἔργον τῶν ἡρωϊκῶν τέκνων τῆς Μεγαλονήσου μαχομένων διὰ τὸ ἴδιον ἰδεώδες διὰ τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι ἐπὶ αἰῶνας ἐπάλαισαν ἐπὶ τῶν ἀποκρήμων ὄρεων τῆς πατρίδος των . . .

Ἐν μυστικῇ συνεδρίᾳ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀποφασίζουσι τὴν ἀποστολὴν ὀλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου τῆς Ἀδελφότητος ἀνερχομένου εἰς 3 χιλ. πεντακοσίας λίρας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος διὰ νὰ διατεθῇ καταλλήλως. Ἀποστέλλεται εἰς Ἀθήνας εἰδικὴ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀειμνήστων Γεωργίου Κιφιώτου, Δημ. Καραβίδα καὶ Δημ. Αλατάρη διὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ποσοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ ἐπανῆλθεν. Ἐν μυστικῇ δὲ συνεδρίᾳ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀνεγνώσθη ἡ ἀπόδειξις τῆς καταθέσεως τοῦ βοηθήματος καὶ ἐκάη ἀμέσως, ἀνεγράφη δὲ εἰς τὰ πρακτικὰ τὸ λακωνικώτατον «Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξεπλήρωσε καθ' ὅλα τὴν ἀποστολὴν τῆς.»¹⁾

Τοιοῦτον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ ἔργον τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων, διακοπὴν κατὰ τὸ ἔτος 1910 συνεπεῖα τοῦ περὶ Σωματείων νόμου τῆς Νεοτουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπαναληφθὲν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς τὴν 20 Ἰαν. 1919 μὲ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Τύχη ἀγαθῇ! . . . Μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος ἄρχεται καὶ ἡ τρίτη περίοδος τῆς Ἀδελφότητος μὲ χρηστὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας ἀρνομένας ἐκ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ ἐδραζομένας ἐπὶ τῇ ἀγάτῃ τῶν Εὐρυτάνων πρὸς τὴν Ἀδελφότητα Αὐτῶν καὶ τῶν τιμῶν, ὧν αὕτη ἀπολαύει παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ κοινωσίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Μάρτιος 1920.

1) Τὰ πρακτικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀτυχῶς ἐκάρησαν ἐν τῇ μεγάλῃ πυρκαϊᾷ τοῦ Πέραν τοῦ 1870. Ἡ ἀφήγησις τοῦ γεγονότος ὀφείλεται εἰς τὸν γηραιὸν πρόφῃν Πρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος καὶ διακεκριμένον ἐν Ἀθήναις ἱατρὸν κ. Ἰωάν. Κιφιώτην. (Δ. Γ. Β.)

ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

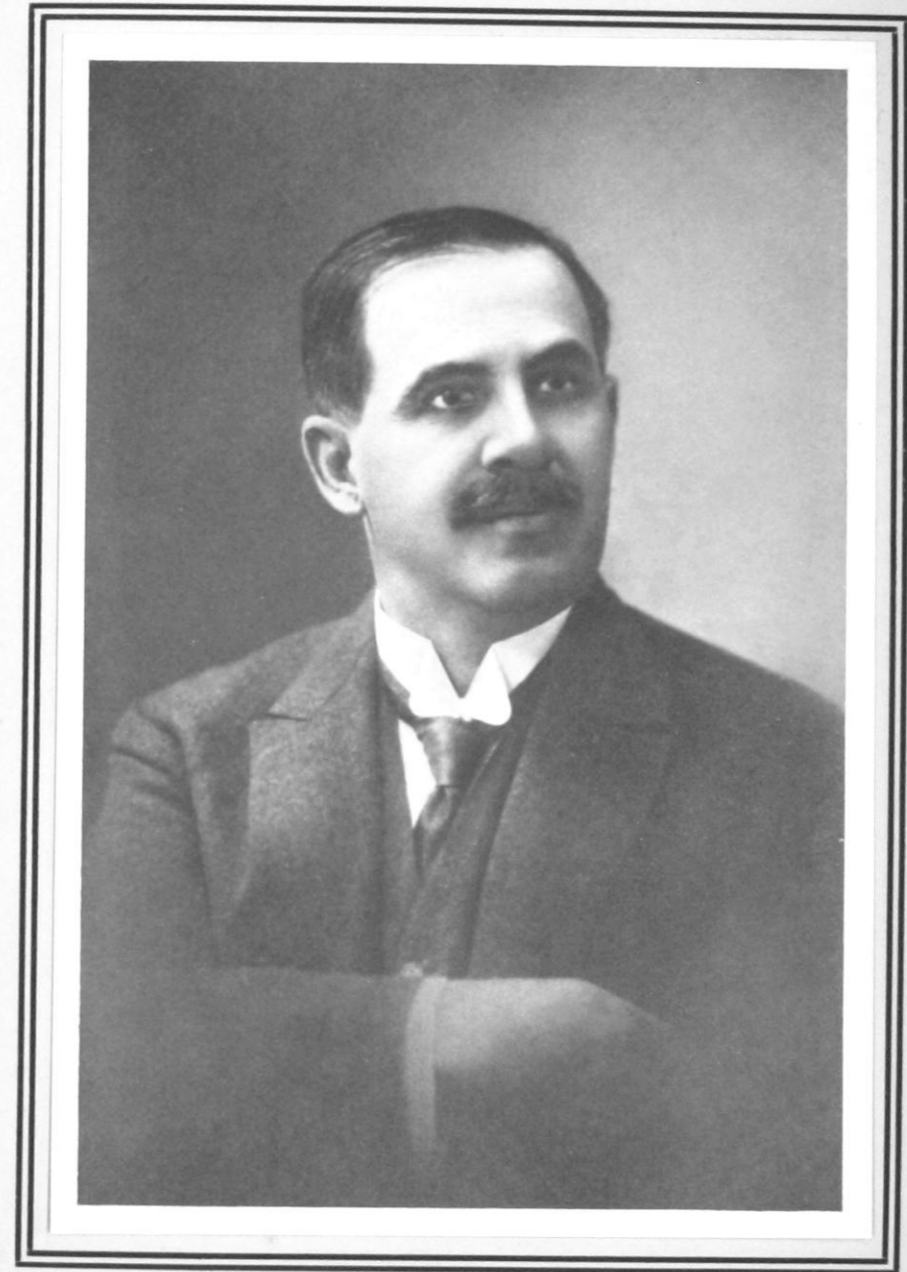
1812

Απωλέσθησαν τὰ Ἀρχεῖα.

1863

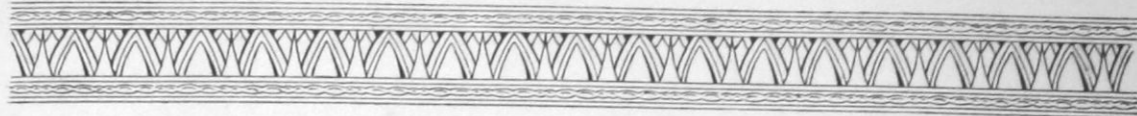
Απωλέσθησαν ὡσαύτως τὰ Ἀρχεῖα κατὰ τὴν μεγάλην πυρκαϊὰν τοῦ 1870 καὶ μόνον ἀτελής κατάλογος εὐρέθη τῶν κατὰ τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ἀδελφότητος — 4 Δεκεμβρίου 1863 — παρ-
ευρεθέντων Εὐρυτάνων ἔχων οὕτω·

† Αλατάρης, Δημ.	ἐκ Φραγγίστης	τοῦ δήμου	Ἀγραιῶν
† Αποστολόπουλος, Ἄνδρ.	„ Μαραθιά	„ „	„
† Γιαννέλος, Νικ.	„ Βίνιανης	„ „	„
† Δερμάρης, Δ.	„ Κερασόβου	„ „	„
† Δερμάρης, Κ.	„ „	„ „	„
† Ζάρας, Κ.	„ Νεοχωρίου	„ „	Τυμφρηστοῦ
† Ζαρκάλης, Κ.	„ Μεγάλου Χωρίου	„ „	Καρπενησίων
† Καραγιαννόπουλος, Τ.	„ Μαραθιά	„ „	Ἀγραιῶν
† Καραγιαννόπουλος, Ἄν.	„ „	„ „	„
† Καρακάσης, Γ.	„ Κερασόβου	„ „	„
† Καραλής, Γ.	„ Μαραθιά	„ „	„
† Καραντεμύρης, Ι.	„ „	„ „	„
† Καφφαντάρης, Ἐμμ.	„ Φραγγίστης	„ „	„
† Κυφιώτης, Γ.	„ Μαραθιά	„ „	„
† Λάλας, Γ.	„ Κερασόβου	„ „	„
† Λασκάρης, Δ.	„ Καρπενησίου	„ „	Καρπενησίων
† Μαυρογιάννης, Ἄν.	„ Φραγγίστης	„ „	Ἀγραιῶν
† Νταῆς, Κωνστ.	„ Χρύσου	„ „	Ἀγραιῶν
† Παπαδόπουλος, Νικόλ.	„ Φραγγίστης	„ „	„
† Παπαδόπουλος, Σπύρος	„ „	„ „	„
† Πατσέλας, Κωνστ.	„ Κερασόβου	„ „	„
† Σταθόπουλος, Ἰωάν.	„ Σουβλάκου	„ „	Παρακαμπηλίων
† Τάκας, Δημ.	„ Φραγγίστης	„ „	Ἀγραιῶν
† Τσαούσης, Δημ.	„ „	„ „	„
† Τσιτσόπουλος, Γεώργ.	„ „	„ „	„
† Τσιτσόπουλος, Χαράλ.	„ „	„ „	„
† Χατζάρας, Ἄνδρ.	„ Μαραθιά	„ „	„
† Χατζηγιάννης, Ἰωάν.	„ „	„ „	„

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

Βουλευτὴς Εὐρυτανίας. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.
Ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἀδελφότητος.

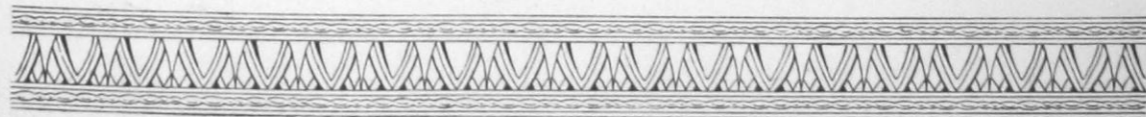
ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ

† ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Επίτιμος Ίσόβιος Πρόεδρος

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

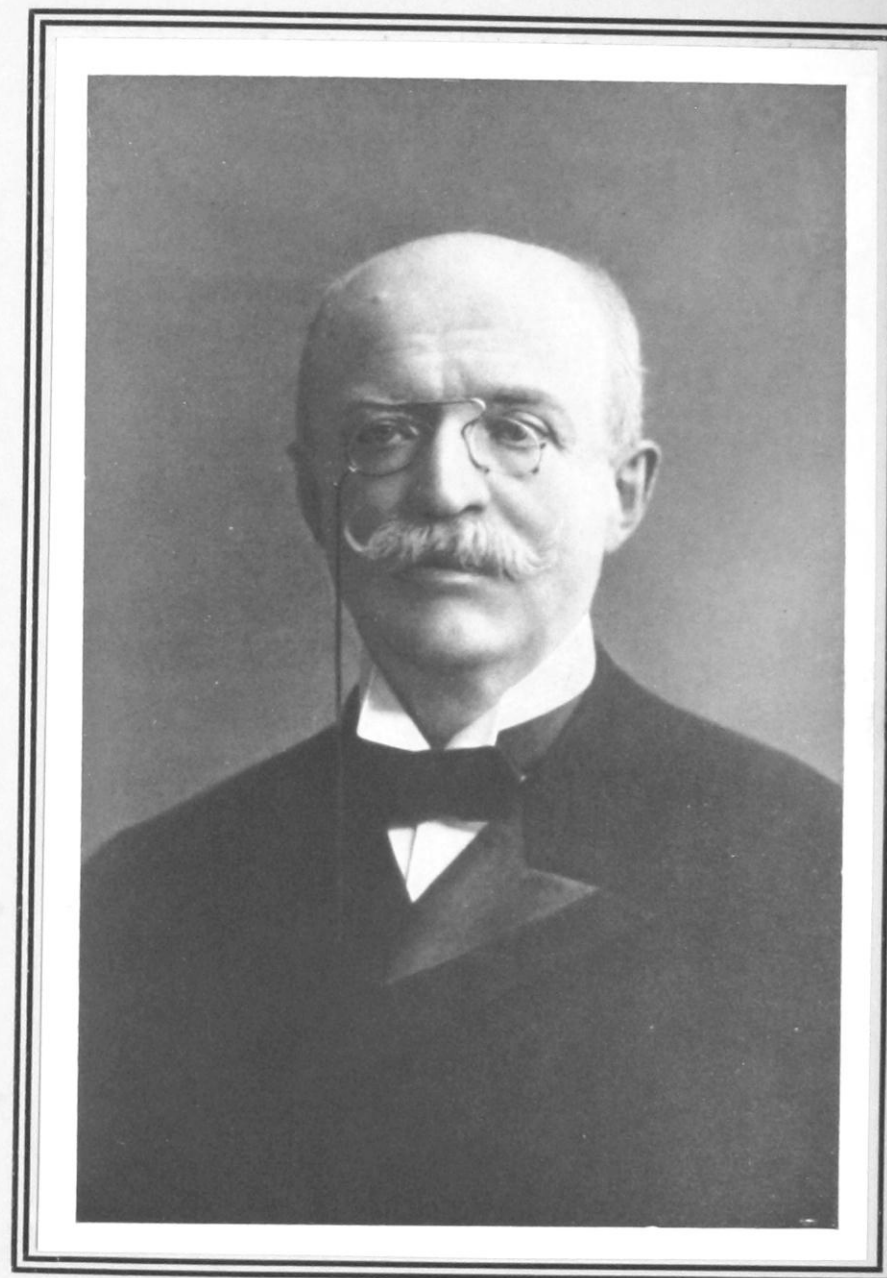
Επίτιμος Ίσόβιος Πρόεδρος

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ

- † Γεώργιος Τσιτσάρας
Δήμαρχος Καρπενησίων
- † Δημήτριος Βουλπιώτης
Βουλευτής Εύρυστανίας-Υπουργός
- † Δημήτριος Χατζόπουλος
Βουλευτής Εύρυστανίας
- † Γεώργιος Ζηρόπουλος
Βουλευτής Εύρυστανίας
- † Μιχαήλ Γιατρίδης
Βουλευτής Εύρυστανίας
- Έπαμεινώνδας Μανρομάτης
Γενικός Πρόξενος ἐν Κων/πόλει
- † Έπαμεινώνδας Φίλων
Γενικός Πρόξενος ἐν Κων/πόλει
- Ευγένειος Ευγενειάδης
Γενικός Πρόξενος ἐν Κων/πόλει
- † Α. Παπαδιαμαντόπουλος
Γενικός Πρόξενος ἐν Κων/πόλει
- Π. Σκάσης
Γενικός Πρόξενος ἐν Κων/πόλει
- † Νικολ. Μαυροκορδάτος
Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων/πόλει
- Ιωάννης Γρυπάρης
Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων/πόλει
- † Γεώργιος Παπαγεωργιάδης
Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων/πόλει

- Δημήτριος Κμπρίτης
Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων/πόλει
- Σταῦρος Ί. Βουτυρᾶς
Ἰδρυτής καὶ Διευθυντῆς τοῦ Νεολόγου
- Γεώργιος Καρφαντάρης
Βουλευτής Εύρυστανίας-Υπουργός
- Α. Σ. Ο. Μητροπολίτης Προύσσης
κ. κ. Δωρόθεος
Τοποτηρητής τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
- Εὐθύμιος Κανελλόπουλος
Ἵπατος Ἀρμοστής τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων/πόλει
- Γεώργιος Κατεχάκης
Συνταγματάρχης Ἀρχηγός τῆς Στρατιωτ.
Ἀποστολῆς ἐν Κων/πόλει
- Ἀγησίλαος Γέροντας
Πλοίαρχος-Κυβερνήτης τοῦ «Κιλκίς»
Ἀρχηγός τῆς Ναυτικῆς Μοίρας ἐν Κων/πόλει
- Ἀνδρέας Ἀντίπας
Ἀρχίατρος, Ἀρχηγός τῆς Ὑγειονομικῆς
Ἀποστολῆς ἐν Κων/πόλει
- Δημήτριος Ζαλόκωστας
Πλοίαρχος, Ἀρχηγός τῆς Ἑλλ. Ναυτικῆς
Βάσεως ἐν Κων/πόλει
- Δημήτριος Νικολόπουλος
Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων/πόλει
- Κωνσταντῖνος Σπανούδης
Ἰδρυτής καὶ Διευθυντῆς τῆς Προόδου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Μέγας Εὐεργέτης.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ — ΔΩΡΗΤΑΙ

I. Μεγάλοι Ευεργέται

Αθανάσιος Παπαδόπουλος (1906)

Γεώργιος Δ. Τσαούσης (1909)

Ταξιάρχης Γ. Ίβράκης (1909)

† Νικόλαος Γ. Λάλας (1909)

Κωνσταντῖνος Γαλάνης (1920)

Ξενοφῶν Σιδερίδης (1920)

Όλυμπία Παπαγεωργίου (1920)

II. Ευεργέται

Ίωάννης Σιδέρης (1909)

Νικόλαος Μηχιώτης (1909)

III. Δωρηταί

Γεώργιος Κατσελής (1909)

Παναγ. Τσιτσόπουλος (1909)

Σεραφείμ Ίβράκης (1909)

Κωνστ. Δημητρακόπουλος (1920)

Γεώργ. Δημητρακόπουλος (1920)

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

1812

Απωλέσθησαν τὰ Ἀρχεῖα.

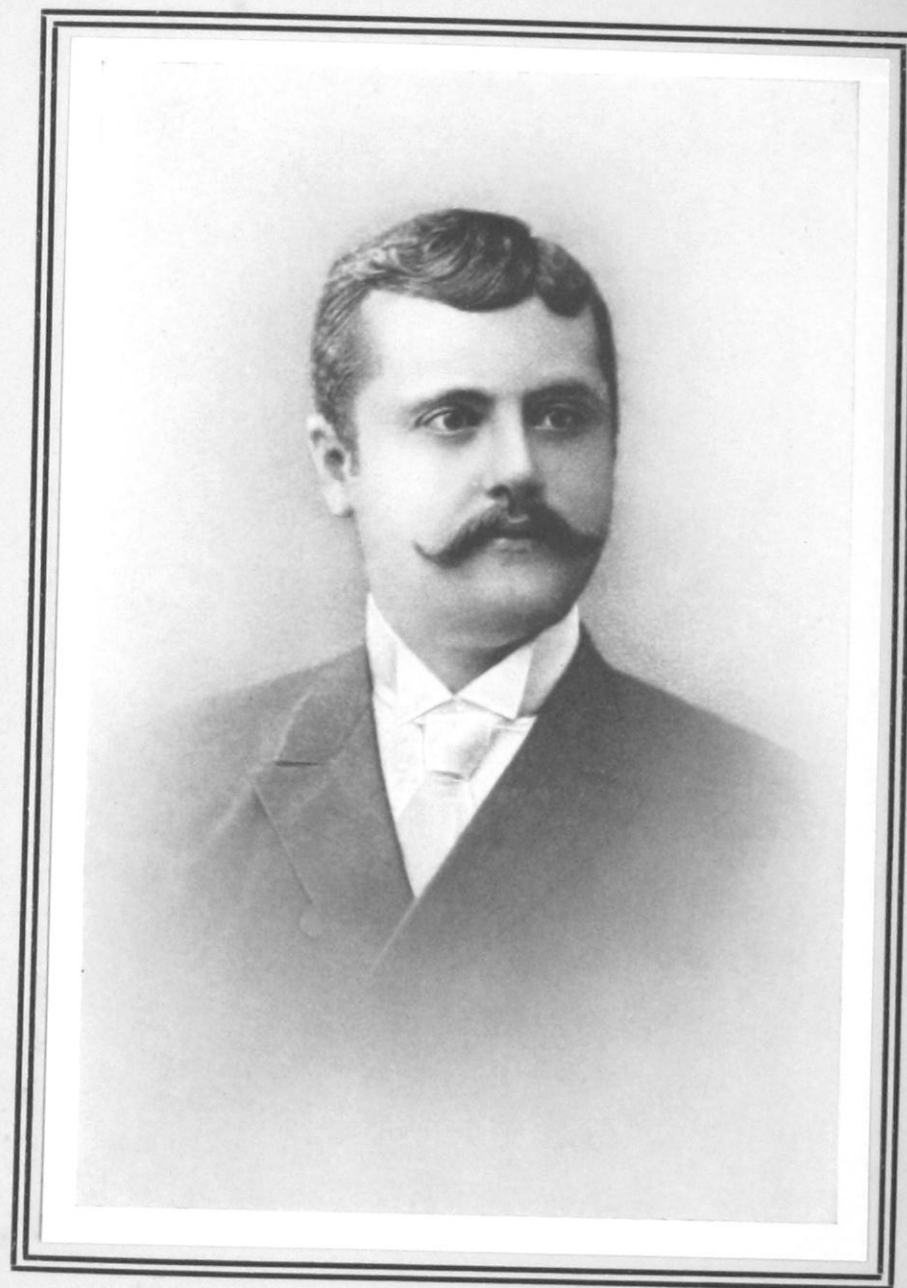
1863—1870

Απωλέσθησαν τὰ Ἀρχεῖα κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ Πέραν τοῦ 1870.

1870—1879

Απωλέσθησαν ὡσαύτως τὰ Ἀρχεῖα καταστραφέντα ὑπὸ πυρκαϊᾶς τῶν Γραφείων τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὸ ἔτος 1878.

1879 † Δημ. Κ. Αλατάρης	1896 Ταξιάρχ. Ἰβράκης
1880 † Δημ. Κ. Αλατάρης	1897 Ταξιάρχ. Ἰβράκης
1881 † Ἰωάννης Κακκαβᾶς	1898—1901 Ταξιάρχ. Ἰβράκης
1882 † Ἰωάννης Κακκαβᾶς	1902 Κωνστ. Δημητρακόπουλος
1883 † Ἀνδρέας Χατζάρας	1903 Γεώργ. Τσαούσης
1884 † Ἀνδρέας Χατζάρας	1904 † Νικόλαος Λάλας
1885 Ταξιάρχ. Ἰβράκης	1905 Ταξιάρχ. Ἰβράκης
1886 Τηλεμ. Παπαδημητρίου	1906 Ταξιάρχ. Ἰβράκης
1887 Ξενοφῶν Σιδερίδης	1907 Ἰωάννης Σιδέρης
1888 Ξενοφῶν Σιδερίδης	1908 Δημήτριος Βαρσάμης
1889 Ξενοφῶν Σιδερίδης	1909 Δημήτριος Βαρσάμης
1890 † Γεώργ. Τσιτσόπουλος	1910 Δημήτριος Βαρσάμης
1891 † Χρήστος Τσιτσόπουλος	1910 26 Μαΐου μέχρι 1919 20 Ἰανου-
1892 † Χρήστος Τσιτσόπουλος	αρίου ἀναστολή τῶν ἐργασιῶν
1893 Ἰωάννης Κυφιώτης	1919 Δημ. Βαρσάμης
1894 † Χρήστος Τσιτσόπουλος	1920 Δημ. Βαρσάμης
1895 † Χρήστος Τσιτσόπουλος	

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΟΥΣΗΣ
Μέγας Εὐεργέτης. Πρώην Πρόεδρος.

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ, ΤΑΜΙΑΙ, ΓΕΝΙΚ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταπενταετίαν 1885—1920

1885 { Αντιπρ. Νικόλαος Λάλας Ταμ. Ανδρέας Χατζάρας Γεν. Γραμ. Κωνστ. Αλατάρης	1893 { Αντιπρ. Νικόλ. Λάλας Ταμ. Δημ. Πανουριᾶς Γεν. Γραμ. Γεώργ. Τσαούσης
1886 { Αντιπρ. Νικόλ. Λάλας Ταμ. Ἰωαν. Κακκαβᾶς Γεν. Γραμ. Κωνστ. Αλατάρης	1894 { Αντιπρ. Γεώργ. Τσαούσης Ταμ. Ταξ. Ίβράκης Γεν. Γραμ. Δημ. Πανουριᾶς
1887 { Αντιπρ. Κωνστ. Αλατάρης Ταμ. Ἰωαν. Κακκαβᾶς Γεν. Γραμ. Γεώργ. Τσαούσης	1895 { Αντιπρ. Ἰωαν. Σιδέρης Ταμ. Ταξ. Ίβράκης Γεν. Γραμ. Δημ. Πανουριᾶς
1888 { Αντιπρ. Χρήστος Τσιτσόπουλος Ταμ. Ἄνδρ. Χατζάρας Γεν. Γραμ. Γεώργ. Τσαούσης	1896 { Αντιπρ. Κωνστ. Δημητρακόπουλος Ταμ. Νικ. Λάλας Γεν. Γραμ. Στυλ. Σαρρῆς
1889 { Αντιπρ. Νικόλ. Λάλας Ταμ. Ἄνδρ. Χατζάρας Γεν. Γραμ. Νικόλ. Ζαρκαλιῆς	1897 { Αντιπρ. Κωνστ. Δημητρακόπουλος Ταμ. Νικόλ. Λάλας Γεν. Γραμ. Ἀχιλ. Αλατάρης
1890 { Αντιπρ. Νικόλ. Λάλας Ταμ. Ἄνδρ. Χατζάρας Γεν. Γραμ. Νικόλ. Ζαρκαλιῆς	1898 { Αντιπρ. Κωνστ. Δημητρακόπουλος bis Ταμ. Νικόλ. Λάλας 1901 Γεν. Γραμ. Ἀχιλ. Αλατάρης
1891 { Αντιπρ. Νικόλ. Λάλας Ταμ. Ἄνδρ. Χατζάρας Γεν. Γραμ. Γεώργ. Τσαούσης	1902 { Αντιπρ. Γεώργ. Τσαούσης Ταμ. Ταξ. Ίβράκης Γεν. Γραμ. Σερ. Ν. Τσαούσης
1892 { Αντιπρ. Γερασ. Θεοδοσιάτης Ταμ. Δημ. Πανουριᾶς Γεν. Γραμ. Γεώργ. Τσαούσης	1903 { Αντιπρ. Νικόλ. Μηχιώτης Ταμ. Γεώργ. Μεσίρης Γεν. Γραμ. Σερ. Κανούτας

- 1904 { Αντιπρ. Σερ. Κανούτας
Ταμ. Ταξ. Ίβράκης
Γεν. Γραμ. Πέτρος Δρόσος
- 1905 { Αντιπρ. Δημ. Βαρσάμης
Ταμ. Γεώργ. Τσαούσης
Γεν. Γραμ. Πέτρος Δρόσος
- 1906 { Αντιπρ. Ίωαν. Σιδέρης
Ταμ. Νικόλ. Λάλας
Γεν. Γραμ. Σπύρος Θεοχάρης
- 1907 { Αντιπρ. Δημ. Παπαδόπουλος
Ταμ. Ταξ. Ίβράκης
Γεν. Γραμ. Σπύρος Θεοχάρης
- 1908 { Αντιπρ. Κωνστ. Δημητρακόπουλος
Ταμ. Νικόλ. Λάλας
Γεν. Γραμ. Άχιλλεύς Σπόνεκ

- 1909 { Αντιπρ. Κωνστ. Δημητρακόπουλος
Ταμ. Ταξιάρχης Ίβράκης
Γεν. Γραμ. Νικ. Μπετχαβᾶς

- 1910 { Αντιπρ. Κωνστ. Δημητρακόπουλος
Ταμ. Ταξιάρχης Ίβράκης
Γεν. Γραμ. Νικ. Μπετχαβᾶς

1910—1919

Διακοπή τῶν ἐργασιῶν.

- 1919 { Αντιπρ. Γεωργ. Δημητρακόπουλος
Ταμ. Κωνστ. Γαλάνης
Γεν. Γραμ. Νικ. Μπετχαβᾶς

- 1920 { Αντιπρ. Γεωργ. Καραγιαννόπουλος
Ταμ. Κωνστ. Γαλάνης
Γεν. Γραμ. Κλεάνθης Τ. Ίβράκης

ΑΠΟΨΙΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ (Ανατολική πλευρά).

ΜΗΤΡΩΟΝ ΜΕΛΩΝ

1812

Απωλέσθησαν τὰ Αρχεῖα.

1863—1910

1863.

- 1 Αλατάρης, Δημ.
- 2 Αποστολόπουλος, Άνδρ.
- 3 Γιαννέλος, Νικόλ.
- 4 Δερμάρης, Δημ.
- 5 Δερμάρης, Κωνστ.
- 6 Ζάρας, Κωνστ.
- 7 Ζαρκαλῆς, Κωνστ.
- 8 Καραγιαννόπουλος, Γεώργ.
- 9 Καραγιαννόπουλος, Άν.
- 10 Καρακάσης, Γεώργ.
- 11 Καραλῆς, Γεώργ.
- 12 Καραντεμῆρης, Γωάν.
- 13 Καφφαντάρης, Έπ.
- 14 Κυφιώτης, Γεώργ.
- 15 Λάλας, Γεώργ.
- 16 Λάσκαρης, Δημ.
- 17 Μαυρογιάννης, Άναγ.
- 18 Νταῆς, Κωνστ.
- 19 Παπαδόπουλος, Νικόλ.
- 20 Παπαδόπουλος, Σπ.
- 21 Πατσέλας, Κων.
- 22 Σταθόπουλος, Γωάν.
- 23 Τάκας, Δημ.
- 24 Τσαούσης, Δημ.

- 25 Τσιτσόπουλος, Γεώργ.
- 26 Τσιτσόπουλος, Χαρ.
- 27 Χατζάρας, Άνδρ.
- 28 Χατζηγιάννης, Γωάν.

1869.

- 29 Ζάρας, Γωάν.
- 30 Τεροδιάκονος, Γεώργ.
- 31 Καμπιτζῆς, Λεων.
- 32 Μαρκόπουλος, Γωάν.
- 33 Μπαξεβάνογλου, Π.
- 34 Σωτηρίου, Άθ.
- 35 Τζιώτης, Γ.
- 36 Φαρμάκης, Ν.
- 37 Χοτζάδα, Εὐαγγελινή
- 38 Χαικάλης, Γ.

1870.

- 39 Άνανίας, Γ.
- 40 Άνάστης, Δημ.
- 41 Γλύπτης, Κ.
- 42 Δασκαλόπουλος, Γ.
- 43 Δερμάρης, Άν.
- 44 Δερμάρης, Γ.
- 45 Ζάρας, Άνδ.
- 46 Ηλία, Γρηγ.

- 47 Ίβράκης, Γωάν.
- 48 Γωαννίδης, Άναξ.
- 49 Καρακάσης, Γεώργ.
- 50 Καρακωστής, Δημ.
- 51 Καραχρηστός, Γεώργ.
- 52 Καριτζακάλης, Λουκᾶς
- 53 Καρακωστόπουλος, Γρ.
- 54 Κασιονῆς, Ά. Γεώργ.
- 55 Κολοβάκης, Σω.
- 56 Κρυστάλλης, Δ.
- 57 Κωνσταντινίδης, Δημ.
- 58 Λούλου, Σοφία.
- 59 Μάνθου, Χρήστος
- 60 Παπαδόπουλος, Χαρ.
- 61 Παπαγιαννόπουλος, Κ.
- 62 Στασινός, Γ.
- 63 Τριάντης, Σπ.
- 64 Φύλλος, Δημ.

1871.

- 65 Καλογρίδης, Σπ.
- 66 Κλείτσης, Στ.
- 67 Σινώδης, Γεώργ.
- 68 Τσαούσης, Κ. Γωάν.
- 69 Τσιώτρας, Άπ.

1872.
70 Μαισιός, Γεώργ.
71 Μαυρογιάννης, Θ.
72 Παναγιώτου, Γεώργ.
73 Παυλόπουλος, Σπ.
74 Τριανταφύλλου, Δέσποινα

1873.
75 Αδαμόπουλος, Λεων.
76 Άναστασιού, Ιωάν.
77 Διαμαντόπουλος, Ν.
78 Ζαμάνος, Μιχ.
79 Καπούλας, Σπ.
80 Κασριάδης, Αντ.
81 Κυριακού, Χαρ.
82 Μελόπουλος, Άναστ.
83 Μπαχτσελής, Ν.
84 Μπουρνάζος, Μάνθος
85 Οικονομίδης, Ιωάν.

1874.
86 Άνδρεάδης, Νικ.
87 Βασιλακάκης, Κ.
88 Γαρούφαλος, Ν.
89 Ηλιάδης, Χρ.
90 Σάββας, Νικ.
91 Σακκελαοίδης, Χρ.
92 Σαούλ, Ιωάν.
93 Σαρρής, Χρ.
94 Σιδερόπουλος, Παν.
95 Τσιαντής, Νικ.
96 Τζιβάρας, Νικ.

1875.
97 Πανόπουλος, Πέτρ.
98 Σαρρής, Νικ.

99 Σεραφείμ, Πέτρ.
100 Σιαφάκας, Γεώργ.

1876.
101 Ίσομετής, Νικ.
102 Κεχαγιᾶς, Άθ.
103 Κουμανός, Γεώργ.
104 Κούτσικος, Γεώργ.
105 Κυφιώτης, Ιωάν.
106 Λαμπρόπουλος, Ιωάν.
107 Λέμαν, Ίούλιος
108 Παυλίδης, Κωνστ.

1878.
109 Κακκαβᾶς, Ιωάν.
110 Τσιασούσης, Ιωάν.
111 Φαρμακίδης, Άθ.
112 Φρανσουᾶ, Άγγελική

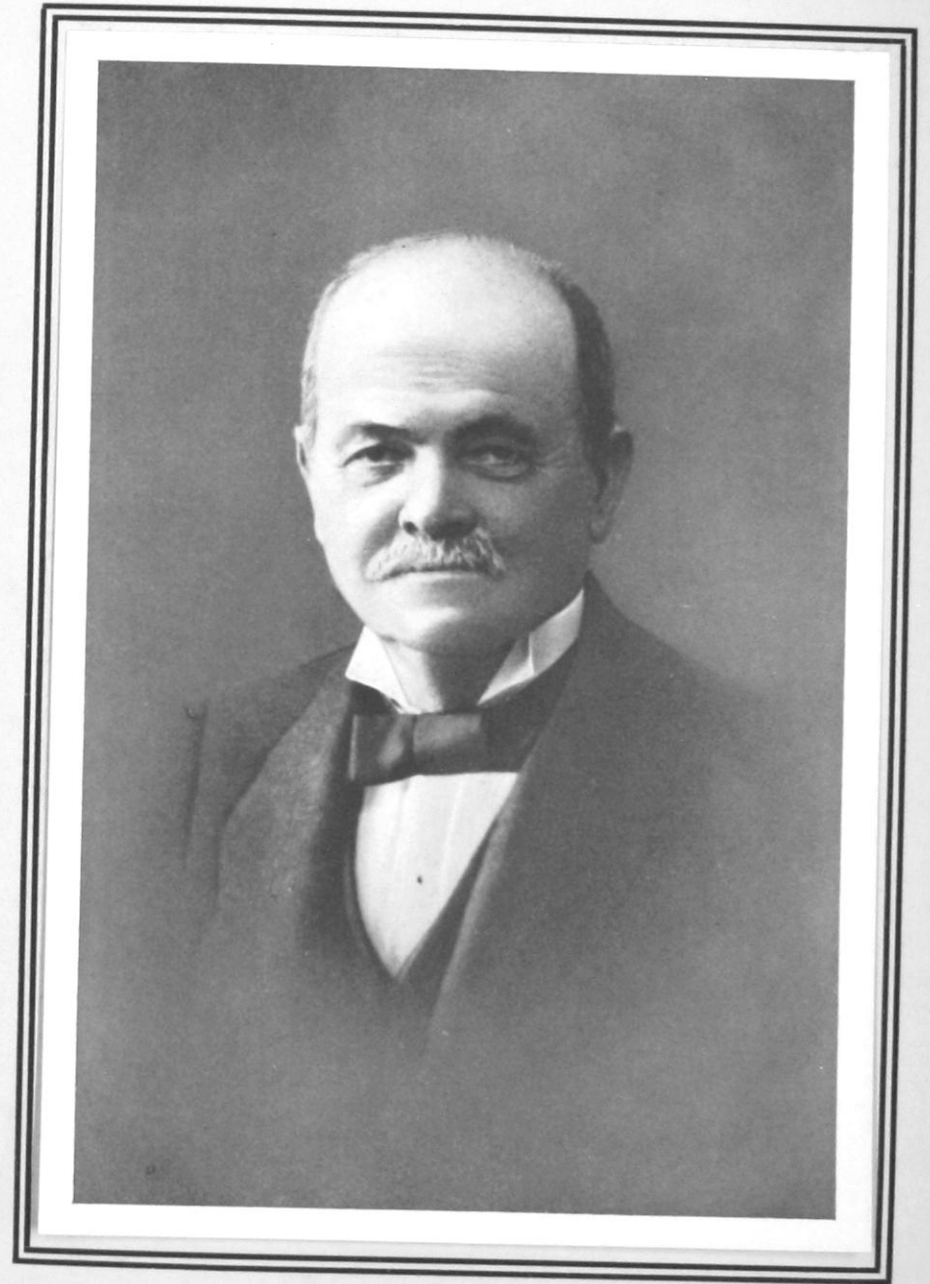
1879.
113 Γελαδόπουλος, Κωνστ.
114 Λάλας, Νικ.
115 Λάλας, Δ. Κωνστ.
116 Λουίζου, Μαρία
117 Μηχιώτης, Νικ.
118 Ρηγόπουλος, Βασ.

1881.
119 Άλεξής, Σπ.
120 Βαρσάμης, Γεώργ.
121 Ζουρζούκας, Χαρ.
122 Ίβράκης, Ταξ.
123 Κεσμέτης, Ιωάν.
124 Λέφας, Χαρ.
125 Πανουριᾶς, Δημ.
126 Ρουμβάκης, Γεώργ.

1882.
127 Βακόλας, Άθ.
128 Βρύγγας, Χρ.
129 Διδασκάλου, Λαζ.
130 Κοντισκόπουλος, Γεώργ.
131 Σαρρής, Χρηστ.

1884.
132 Αλατάρης, Δ. Κωνστ.
133 Στασινός, Γ. Κωνστ.
134 Τσαούσης, Δ. Γεώργ.
135 Ψυχογιός, Δημ.
136 Ψυχογιός, Ιωάν.

1885.
137 Άθανασιάδης, Χ.
138 Άποστολίδης, Γεώργ.
139 Βασιλιώντης, Σ.
140 Βελώκας, Ί.
141 Βλαδίκας, Γεώργ.
142 Γαλανόπουλος, Νικ.
143 Γιαννόπουλος, Ν.
144 Δημητράκοπουλος, Χ.
145 Δημητρόπουλος, Ν.
146 Ζωγραφόπουλος, Άριστ.
147 Θεοδοσᾶιος, Γερασ.
148 Καβαλάρης, Κωνστ.
149 Καλογερόπουλος, Λεων.
150 Καραγιαννόπουλος, Σπ.
151 Καρακάσης, Νικ.
152 Κιμπρίτης, Δημ.
153 Κοκκωνιᾶς, Α.
154 Κονδύλης, Ιωάν.
155 Κρικιόνης, Νικ.
156 Κωττόπουλος, Ήλ.
157 Λίβας, Ιωάν.

ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΙΒΡΑΚΗΣ
Μέγας Εδεργέτης. Πρόην Πρόεδρος.

- 158 Μασκαρέλης, Νικ.
 159 Μίχαλος, Π.
 160 Μούτσελος, Γεώργ.
 161 Μπατσίλας, Χρ.
 162 Μπουρνάζος, Κ.
 163 Μπουρνάζος, Ν.
 164 Μπουρνάζος, Χ.
 165 Νησιώτης, Ν.
 166 Νιτσόπουλος, Λαζ.
 167 Πανουριᾶς, Στ.
 168 Παπαγεωργίου, Δημ.
 169 Παπαγιαννόπουλος, Ιωάν.
 170 Παπαδημητρίου, Τηλ.
 171 Παπαδόπουλος, Αθ.
 172 Ρέτσιος, Ιωάν.
 173 Σερπάνος, Άρ.
 174 Σιδέρης, Ιωάν.
 175 Σπόνεκ, Σεραφ.
 176 Σουλόπουλος, Νικ.
 177 Στρογγύλης, Κωνζ.
 178 Σφήκας, Άθαν.
 179 Τάμπιασης, Κ.
 180 Τάμπιασης, Χρ.
 181 Τιόπουλος, Άριζ.
 182 Τριανταφυλλόπουλος, Α.
 Γεώργ.
 183 Τριαντογιάννης, Δημ.
 184 Τσαμπούλας, Ιωάν.
 185 Τσαούσης, Κ. Νικ.
 186 Τσεμούρας, Μιχ.
 187 Τσιάμης, Γ. Ιωάν.
 188 Τσιτσόπουλος, Κωνζ.
 189 Τσίωκος, Ζ. Σπῦρ.
- 192 Ασλάνης, Άνδρο.
 193 Γιαννακόπουλος, Γεώργ.
 194 Εὐθυμίου, Άν.
 195 Ζαρκαλῆς, Νικ.
 196 Ίβράκης, Κωνστ.
 197 Καραπιτέρης, Ιωάν.
 198 Κούης, Δημ.
 199 Κουμάκης, Ιωάν.
 200 Κυφιώτης, Γ. Δημ.
 201 Κυφιώτης, Γ. Κωνζ.
 202 Λέφας, Β. Γεώργ.
 203 Λοῦντος, Σερ.
 204 Λωριδάς, Δημ.
 205 Μαριώτης, Κ.
 206 Παλαμάκης, Ν.
 207 Πανταζῆς, Αὐγουστῆς
 208 Παπαδημητρίου, Γ.
 209 Παπακωστόπουλος, Γ.
 210 Παπαροόδου, Γ.
 211 Παπαχοῆστος, Δημ.
 212 Παραπαντόπουλος, Ζαχ.
 213 Ράκας, Άργ.
 214 Σαρρῆς, Ιωάν.
 215 Σιδερίδης, Ξενοφῶν
 216 Τάκας, Γεώργ.
 217 Τσιτσόπουλος, Ιωάν.
 218 Τσιτσόπουλος, Χρηζ.
 219 Τσιῶκος, Ϊ. Σπῦρ.
 220 Τσόλκας, Δημ.
 221 Τσωνιάδης, Κ.
 222 Χασιώτης, Γεώργ.
 223 Χρησιτίδης, Μεν.
 224 Ψυχογιός, Νικ.
- 227 Γεωργίου, Δημ.
 228 Δημητριάκοπουλος, Κωνζ.
 229 Κακκαβᾶς, Β. Γεώργ.
 230 Καραγιαννόπουλος, Αχ.
 231 Κυρίτης, Δημ.
 232 Μανρογιάννης, Σερ.
 233 Παπαγεωργ., Αλέξ.
 234 Τσαμπούλας, Γ. Κ.
 235 Τσαμπούλας, Ϊ. Γεώργ.
 236 Χατζάρας, Α. Δημ.
 237 Ψυχογιός, Ν. Κωνζ.
- 1888.
- 238 Βουτυρᾶς, Σταῦρος
 239 Καμπειτζῆς, Όδυσ.
 240 Κεφαλληναῖος, Νικ.
 241 Κοτρώνης, Γερ.
 242 Κουβέλης, Σπ.
 243 Παπαγιαννόπουλος, Αθ.
 Κωνζ.
 244 Προντζιφύλλης, Αθ.
 245 Σαρρῆς, Δ. Ιωάν.
 246 Σαρρῆς, Δ. Νικ.
 247 Σαρρῆς, Χαρ.
 248 Σεραφεῖμ, Πέτρος
 249 Σησιόλης, Ιωάν.
 250 Τριανταφυλλόπουλος,
 Νικ.
 251 Τσαμπούλας, Γ. Νικ.
- 1889.
- 252 Ζαρκαλῆς, Χαρ.
 253 Μανάσος, Σεραφεῖμ
 254 Κοτούλας, Δημ.
 255 Κυφιώτης, Κ. Ιωάν.
1886.
 190 Αθανασόπουλος, Σπ.
 191 Αλεξῆς, Γ.
1887.
 225 Αλατάρης, Νικ.
 226 Βοριδης, Αλ.

1890.	286 Σκουρλής, Δημ.	315 Στεργιάκης, Δ.
256 Δημητράκοπουλος, Γεώργ.	287 Τσαμπούλας, Θωμ.	316 Τάκας, Ιωάν.
257 Δόνας, Αθ.	288 Τσαούσης, Σερ.	
258 Ζωμόπουλος, Ιωάν.	289 Χατζάκης, Ξεν.	1903.
259 Ζωμόπουλος, Σταύρος		317 Ανδριτσογιάννης, Γεώργ.
260 Ζαχαρόπουλος, Ζαχ.	1894.	318 Αποστολόπουλος, Βασίλ.
261 Καραγιαννόπουλος, Γεώργ.	290 Αθανασιάδης, Άριζ.	319 Βαρσάμης, Κωνστ.
262 Καραγιαννόπουλος, Δημ.	291 Αλατάρης, Άχιλ.	320 Βαρσάμης, Δημ.
263 Κατσελής, Γεώργ.	292 Αίβας, Βασ.	321 Λέπος, Σ. Ιωάν.
264 Κοντόπουλος, Ιωάν.	293 Καρανίκας, Ν.	322 Ζουρμπαλάς, Παπαδ. Ιωάν.
265 Κοντός, Δημ.	294 Παπαδής, Άνδρ.	323 Ζουρμπαλάς, Ιωάν.
266 Κριτσέλλης, Ιωάν.	295 Σαρρής, Ν. Στ.	324 Θώδος, Άθαν.
267 Λουλούδης, Χαρ.	296 Σκουρλής, Σωτ.	325 Καραβίδας, Ε. Άνδρ.
268 Μεσίρης, Γεώργ.		326 Λαδόπουλος, Άνδρ.
269 Μπαμπαλής, Ιωάν.	1897.	327 Λέφας, Ν. Άλ.
270 Μπερκόπουλος, Κωνζ.	297 Γαλάνης, Κωνστ.	328 Λοΰντος, Γεώργ.
271 Μπουρλος, Αθ.	298 Γόργης, Σπύρος.	329 Μπανασόπουλος, Άποστ.
272 Παπαδόπουλος, Ν. Γεργ.	299 Οικονόμου, Έλευθ.	330 Μπετχαβās, Νικολ.
273 Πολύζος, Διον.	300 Τριανταφυλλόπουλος, Ιωάν.	331 Μπετχαβās, Χαραλ.
274 Σαρρής, Στυλ.	301 Χρυσικός, Βασίλειος	332 Μυλωνās, Κωνστ.
275 Σιδερίδης, Σπυρ.		333 Νικολόπουλος, Ιωάν.
276 Σκορδās, Έδαγγ.	1900.	334 Πανάκης, Γεώργ.
277 Τσιτσάρας, Κλεομ.	302 Θεοχάρης, Σπ.	335 Παπαδής, Κωνστ.
278 Τσιτσόπουλος, Παναγ.	303 Παπαδημητρίου, Νικ.	336 Παπαϊωάννου, Σερ.
279 Ψύλλος, Ζαχ. Κωνστ.	304 Σπόνεκ, Άχιλ.	337 Παπαϊωάννου, Κωνστ.
		338 Παπανικολάου, Κωνστ.
1891.	1902.	339 Παπαχαλαλάμπους, Γ.
280 Σκαρλής, Γεώργ.	305 Αποστολόπουλος, Πετρ.	340 Πολυχρόνης, Λεων.
281 Τσικούρας, Γερ.	306 Γαλανός, Νικ.	341 Ρέτσιος, Γεώργ.
	307 Δρόσος, Πετρ.	342 Σακκαλής, Γ. Κ.
1892.	308 Καναβίς, Κωνστ.	343 Σαρρής, Γ. Άνδρ.
282 Παπαδόπουλος, Κ.	309 Κανούτας, Σερ.	344 Σιταρās, Άνδρ.
283 Τσατσάρας, Άλ.	310 Κάντζιος, Βασ.	345 Σκουντέλας, Δ. Νικ.
	311 Μυλωνās, Κ.	346 Σκουρλής, Άριζ.
1893.	312 Σαρρής, Ά. Ιωάν.	347 Σκουρλής, Χαρ.
284 Θεοχάρης, Κωνστ.	313 Σαρρής, Κωνστ.	348 Τριαντής, Σπ. Στεφ.
285 Ίβράκης, Σερ.	314 Σιαφάκας, Βασ.	349 Τσαούσης, Δ. Κωνστ.

† ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΛΑΣ
Μέγας Ενεργέτης. Πρώην Πρόεδρος.

350 Τσούμας, Σπύρος
351 Χατζάρας, Ιωάν.
352 Χατζάρας, Πολύδωρος
353 Χρυσικός, Ν. Εύαγγ.
354 Χατζής, Σ. Νικ.
355 Ψυλλόπουλος, Σ. Κωνστ.

1904.

356 Αθανασόπουλος, Δ.
357 Αναγνωστόπουλος, Όδ.
358 Ανανίας, Βασ.
359 Γεωργιάδης, Λαζ.
360 Δημητριάδης, Δημ.
361 Ζαχαρόπουλος, Κ. Δ.
362 Καραδημήτριος, Νικ.
363 Κατσαούνης, Γεώργ.
364 Κατσούλης, Δημ.
365 Κομματάς, Γεώργ.
366 Κομματάς, Ιωάν.
367 Κομματάς, Νικ.
368 Κοτομέρκος, Δημ.
369 Κοτομέρκος, Άνδρ.
370 Κουκούτσης, Άνδρ.
371 Κυρίτσης, Άθ.
372 Λέφας, Άρ. Άθ.
373 Λέφας, Ιωάν.
374 Λιάτσος, Νικ.
375 Λίτσος, Στεφ.
376 Λωρίδας, Δημ.
377 Μαλάτος, Νικ.
378 Μαλτέζος, Ιωάν.
379 Μανίκας, Σπυρ.
380 Μαργιώτης, Γεώργ.
381 Μαυρογιαννόπουλος, Άλ.
382 Μαυρογιαννόπουλος, Δημ.
383 Μαυρογιάννης, Νικ.
384 Μαυρογιάννης, Κωνστ.

385 Νικολαΐδης, Άλκιβ.
386 Πανάκης, Δημ.
387 Πανόπουλος, Δ. Κ.
388 Παπαγεωργίου, Περικλ.
389 Παπαδόπουλος, Όδυσ.
390 Παπαθανασιάδης, Χαρ.
391 Παπακωστόπουλος,
Ι. Δημ.

392 Παπανίκας, Κωνστ.
393 Πολύζος, Ιωάν.
394 Πολύζος, Κωνστ.
395 Σαμαράς, Γεώργ.
396 Σιδέρης, Ηλιάς
397 Σινώδης, Γ. Κωνστ.
398 Σταθόπουλος, Εύστορ.
399 Τζοβάρας, Γ.
400 Τσάμης, Γ. Δημ.
401 Τσιαπέρας, Άνδρ.
402 Τσοπανάκης, Σερ.
403 Φαλής, Κωνστ.
404 Χαμπέρης, Θεοδ.
405 Χασάνης, Ι.
406 Χασιαλής, Φιλ.
407 Χατζόπουλος, Δημ.
408 Χριστόπουλος, Δημ.
409 Ψυλλόπουλος, Εύθ.

1905.

410 Αθανασόπουλος, Σερ.
411 Διαμαντής, Σερ.
412 Ζαρίδας, Π. Γεώργ.
413 Κόγκας, Ιωάν.
414 Κυφιώτης, Δ. Ιωάν.
415 Παπαδόπουλος, Δημ.
416 Παπαδόπουλος, Δ. Χ.
417 Τσακανίκας, Κ. Γεώργ.
418 Τσοκανάς, Γεώργ.

1906.

419 Ζωγράφος, Στέφ.
420 Κεσμέτης, Δημ.
421 Μαυρογιάννης, Χρ.
422 Νικολόπουλος, Σπ.
423 Τσιτούρης, Α. Δημ.
424 Φλώρος, Κ.
425 Χρυσικός, Γεώργ.

1908.

426 Αποστολόπουλος, Βασ.
427 Γογουσόπουλος, Γεώργ.
428 Καράνης, Ιωάν.
429 Λέφας, Β. Ιωάν.
430 Λωρίδας, Ιωάν.
431 Μανδηλάς, Άθ.
432 Τσάμης, Ιωάν.
433 Τσαμπούλας, Άλεξ.

1909.

434 Βαρσάμης, Γρ. Δημ.
435 Βίγγος, Γεώργ.
436 Βλάχος, Γεώργ.
437 Βουτυράς, Κωνστ.
438 Γελάδας, Ταξ.
439 Γελαδόπουλος, Φιλ.
440 Ζωμόπουλος, Κ. Γεώργ.
441 Ιωαννίδης, Ηρακλ.
442 Καβαλάρης, Κ.
443 Καπούλας, Δ.
444 Καλογεράς, Γ.
445 Καρακωστής, Κ.
446 Κατσαρός, Δ.
447 Κεσμέτης, Θεοδ.
448 Κοκκάλας, Κ.
449 Κοσκινάς, Γ.

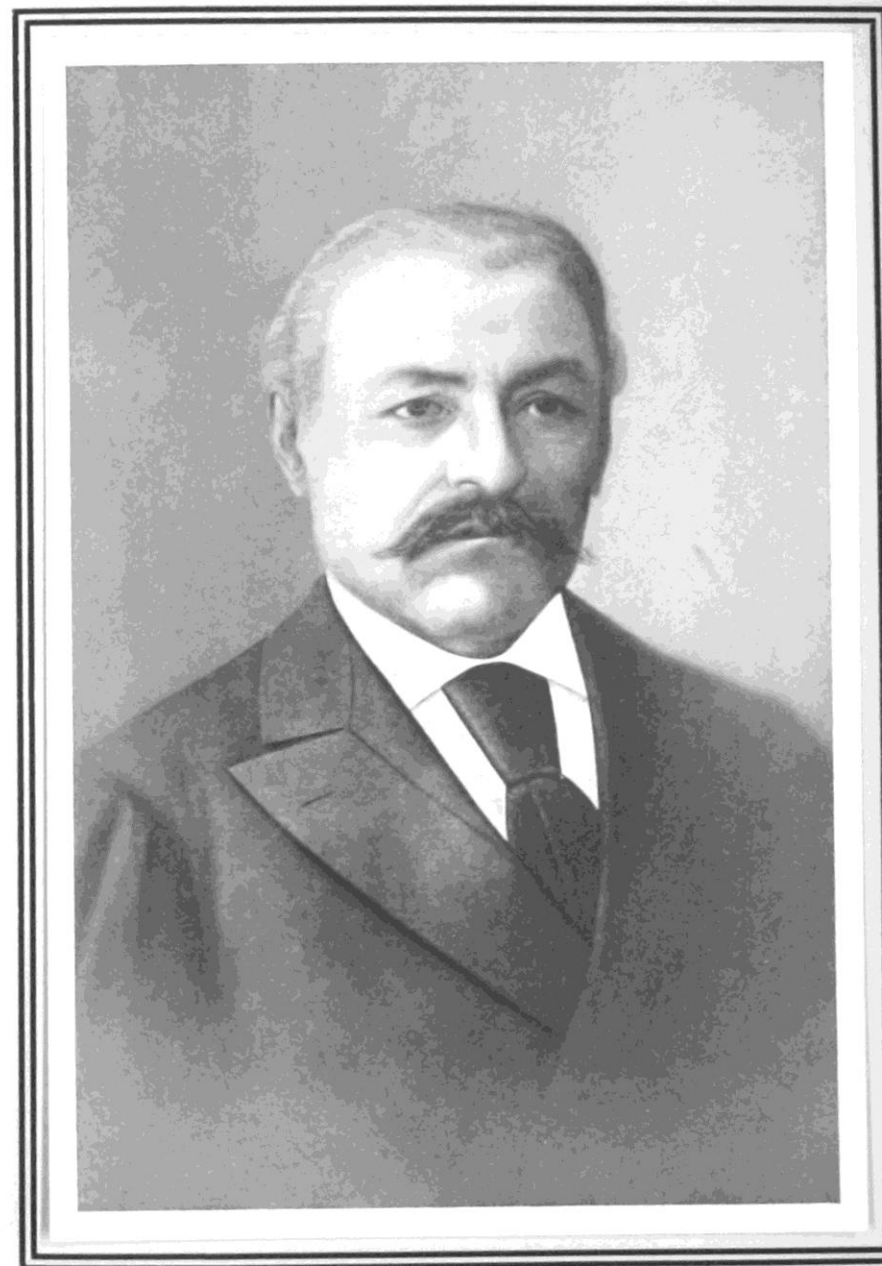
450 Κουλουβάκης, Γ.
451 Κούτσικος, Ν.
452 Κούτσικος, Σπ.
453 Κωστόπουλος, Γ.
454 Λιγδής, Κ.
455 Λίκας, Αλ.
456 Λουλούδης, Γεώργ.
457 Λουλούδης, Δημ.
458 Λοῦντος, Χαρ.
459 Μανδηλάς, Δημ.
460 Μαργαριτόπουλος, Κ.
461 Νάκας, Χαρ.
462 Παλιγόκωστας, Ί.
463 Πανάκης, Αλ.
464 Παπαγεωργίου, Γ.
465 Παπαγαδής, Δ.
466 Παπαιωάννου, Π.
467 Παπαροῦδάμης, Κ.
468 Πολύζος, Δ.
469 Πολυχρόνης, Δ.

470 Πριόβουλος, Θεόφ.
471 Πριόβουλος, Θεόφ.
472 Ρηγόπουλος, Γ.
473 Σκουτέλας, Κ.
474 Σκουτέλας, Γ.
475 Σκουτέλας, Δ.
476 Τριάντης, Σ. Νικ.
477 Τριαντογιάννης, Αθ.
478 Τσακατίκας, Γ.
479 Τσαττής, Γερ.
480 Τσαούσης, Αχ.
481 Τσιτούρας, Στ.
482 Τσιτσόπουλος, Κ.
483 Τσούμας, Ί.
484 Ψαλλίδας, Ί.
485 Ψυλλόπουλος, Ιωάν.

1910.

486 Άποστολόπουλος, Άνδρ.
487 Βίγγος, Σερ.

488 Διαμαντής, Ί.
489 Δοντᾶς, Δημ.
490 Ίβράκης, Δ. Γεώργ.
491 Καραβίδας, Μ.
492 Καραχρηστός, Νικ.
493 Κάππας, Γ.
494 Κασσιονής, Δημ.
495 Κούκης, Δημ.
496 Κοντσιπιᾶς, Παν.
497 Λίβας, Άριστειδ.
498 Μπήλιος, Σπ.
499 Μούτσελος, Θεμ.
500 Πριόβουλος, Γεώργ.
501 Τσιτσόπουλος, Άντ.
502 Τσιῶκος, Σερ.
503 Τσιώνης, Γεώργ.
504 Ύφαντόπουλος, Δ.
505 Χατζάρας, Δημ.

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΤΑΡΗΣ
Πρώην Πρόεδρος και Ίδρυτής.

Η ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ ΕΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 3 Φεβρουαρίου. 1909 λαβὼν ὑπ' ὄφιν μακρὸν ὑπόμνημα τοῦ κ. Ἐλευθερίου Οἰκονόμου, ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, περὶ ἰδρύσεως Γεωργικοῦ Σταθμοῦ ἐν Εὐρυτανίᾳ καὶ καλλιέργειας τῆς Σηροτροφίας συνεκάλεσε Γενικὴν Συνέλευσιν, ἣτις ἀναγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος ἀνέθετο τῷ Συμβουλίῳ νὰ προβῆ εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας πρὸς μελέτην ὑπὸ εἰδικῶν τοῦ προτεινομένου ἔργου. Τὸ Δ. Συμβούλιον συμβληθὲν μετὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Σηροτροφικῆς Ἐταιρείας ἀνέθετο Αὐτῇ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου, ἐστάλη δὲ εἰς Εὐρυτανίαν ὁ γεωπόνος τῆς Ἐταιρείας κ. Δ. Χουτοπούλος, ὅστις ἐπιτοπίως μελετήσας τὸ ζήτημα ὑπέβαλε τὴν κατωτέρω ἔκθεσιν, ἣν τὸ Δ. Συμβούλιον, ἐκτυπωθεῖσαν εἰς πολλὰ ἀντίτυπα ἀπέστειλεν εἰς τὴν Εὐρυτανίαν πρὸς διανομὴν ἵνα ἐνισχυθῇ ὁ ζῆλος τῶν κατοίκων πρὸς ἐπίδοσιν εἰς τὸ λίαν προσοδοφόρον ἐμπόριον τῆς Σηροτροφίας.

Ἀτυχῶς τὸ ἔργον διεκόπη εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνασταλείσης τῆς λειτουργίας τῆς Ἀδελφότητος ἕκτοτε λόγῳ τῶν γεγονότων. Οὐχ ἦττον παρ' ὅλα τὰ διαρρέυσαντα ἔτη ἡ Ἀδελφότης ἔχει ἀκλόνητον ἀπόφασιν, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, νὰ ἐπιδιώξῃ, παντὶ σθένει, τὴν διάδοσιν τῆς σηροτροφίας ἐν Εὐρυτανίᾳ πιστεύουσα ὅτι παρέχει σημαντικὴν Αὐτῇ ὑπηρεσίαν.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Χουτοπούλου καὶ ἡ πρὸς τοὺς Εὐρυτᾶνας σταλεῖσα ἐγκύκλιος τοῦ Δ. Συμβουλίου ἔχουσιν οὕτως·

Η ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
τῶν ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ
1812—1863

Κωνσταντινούπολις, 23 Μαρτίου 1910.

Πρὸς τοὺς ἐν Εὐρυτανίᾳ συμπατριώτας.

Ἀγαπητοί,

Ἀποστέλλοντες τὸ κατωτέρω ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Δ. Χουτοπούλου, Γεωπόνου τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Σηροτροφικῆς Ἐταιρείας, ὁ ὁποῖος δαπάνη τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν περιῆλθε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ χωρία τῆς πατρίδος μας πρὸς διδασκαλίαν τῆς Σηροτροφίας, δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ὅπως καὶ πάλιν προτρέψωμεν ὑμᾶς πάντας εἰς σύμπραξιν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπωφελοῦς τούτου σκοποῦ, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποῖου ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης ὑποβάλλεται εἰς μεγάλας δαπάνας, μετὰ τὴν πεποίθησιν, ὅτι παρέχει εἰς τὴν ἀγαπητὴν μας πατρίδα καταλληλότερον μέσον πρὸς πλοουτισμὸν καὶ εὐτυχίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γεωπόνου θὰ μάθετε ὅτι ἡ Εὐρυτανία ὑπῆρξεν ἢ κατ' ἐξοχὴν Σηροτρόφος ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφεύκτως θὰ ἀποβῆ καὶ πάλιν τοιαύτη, ὅταν οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐκτροφὴν τοῦ Μεταξοσκώληκος, διὰ τῆς ὁποίας σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀναπτυχθῆ ἰσχυροτάτος Βιομηχανικὸς κλάδος, οἱ δὲ συμπατριῶταί μας, εὐρίσκοντες ἐν τῇ πατρίδι τῶν προχειρότατον καὶ ἐπικερδέστατον πόρον ζωῆς, δὲν θὰ ἀναγκάζονται, ὅπως τώρα, νὰ τρέχουν ἴσα ξένα διὰ νὰ κερδίσουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐν πικρίαις καὶ κακουχίαις.

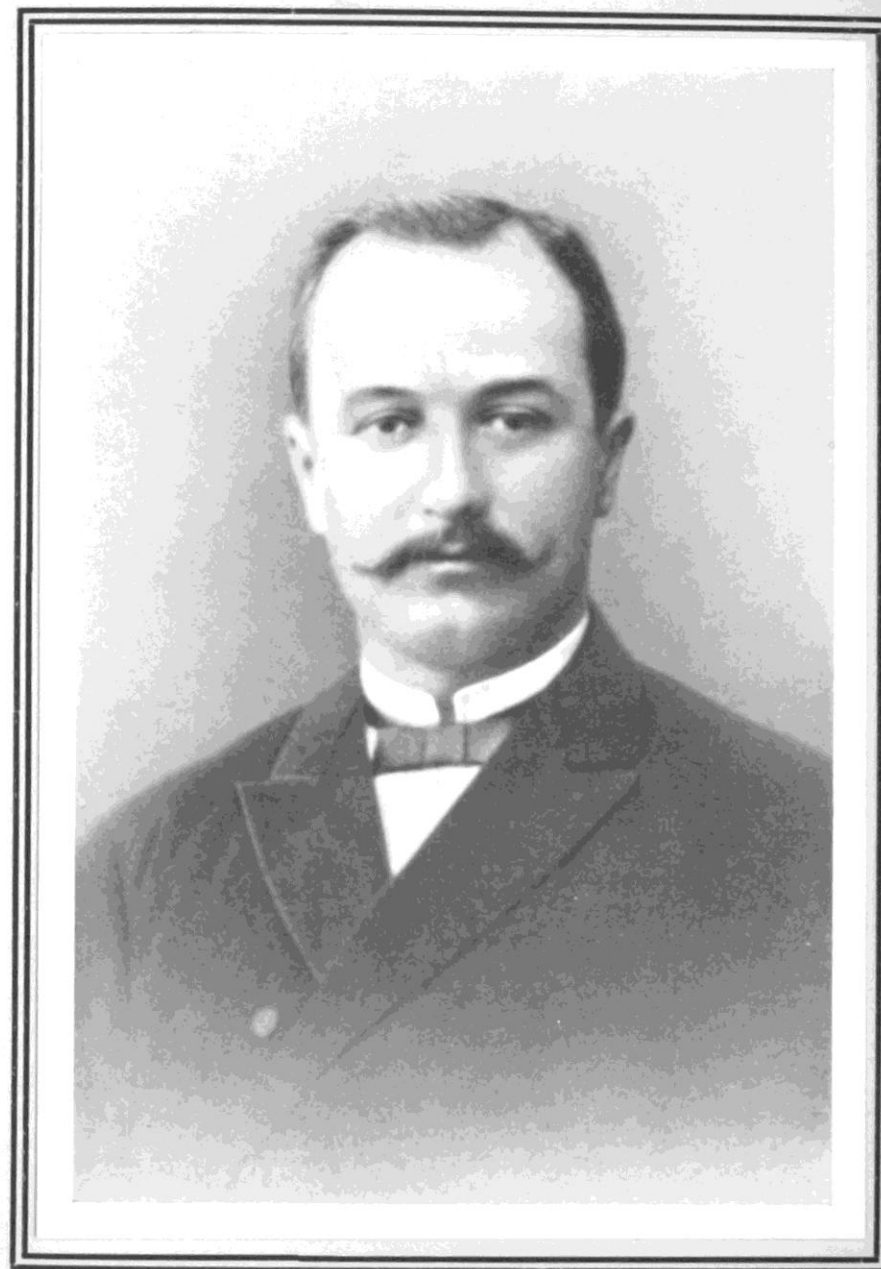
Ἐν καὶ μόνον κυτίον μεταξοσπόρου, ὅπως λέγει εἰς τὴν ἐκθεσὶν του ὁ Γεωπόνος, ἐὰν ἕκαστος τῶν κατοίκων ἐκτρέψῃ, θὰ ἔχῃ κέρδος 200 δραχμῶν. Ἐὰν ἐπομένως ἐκτρέψῃ δέκα κυτία, πρᾶγμα ὄχι δύσκολον, θὰ ἔχῃ κέρδος κατ' ἔτος 2000 δραχμῶν δι' ἐργασίαν μόνον 40 ἡμερῶν, μένων εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, πλησίον τῆς οἰκογενείας του καὶ ὄχι ἴσθι μαύρη ξενητεία.

Ὁ Γεωπόνος θὰ ἔλθῃ καὶ ἐφέτος καὶ κατὰ σειρὰν 3—4 ἔτη διὰ νὰ διδάξῃ τελείως τὴν Σηροτροφίαν. Σᾶς συνιστῶμεν ὅθεν ὀλοθέρμωσιν νὰ τὸν ὑποδεχθῆτε μὲ τὴν φιλοξενίαν, ἢ ὁποία χαρακτηρίζει τοὺς Εὐρυτᾶνας, νὰ τὸν βοηθήσητε εἰς τὸ ἔργον του καὶ νὰ ἐγκολπωθῆτε πάντες, εὐποροὶ καὶ μὴ, μετ' ἀγάπης καὶ φανατισμοῦ τὴν καλλιέργειαν τοῦ Μεταξοσκώληκος, πραγματοποιοῦντες οὕτω τὰς ἐλπίδας τῆς Ἀδελφότητος ὅτι αἱ θυσίαι καὶ αἱ προσπάθειαι αὐτῆς θὰ εὐρωσὶ τὴν δέουσαν ἐκ μέρους ἁπάντων ὑμῶν ἐκτίμησιν.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἀσπαζόμεθα ὑμᾶς ἅπαντας ἀδελφικῶς.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΗΜ. Γ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ	ἰατρός	Πρόεδρος	ΕΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	Λογιστής
ΚΩΝΣΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ		Ἀντιπρόεδρος	Ν. Γ. ΛΑΛΑΣ	} Σύμβουλοι
ΤΑΞ. Γ. ΙΒΡΑΚΗΣ		Ταμίς	Ι. Δ. ΣΙΔΕΡΗΣ	
Ν. ΜΠΕΤΧΑΒΑΣ		Γεν. Γραμματεὺς	ΑΧ. ΣΠΟΝΕΚ	
Ν. Σ. ΧΑΝΤΖΗΣ		Εἰδ. Γραμματεὺς	Κ. Σ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.	

† ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΚΚΑΒΑΣ

Πρώην Πρόεδρος.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΔΗΜ. Ι. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ ΠΕΡΙ ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑΣ ΕΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκαλλιεργεῖτο ἐν Εὐρυτανίᾳ ἡ Μωρέα λίαν εὐδοκίμως καὶ αἱ ἐκ τοῦ Μεταξοσκώληκος πρόσοδοι κατεῖχον πρωτεύουσαν θέσιν εἰς τὰ ἔσοδα ἐκάστης ἀγροτικῆς οἰκογενείας μέχρι τοῦ 1883, ὅποτε ἡ παραγωγή ἤρχισε νὰ ἐλαττοῦται σημαντικῶς, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἕνεκα τῆς διαδόσεως τῶν ἀσθενειῶν τοῦ Μεταξοσκώληκος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἕνεκα τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν τῶν Βομβυκίων.

Μέχρι τοῦ 1880 ἡ Εὐρυτανία ἐθεωρεῖτο ἡ κατ' ἐξοχὴν σηροτρόφος ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, ἅπασαι δὲ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι, ἀλλὰ καὶ πολλὰ μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπρομηθεύοντο τὸν σπόρον τοῦ Μεταξοσκώληκος ἐκ τῆς Εὐρυτανίας, καὶ ἀνῆρχετο ἡ ἀξία τῶν Βομβυκίων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς Δραχμὰς 25—30 κατ' ὄκῃν.

Ἄτυχῶς ὅμως διὰ τὴν Εὐρυτανίαν ἡ διάδοσις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Μεταξοσπόρων, τῶν διὰ τῆς μεγαλοφυοῦς Παστερείου μεθόδου παραγομένων, καὶ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ Μεταξοσκώληκος, αἵτινες κατὰ παράδοξον τρόπον παρηκολούθουν πάντοτε τὸ ἐμπόριον τῶν Μεταξοσπόρων, ἠνάγκασαν τοὺς Σηροτρόφους νὰ περιορίσωσι τὰς ἐκτροφὰς των καὶ νὰ σκέπτονται περὶ τῆς παντελοῦς ἐγκαταλείψεως τῆς Σηροτροφίας, προέβησαν δὲ εἰς τὴν ἐκρίζωσιν πολλῶν Μορεῶν, ἀντικαταστήσαντες ταύτας δι' ἄλλων διαφόρων δένδρων.

Περιῆλθον τοὺς Δήμους Καρπενησίου καὶ Ἀγραίων, πρὸς τὸ παρόν, ἰδίως δὲ τὰ χωρία Κεράσοβον, Φραγγίστα, Μαραθιάδες, Βίνιανη, Χρυσόν, Καλεσμένους, Τοσγιανάδες, Νόστιμον, Βουτύρον, Μικρὸ-Χωριό, Μεγάλο-Χωριό, Κλαυσί, Μιπάρα, Λάσως, Κορυσχάδες συνεινηθεῖς ἐν Καρπενησίῳ καὶ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Εὐρυτανίας Σεραφεῖμ.

Διὰ διαλέξεων εἰς τὰ μέρη ταῦτα ὑπεδείξαμεν τὸν τρόπον τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καλλιεργείας τῶν Μορεῶν, τοὺς ὑγιεινοὺς ὄρους τῆς ἐκτροφῆς τοῦ Μεταξοσκώληκος καὶ τὰς ὠφελείας, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ὑπὸ τε ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἔποψιν. Εἰς πολλὰ ἐκ τῶν ἄνω χωρίων, μολονότι ὁ χρόνος τῆς δημιουργίας σπορειῶν εἶχε παρέλθει, ἐν τούτοις ἐδημιουργήσαμεν σπορεῖά τινα τεχνητῶς ἐντὸς κιβωτίων, καὶ τοῦτο διὰ νὰ προφυλαχθῶσιν ἐκ τοῦ μεγάλου ψύχους κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ χειμῶνος εἰς ὑπόστεγα μέρη καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ φυτευθῶσιν αἱ παραχθησόμεναι Μορέαι εἰς τὰ πρὸς τοῦτο παρασκευαζόμενα φυτῶρια, περὶ τῆς παρασκευῆς τῶν ὁποίων ἐδώσαμεν τὰς καταλλήλους ὁδηγίας.

Αἱ οἰκίαι τῶν Εὐρυτάνων κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε ἀρκετὰ εὐρύχωροι, εὐάεροι, καὶ καλῶς ἐκτισμένοι, ὥστε νὰ δύνανται νὰ φιλοξενῶσι τὸν Μεταξοσκώληκα συμφώνως μὲ τὰς ὑγιεινάς αὐτοῦ

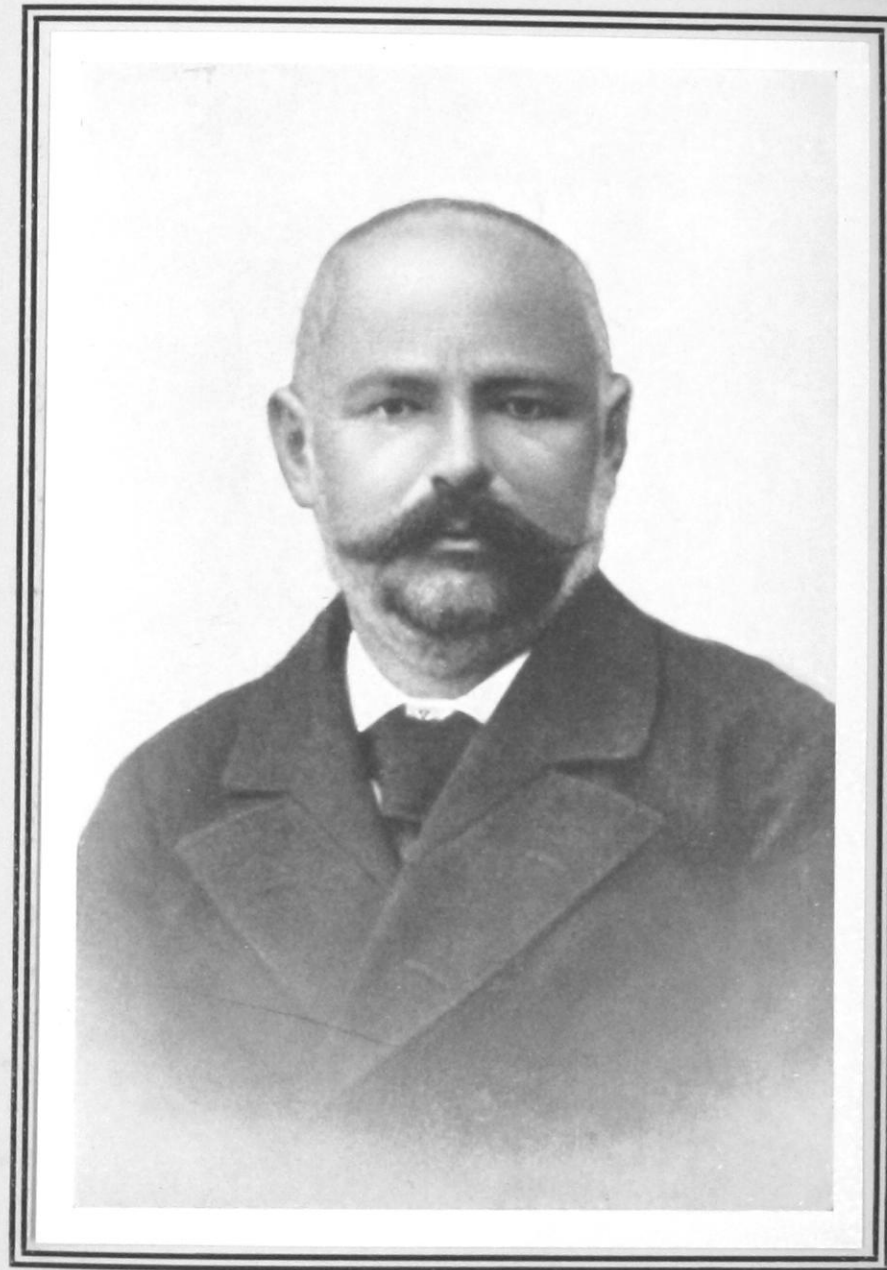
ἀπαιτήσεις καὶ ἐκ τῆς φιλοξενείας ταύτης νὰ ἀπολαμβάνωσι περὶ τὰς 200—250 Δραχμὰς κατ' ἔτος κατ' οἰκογένειαν.

Ἀλλ' ἵνα ἡ Σηροτροφία καταστῇ ἐπικερδής, δεόν αὕτη νὰ διενεργῆται εἰς μεγάλην κλίμακα, δηλ. ἐκάστη οἰκογένεια διὰ νὰ ἀπολαμβάνῃ ποσὸν τι ἄξιον λόγον δεόν νὰ καλλιεργῇ ἀριθμὸν τινα Μορεῶν καὶ νὰ ἐκτρέφῃ ποσότητά τινα Μεταξοσπόρου, καὶ τοῦτο διότι τότε μόνον θὰ δυνηθῶσιν οἱ Σηροτρόφοι νὰ πωλῶσι τὰ Βομβύκιά των εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ἀξίαν, καθότι σήμερον ἔπανσαν οἱ ἔμποροι νὰ προμηθεύωνται ταῦτα ἐξ Εὐρυντίας ἢ καὶ προμηθεύωνται εἰς ἐξηυτελισμένας τιμὰς, διότι ἡ παραγομένη ποσότης εἶνε δυσανάλογος πρὸς τὰς δαπάνας τῆς μεταφορᾶς των. Εἰς τοῦτο δεόν νὰ ἀποδοθῇ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ μὴ εἰσέτι ἀναβίωσις τῆς Σηροτροφίας, καθόσον σήμερον τὰ Βομβύκια ἐν Εὐρυντία πωλοῦνται μετὰ δυσκολίας καὶ εἰς τιμὴν Δραχ. 1.50—2.00 κατ' ὀκτῶν καὶ εἰς ἑσπέρην κατάστασιν.

Ἐνεκα τοῦ δυσκόλου τῆς μεταφορᾶς, λόγῳ τῆς σχεδὸν παντελοῦς ἐλλείψεως συγκοινωνίας, ἢν εὐχόμεθα νὰ μὴ ἐξυπηρετήσωσι τὰ ἀερόπλοια ἢ ἀερόπλινα, ὑπεδείξαμεν εἰς τοὺς Εὐρυντᾶνας, ὅτι, ἐκτὸς τῆς διαδόσεως τῆς Σηροτροφίας, συμφέρον ἔχουσι ν' ἀναπτύξωσι καὶ τὴν βιομηχανίαν τοῦ ἀναπηρισμοῦ τῆς Μετάξης, ὅποτε καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ἀρκετὰ θ' ἀπολαμβάνωσιν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς μεταφορᾶς Μετάξης καὶ οὐχὶ Βομβυκίων σπονδαίως θὰ ὠφελοῦνται.

Ἐν Εὐρυντία παρεμείναμεν ἐπὶ ἓνα περίπου μῆνα· ἡ περαιτέρω ἐκεῖ διαμονή μας οὐδένα θὰ ἐπέφερον εὐχαριστότερον ἀποτέλεσμα, λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχε παρέλθει ἡ ἐποχὴ τῆς ἐκτροφῆς τοῦ Μεταξοσκώληκος καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἐφηρμοσμένη διδασκαλία τῆς Σηροτροφίας ἦτο ἀδύνατος. Ἐν τούτοις ὁμως δεόν νὰ μὴ θεωρηθῇ ματαία ἡ ἡμετέρα ἐργασία κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀρκετὰ σπορεία ἐδημιουργήθησαν, ὡς προαναφέραμεν, ἀλλ' ἐπὶ πλέον πλείστοι ὅσοι ἐπέσθησαν περὶ τοῦ ἐπικερδοῦς τῆς Σηροτροφίας καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος θὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἐκτροφὴν τοῦ Μεταξοσκώληκος. Οἱ τοιοῦτοι ὁμως δεόν νὰ ἐνισχυθῶσι δι' ἐφηρμοσμένης διδασκαλίας, ἥτις θὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ ἐπομένου ἔτους παρακολουθήσῃ ὁ Γεωπόνος τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας τὰς ἐκτροφὰς των, παραμένον εἰς ἕκαστον χωρίον ἐπιτινας ἡμέρας καὶ ἐπιστρέφων ἐκ νέου μετὰ τινας ἡμέρας διὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης σκοπὸν. Ὅποτε δὲ εἰς ἕκαστον χωρίον μικρὸς ἀριθμὸς οἰκογενειῶν συνειθίσῃ εἰς τὴν ἐκτροφὴν τοῦ Μεταξοσκώληκος, εὐκόλος τότε θ' ἀποβῇ ἡ διάδοσις τῆς Σηροτροφίας, καθόσον οἱ ἐξασκηθέντες θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς διδάσκαλοι, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τοὺς λοιπούς, οἵτινες, ἀντιλαμβανόμενοι τὰς ὠφελείας τῶν Σηροτροφούντων, θ' ἀναγκασθῶσι νὰ ἐπιδοθῶσι καὶ αὐτοί. Ἄλλως δὲν δύναμαι νὰ φαντασθῶ καλλίτερον προῖον διὰ τὴν Εὐρυντιανίαν, τῆς Μετάξης, διότι ὄχι μόνον κλιματολογικοὶ ὄροι ἐπιβάλλουσι τὴν ἀνάπτυξιν καὶ διάδοσιν τῆς Σηροτροφίας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους ὑπαγορεύει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δειδροκομίας, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς Μωρεοκαλλιεργείας.

Ἡ τοιαύτη ἐργασία ἀπαιτεῖ ἀρκετὰς δαπάνας, διότι ἐκτὸς τῆς ἀξίας τῶν Μωρεοδένδρων, Μωρεοσπόρου καὶ Μεταξοσπόρου, ἃ θὰ διανεμῆ ἐν Εὐρυντία ἡ Ἐταιρία, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία θὰ ἀνέλθῃ εἰς σεβαστὸν ποσόν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ Γεωπόνου τῆς Ἐταιρίας καὶ τὰ μεταφορικά τῶν διαφόρων ὀργάνων πρὸς διδασκαλίαν (Καλαμωτῶν, Ἐκκολαπτηρίων κλπ. κλπ.)

† ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΝΤΖΑΡΑΣ

Πρόην Πρόεδρος καὶ Ἴδρυτής.

θὰ ἀνέρχονται, εἰς 1000 καὶ πλέον Δραχμὰς ἐτησίως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἀντιμισθίας τοῦ Γεωπόνου.

Τρία συνεχῆ ἔτη ἐφηρμοσμένης διδασκαλίας ἀρκοῦσι διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ὠφελίμων σηροτροφικῶν γνώσεων, μετὰ δέκα δὲ ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως εἴμεθα πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι ἡ Εὐρυτανία θὰ κερδίξῃ ἐκ τῆς Σηροτροφίας τῆς μόνον περὶ τὸ ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ κατ' ἐλάχιστον ὄρον. (Ὡς γνωστόν, ἡ μωρέα μετὰ τὸ ἑβδομον ἔτος ἀπὸ τῆς φυτευσέως τῆς εἰς τὴν ὀριστικὴν τῆς θέσιν, ἀρχεται τοῦ βεβαίου καὶ ἀσφαλοῦς εἰσοδήματος, ὥστε ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ τρία ἔτη ἐντὸς φυτωρίου, ἐν ὅλῳ δέκα ἔτη.)

Ἵνα δὲ μὴ θεωρηθῇ ὅτι ἡ βεβαίωσις αὕτη προέρχεται ἐκ μεταξωδῶν ὀνείρων, ἐπιτρέπατέ μοι νὰ ἀποδείξω τὸ ἰσχυρὸν τῆς βεβαιώσεώς μου δι' ἀπλῆς ἀριθμητικῆς πράξεως. Ἐν Εὐρυτανίᾳ κατοικοῦσι δέκα ἕως δεκαπέντε χιλιάδες οἰκογένειαι· ἐὰν μόνον πέντε ἕως ἑξ χιλιάδες οἰκογένειαι ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἐκτροφήν τοῦ Μεταξοσκώληκος, ἐκτρέφουσαι ἀνὰ ἐν κῦτίον μεταξοσπόρον ἐκάστη (30 Γραμμάρια) συμφώνως μὲ τοὺς ὑγιεινοὺς κανόνας τῆς Σηροτροφίας, θὰ ἀπολαμβάνουσι 45 ἕως 50 ὀκάδας νωπῶν Βομβυκίων πρὸς 3.50—4.00 Δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, Δραχ. 150—200 δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, καὶ διὰ τὰς 5—6000 οἰκογενείας, 750.000—1.200.000 Δραχμῶν.

Ἀνέφερον ἀνωτέρω, ὅτι μόνον ἐκ τῆς ἐκτροφῆς τοῦ μεταξοσκώληκος θὰ ἀπολαμβάνῃ ὀλόκληρος ἡ Εὐρυτανία τὸ προαναφερθὲν ποσόν, διότι, ἐκτὸς τῆς ἐργασίας ταύτης, θὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ ἡ σποροπαραγωγή, ὁ ἀναπηρισμὸς τῆς μετάξης, ἡ ὑφαντουργικὴ αὐτῆς κλπ., ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἐκ τῆς μωρέας θὰ ἀπολαμβάνουσι καὶ ἕτερα εἰσοδήματα, ἧτοι ἐκ τῆς παχύνσεως ἀμνῶν, διὰ τοῦ φθινοπωρινοῦ φυλλώματος τῆς μωρέας κλπ. κλπ.

Εἰς τὸ διάστημα ὅμως τῶν δέκα ἐτῶν δύνανται ἀρκεταὶ οἰκογένειαι ἐν Εὐρυτανίᾳ νὰ ἐκτρέψουσι Μεταξοσκώληκας μὲ φύλλα ἐκ τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν Μωρεῶν, αἵτινες λόγῳ τῆς ἡλικίας των καὶ τοῦ εἶδους αὐτῶν δὲν εἶνε καὶ πολὺ κατάλληλοι διὰ τὸν σημερινὸν Μεταξοσκώληκα, ὅστις, ὡς γνωστόν, ὑπέστη ἀρκετὸν ἐκφυλισμὸν.

Χάριν συντομίας παραλείπω ν' ἀναφέρω ποῖος ἀκριβῶς ἀριθμὸς Μωρεῶν θὰ ἀπαιτῆται διὰ τὴν Εὐρυτανίαν, περιοριζόμενος μόνον εἰς τὸ ὅτι προτιμητέα ἡ παραγωγή Μωρεῶν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Εὐρυτανίᾳ καὶ εἰς ἕκαστον ἰδίᾳ Χωρίον, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ Μωρέα ἀναπτυσσομένη βαθμηδὸν θὰ ἐγκληματίζεται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς ἐτοίμων Μωρεῶν θὰ εἶνε δυσανάλογα πρὸς τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Τέλος ὁ πρὸς τὴν ἐργασίαν ὑπέμετρος ζῆλος τῶν Εὐρυτάνων μᾶς πείθει, ὅτι ταχέως θὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ ἔργα τῆς Σηροτροφίας, ἀναγνωρίζοντες τὴν ἐπερχομένην ὠφέλειαν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης.

ΠΕΡΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

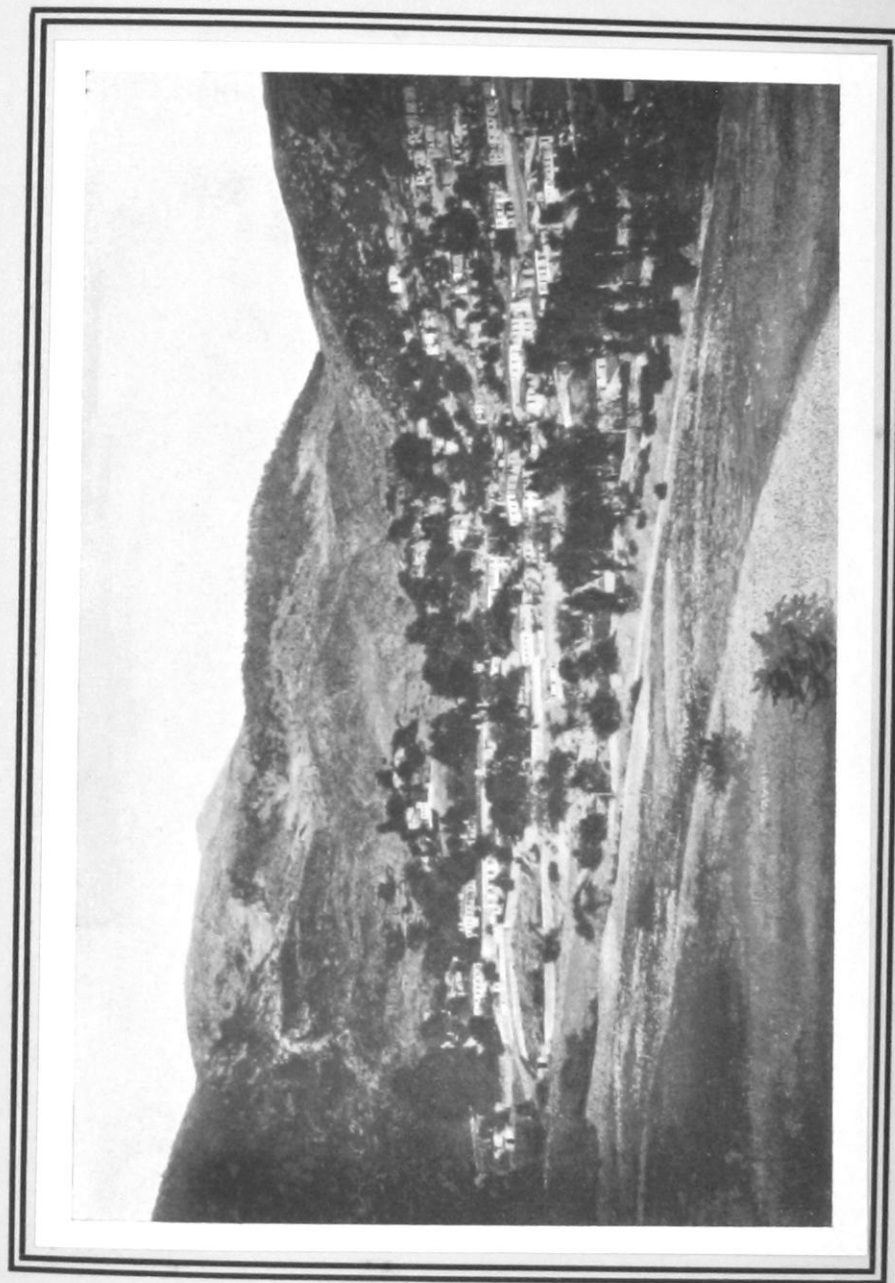
Τὸ ζήτημα τῆς ἀποκτίσεως ἰδιοκτητοῦ κτιρίου τῆς Ἀδελφότητος ἀπασχόλησε πολλάκις τὰ κατὰ καιροὺς Δ. Συμβούλια. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 28 Φεβρουαρίου 1889 ὁ μακαρίτης Ἀνδρέας Χατζάρας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας τῆς χορευτικῆς ἐσπερίδος προτείνει, ὅπως διὰ τοῦ συλλεγέντος ποσοῦ ἀγορασθῆ κατάλληλον γήπεδον ἐπὶ τοῦ ὁποίου βραδύτερον ἢ Ἀδελφότης νὰ ἐγείρῃ τὴν Λέσχην τῆς. Ἐπεδοκιμάσθη μὲν παμψηφεί ἡ πρότασις καὶ ἐξελέγη εἰδικὴ πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ, ἀλλ' ἀτυχῶς οὐδὲν ἐπραγματοποιήθη διὰ τὸ ὑπέρογκον τῆς τιμῆς πρὸς ἀγορὰν κεντρικοῦ καὶ καταλλήλου γηπέδου.

Τὸ ζήτημα συχνάκις ἔκτοτε συνεζητήθη ἐν ταῖς συνεδρίαις τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἐν γενικαῖς τῶν μελῶν συνελεύσεσιν. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1904 σχηματίζεται εἰδικὴ πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος ἐπιτροπὴ, καταλήξασα εἰς τὸ πόρισμα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἢ ὑπὸ μόνῃς τῆς Ἀδελφότητος ἀγορὰ ἀνταξίου τοῦ σκοποῦ κτιρίου διὰ τὸν λόγον τοῦ ἀπαιτουμένου κεφαλαίου καὶ ὅτι δέον νὰ ἐπιδιωχθῆ ἢ ἀπὸ κοινῶν μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν Σωματείων τῶν Τηρίων καὶ Κεφαλλήνων ἀπόκτησις κτιρίου, ὅπερ νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς Ἑλληνικὴ Ἐνωσις.

Τὸ Συμβούλιον ἀνέθετο τότε τοῖς κ. κ. Ταξ. Ἰβράκη, Ἰ. Σιδέρη καὶ Δ. Βαρσάμη νὰ ἔλθωσιν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν Προεδρείων τῶν Ἑλληνικῶν Σωματείων. Καίτοι δὲ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἀδελφοτήτων Τηρίων καὶ Κεφαλλήνων ἐγένετο κατ' ἀρχὴν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος, ἐν τούτοις ἐν τῇ μελέτῃ τῶν καθέκαστα προέκλυαν ἀνυπέρβλητοι δυσχέρειαι κατὰ τὸ πλεῖστον νομικῆς φύσεως καὶ τὸ ζήτημα ἀφέθη νὰ μελετηθῆ εἰς εὐθετώτερον καιρὸν.

Ἐν τούτοις ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης δὲν ἀπεθαρρύνθη εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῆς, τὸ δὲ Δ. Συμβούλιον τοῦ ἔτους 1909—1910 μετ' ἰδιαίτερον ζήλου ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον διοργανῶσαν τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ κατ' ἔτος διδόμενον δεῖπνον.

Τὰ κατὰ τὴν τελετὴν καὶ τὸ Δεῖπνον ὡς ἐξῆς ἀνέγραψεν ἡ Πρόεδρος τῆς 6 Δεκεμβρίου 1909.

ΑΠΟΨΙΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ (Δυτικὴ πλευρᾷ).

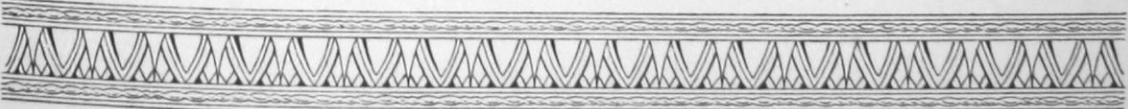
ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθη προχθὲς ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας ἡ τελετὴ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων ἐπὶ τῇ λήξει τῆς 97^{ης} ἐπιτηρίδος, προεξάρχοντος τοῦ Ἁγίου Ἐλαίας, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Γεν. Προξένου, ἐπιτίμου τῆς Ἀδελφότητος προέδρου, ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν Ἑλληνικῶν Σωματείων καὶ ἀπάντων τῶν Εὐρυτάνων.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος Κ^{ος} Δ. Βαρσάμης, ἰατρός, διὰ καλλιεποῦς ἐκθέσεως ἀνεκοίνωσε τὰ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πεπραγμένα, ἐξάρας ἰδίᾳ τὴν σύστασιν ἰατροῦ, ἐν ᾧ δωρεὰν παρέχεται ἡ ἰατρικὴ καὶ φαρμακευτικὴ βοήθεια εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἀπόρους Εὐρυτᾶνας, τὴν ὀργάνωσιν νυκτερινῶν μαθημάτων διὰ τὰ τέκνα ἀπόρων Εὐρυτάνων καὶ ἰδίᾳ τὴν φροντίδα πρὸς διάδοσιν τῆς σηροτροφίας ἐν Εὐρυτανίᾳ διὰ γενναίας δαπάνης ἐτησίως καταβαλλομένης ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος πρὸς ἀποστολὴν εἰδικοῦ γεωπόνου, διανομὴν δωρεὰν μωρεῶν καὶ μεταξοσπόρου, ἵνα περισταλῆ, εἰ δυνατόν, ὁ ἐκπατριόμος ὁ μαστίζων τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τῆς Ἑλλάδος. Πρὸς τοῦτοις ἡ Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτάνων προσῆλθε γενναίως ἐπίκουρος εἰς ἐνδεεῖς συμπατριώτας προσενεγκούσα προσέτι φρ. χρ. 150 ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν τῆς Ἰταλίας καὶ ἕτερα 200 ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν Γλωσσῶν. Ὁ κ. πρεσβυτῆς συγκαρεῖς τὸ Προεδρεῖον διὰ τὴν δρᾶσιν ἠνχίθη γενναιότερα δῶρα διὰ τὴν νέαν περιόδον.

Τὴν ἐσπέραν ἐδόθη τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου κ. Π. Σκάση, Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος δι' ἐνθουσιώδους προσφωνήσεως προέπειν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ὁ κ. Βουτυρᾶς ὑπὲρ τῆς Α. Ε. τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τοῦ Γεν. Προξένου, ἐπιτίμου προέδρου. Ὁ κ. Σκάσης ἀπαντῶν συνεχάρη τοὺς φιλοτίμους καὶ φιλοπροόδους Εὐρυτᾶνας διὰ τὸ λαμπρὸν αὐτῶν Σωματεῖον, εὐχρηθεῖς ὅπως μετὰ τρία ἔτη ἢ ἑκατονταετηρῆς αὐτοῦ ἑορτασθῆ μεγαλοπρεπῶς ἐν ἰδίῳ κτιρίῳ ἀνταξίῳ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων.

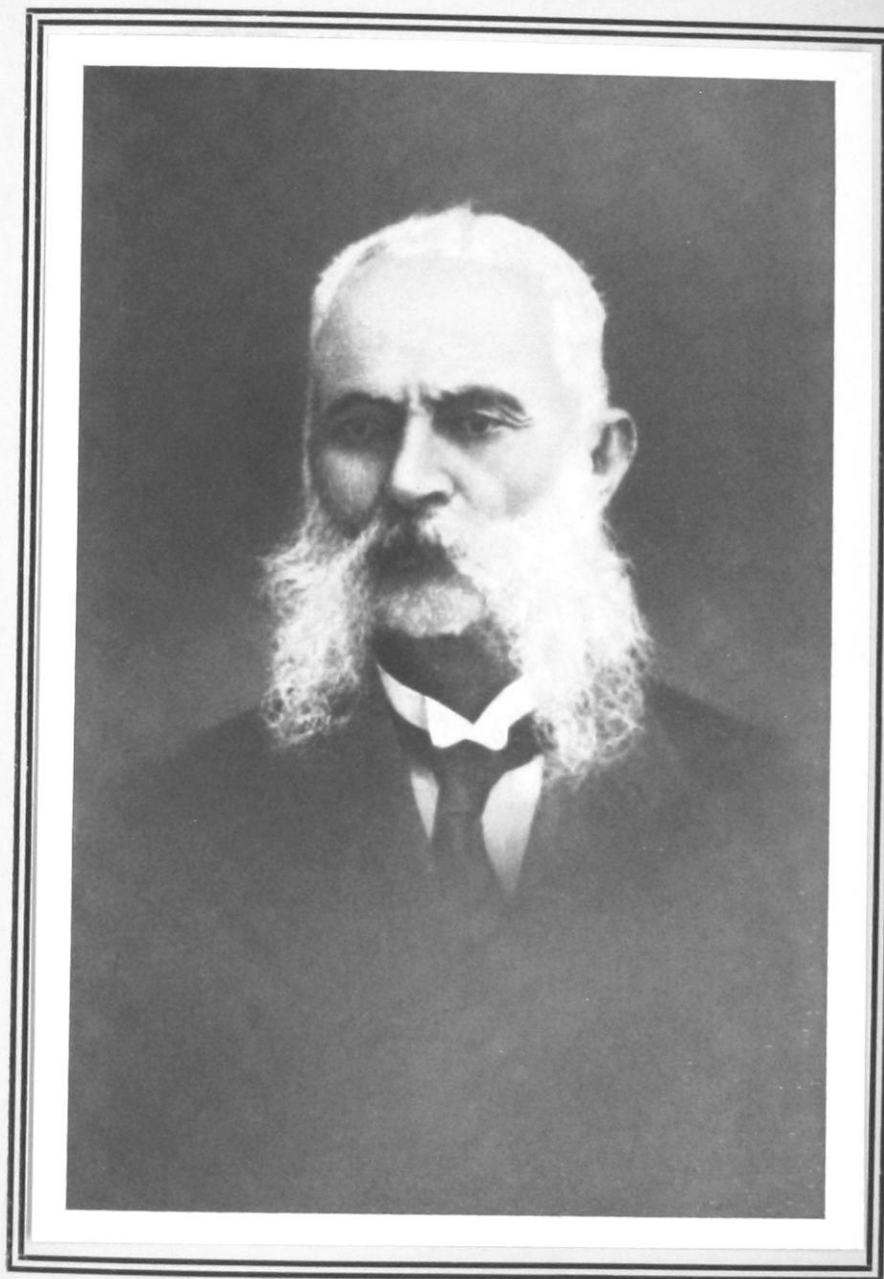
Ἡ εὐχὴ τοῦ κ. Γ. Προξένου ἤγειρε θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ, εὐγενὲς δὲ τέκνον τῆς Εὐρυτανίας, διακριθὲν διὰ τὰ γενναῖα καὶ φιλοπάτριδα αὐτοῦ αἰσθήματα ὁ κ. Γεώργιος Τσαούσης προσέφερεν ἀνθωρεῖ ὡς ἀπαρχὴν διὰ τὴν ἰδρυσιν ἰδιαιτέρου κτιρίου τῆς Ἀδελφότητος λίρας 200. Παταγώδη χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὴν γενναιοφρονα ταύτην δωρεάν, ἣν ἐπηκολούθησαν αἱ τῶν κ. κ. Ν. Λάλα, Τ. Ἰβράκη, Ν. Μηχιώτη, Ἰ. Σιδέρη, Κ. Κατσελῆ, Π. Τσιτσπούλου, Σ. Ἰβράκη, Δ. Κοτούλα καὶ Α. Σπόνεκ, συλλεγέντος οὕτω ποσοῦ 400 λιρῶν.

Τοιοιτρόπως ἐτέθη ὁ πρῶτος πυρὴν τῆς ἀνεγέρσεως Ἑλληνικῆς Λέσχης. Τὸ παράδειγμα τῶν ἀνωτέρω εὐγενῶν δωρητῶν θὰ μιμηθῶσι πάντα τὰ τέκνα τῆς εὐάνδρου Εὐρυτανίας διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ μία ἐπωφελῆς ἰδέα.

Τὸ δεῖπνον ἐπηκολούθησε θεατρικὴ καὶ χορευτικὴ ἐσπερίς.

Ἄτυχῶς μετ' ὀλίγους μῆνας τὴν 26^{ην} Μαΐου 1910 ἡ Ἀδελφότης ἠναγκάσθη νὰ ἀναστείλῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς καὶ πᾶσα ἐνέργεια διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ ἐσταμάτησε. Μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπελήφθη μετὰ ζήλου καὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐν πρώτοις ἐπέτυχε τὴν ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ὅπως τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τῆς Ἀδελφότητος χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκίτου κτιρίου. Ἐλπίζομεν δὲ ἐρειδόμενοι εἰς τὴν ἀγάπην τῶν Εὐρυτάνων πρὸς τὴν Ἀδελφότητα, ὅτι ταχέως θὰ ἴδωμεν πραγματοποιούμενον καὶ τὸ ὄνειρον τοῦτο οὐ μόνον ὄνειρον ἀλλὰ καὶ ἀνάγκην οὐσιωδεστάτην καὶ ἀναπόφευκτον διὰ τὴν ζωὴν καὶ ὑπαρξίν τῆς Ἀδελφότητος.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἴατρος Πρώην Πρόεδρος.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Γενική τῶν μελῶν συνέλευσις τῇ 20^ῃ Ἰανουαρίου 1919.

Ἡ Ἀδελφότης διακόφασα τὴν 26^ῃ Μαΐου 1910 τὰς ἐργασίας αὐτῆς, διὰ τὸν περὶ Σωματείων νόμον τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως καὶ μὴ δυνηθεῖσα ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτὰς ὡς ἐκ τῶν κοσμοϊστορικῶν γεγονότων τῶν ἐξελιχθέντων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ τοῦ ἀπηνόου κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διωγμοῦ τῶν Νεοτούρκων, ἐπανάλαβε τὸ ἔργον αὐτῆς τὴν 20^ῃ Ἰανουαρίου 1919 προσκληθέντων εἰς γενικὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ὑπὸ τοῦ τέως Δ. Συμβουλίου. Κατὰ τὴν γενικὴν ταύτην συνέλευσιν ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Δημ. Βαρσάμης, προεδρεύσας τῆς συνεδρίας, χαιρετᾷ τὰ μέλη διὰ τῆς ἐπομένης προσφωνήσεως·

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶται,

Κατόπιν ἐννέα ὄλων ἐτῶν σιγῆς καὶ νάρκης, βία ἐπιβληθείσης ἡμῖν, μετὰ χαρᾶς ἐπαναβλεπόμεθα σήμερον καὶ μετὰ πατριωτικῆς ὑπερηφανείας καὶ ἔμπλεοι ἐλπίδων αἰγλήεντος καὶ εὐτυχοῦς μέλλοντος συνερχόμεθα καὶ πάλιν εἰς γενικὴν τῆς Ἀδελφότητος συνέλευσιν. Κατ' εὐτυχίῃ δὲ καὶ εὐοίωνον σύμπτωσιν ἐγκαινιάζοντες σήμερον τὴν νέαν περίοδον τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν, περίοδον εὐαγγελιζομένην εὐτυχῆς καὶ καρποφόρου μέλλον, συνήλθομεν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ, ἐν αὐτῷ τούτῳ, ἐν ᾧ πρὸ 107 ἐτῶν τὴν 14 Μαρτ. 1812 οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἔθεντο τὰς βάσεις τῆς Ἀδελφότητος ἀναστηλώσαντες ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τὴν ἱερὰν εἰκόνα τοῦ Πολιούχου ἡμῶν Ἁγίου τοῦ ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ καὶ παραδώσαντες ἡμῖν τὴν Ἀδελφότητα ὡς ἱερὸν κειμήλιον, ὡς τιμίαν κιβωτὸν πρὸς διαφύλαξιν καὶ προαγωγὴν.

Ὑπερήφανοι σήμερον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι μεθ' ὄλας τὰς καταγίδας καὶ τρικυμίας οὐ κατησχύναμεν τὰ ὄπλα οὐδ' ἐπροδώσαμεν τὴν ἐντολήν . . . Ἐννέα ὀλόκληρα ἔτη διέρρευσαν, ἀγαπητοί, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν πτύσσουσα πρὸ τοῦ Κράτους τῆς Βίας καὶ τοῦ Τρόμου ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Ὁ ἀπαίσιος Δαίμων, ὁ ἐπὶ 5 αἰῶνας ὀργιάζων καὶ κορυβαντιῶν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης χώρας καὶ μὴ κατισχύσας νὰ στραγγάλισῃ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν, ἐφαντάσθη ὁ δαίλιος ἐν τῇ μαύρῃ καὶ σατανικῇ Νεοτουρκικῇ ψυχῇ νὰ καταπνίξῃ τὴν Ἐθνικὴν Ἰδέαν ἐπιβάλλον σιγὴν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σωματεῖα . . . Πλὴν φροῦδαί αἱ σατανικαὶ ἐλπίδες, κενὰ τὰ σκοτία ὄνειρα. Ἡ Ἰδέα κατὰ φυσικὸν καὶ ἀπαράβατον τῆς φύσεως Νόμον ἐνίκησε τὴν Ὑλὴν καὶ ἡ Ἡὼς

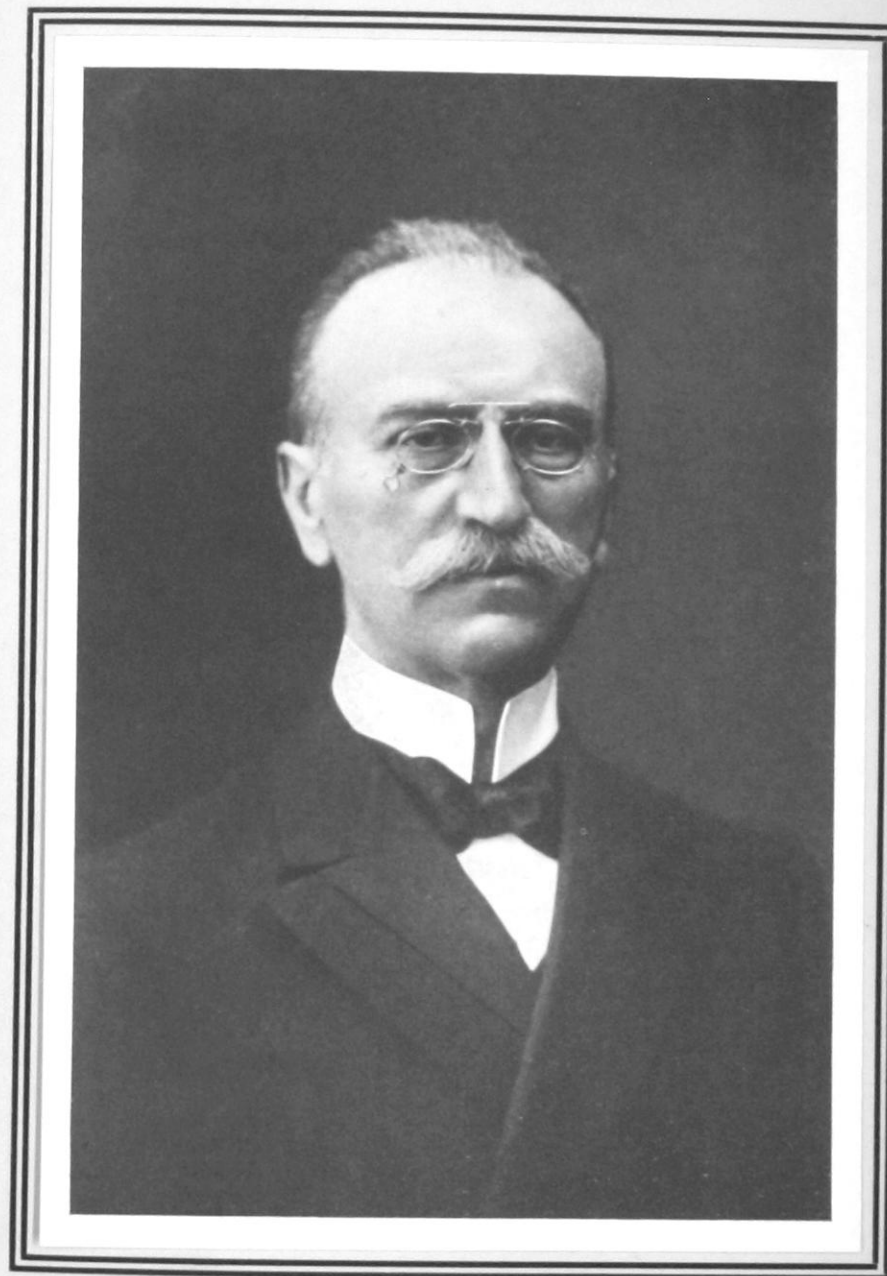
ἡ ροδοδάκτυλος ἀνέτειλε νικῶσα τὸ Ζόφος . . . Μετ' οὐ πολὺ δὲ γενήσεται ἡμέρα καὶ πάλιν λαμπερά, ὅποια ἦν πρὸ ἐτῶν δισχιλίων πρὶν ἢ βάσκανον ὄμμα νυκτηρεφοῦς δαίμονος ἐπισκιάσῃ αὐτήν . . . Ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας φωτοβόλος προβαίνει μέλλον ἐν βραχεῖ νὰ φωτίσῃ διὰ τοῦ ζωογόνου του φωτὸς πᾶσαν γωνίαν τῆς Μεγάλῃς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Οἱ δαμόνοιοι ἥρωες τοῦ Σαρανταπόρου καὶ τῶν Γιαννιτσῶν, τοῦ Μπιζανίου καὶ τοῦ Κιλκίς, τῆς Κρέσνας καὶ τῆς Τζουμαγιάς, τῆς Λήμνου καὶ τοῦ Ἐλλησπόντου, τοῦ Σκοῦ καὶ τῆς Δοϊράνης, ἀντάξια καὶ γνήσια τέκνα τῶν μεγάλων προγόνων των, τῶν ἡρώων τῶν Θερμοπυλῶν καὶ τοῦ Μαραθῶνος, τῶν Πλαταιῶν καὶ τῆς Σαλαμῖνος, τῶν ἀετῶν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Βουλγαροκτόνων στρατιῶν τοῦ Νικηφόρου Οὐρανοῦ καὶ τοῦ Βασιλείου, τῶν μαρτύρων τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ, τῶν γιγάντων τοῦ Σουλίου, τῆς Γραβιάς καὶ τοῦ Μωρητά, τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Ψαρρῶν, τοῦ Μεσολογγίου καὶ τοῦ Καρπενησίου, συνεχίζοντα τὰ κλέη καὶ τρόπαια τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνδρείας καὶ ἐν ἀδελφικῇ συνεργασίᾳ καὶ εὐγενεῖ ἀμίλλῃ πρὸς τοὺς Μεγάλους καὶ Ἐνδόξους Συμμάχους μας ἐσάρωσαν μὲ ἓνα φύσημα τὰ στίφη τοῦ Κρούμου, τὰς ὀρδὰς τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῶν Εὐμβέρηδων καὶ ἐπανάφεραν εἰς τὴν ἐστίαν αὐτῆς, εἰς τὰ ἐνδοξα χῶματα τῆς Μεγάλῃς Πατρίδος τὴν φρυγαδενθεῖσαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐπιδρομέων Θεὰν Ἐλευθερίαν, τὴν Μεγάλην ταύτην Ἑλληνικὴν Θεοτήτα, τὸ φωτεινότερον καὶ τηλανγέστερον ἄστρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Ἡ Ἰδέα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς νενίκηκε τὴν Βίαν. Ἡ Πατρίς ἐμεγαλοῦρησε καὶ πάλιν . . . φρίσσουν αἱ σελίδες τῆς ἱστορίας καὶ ἀκτινοβολεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Δόξα ὅπως εἰς χρόνους παρελθόντας . . . ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλεὺς, ὁ ἀθάνατος τοῦ Βυζαντίου Μεγαλομάρτυς ἀναστῆ καὶ ἀπὸ τὰ Μαγικά του Παλάτια χαιρετᾷ τὴν Ἀργὴν . . . τὸ θρυλικὸ καὶ δοξασμένον Καράβι μας, ποῦ ἔφερε στὴν Σκλάβια πατρίδα τὰ Εὐαγγέλια τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Γένους . . .

Τρίζουν στὸ ἄκουσμα οἱ θόλοι τοῦ Μεγάλου Ναοῦ καὶ ὁ στοιχειωμένος Παπᾶς ἴπισω ἀπὸ τὴν μυθικὴν του θύραν ξυπνᾷ σιγᾷ, σιγᾷ ἀπὸ τὸν ὕπνον του τὸν βαθὺν ἑκατονταετηρίδων τώρα καὶ ἐτοιμάζεται νὰ συνεχίσῃ ὁσονοῦπω τὴν διακοπεῖσαν θεῖαν Λειτουργίαν . . .

Ὑπὸ τοιοῦτους οἰωνοὺς ἐθνικοῦ μέλλοντος ἀνταξίου τῆς Μεγάλῃς μας Φυλῆς συνερχόμενοι καὶ ἡμεῖς σήμερον, ἀγαπητοὶ Ἐταῖροι, ἀνήκοντες εἰς τμῆμα ὑπερήφανον καὶ ἡρωϊκὸν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ὑψηλὰ κρατήσαντες ἐν τῇ ξένῃ τὸ φρόνημα καὶ τὴν Ἰδέαν καὶ τὴν Παράδοσιν καὶ τὴν Ἀγνότητά τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς κηρύττομεν τὴν ἑναρξιν τῆς νέας περιόδου τῆς φίλης ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ ὑποκλινόμενοι μετὰ θανμασμοῦ, ἀγάπης καὶ λατρείας καὶ ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης χαιρετῶμεν τοὺς ἐργάτας τῆς Μεγάλῃς Πατρίδος, τὰ ἡρωϊκά μας στρατεύματα καὶ τὸν ἐνδοξον στόλον μας, ὑπὲρ πάντας δὲ τὸν Δημιουργὸν τῶν Πάντων, τὸν Μέγαν Ἕλληνα, τὸν Ἐλευθερωτὴν τῆς Φυλῆς Ἐλευθέριον τὸν Βενιζέλον . . .

Κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη τῆς λειτουργίας τῆς Ἀδελφότητος ἡ δρᾶσις αὐτῆς ἐπεξετάθη, ὡς γνωρίζετε, τόσοσιν ὥστε δικαίως ἐλπίζομεν πάντες νὰ ἴδωμεν τὴν Ἀδελφότητά μας συντόμως ἀνερχομένην εἰς τὸ ὕψος τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς της.

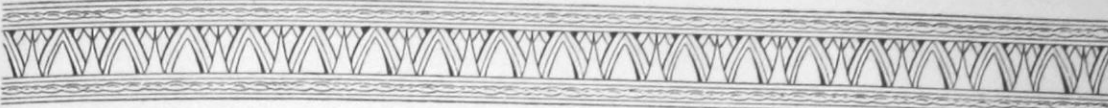
Ἡ φροντίς διὰ τὴν ἐγγραφὴν νέων μελῶν, ὁ καταρτισμὸς στατιστικῆς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημούντων Εὐρυτάνων, ἡ σύστασις νυκτερινῶν μαθημάτων διὰ τὰ ἐργαζόμενα τέκνα

ΞΕΝΟΦΩΝ ΣΙΑΛΕΡΙΔΗΣ

Πρόφην Πρόεδρος.

Μέγας Εὐεργέτης ἐπὶ τῇ Ἐκατονταετηρίδι.

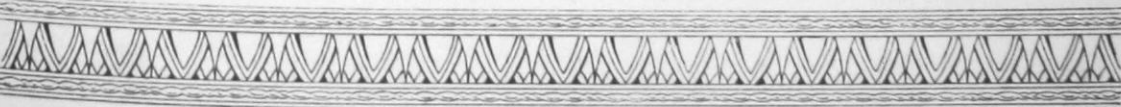

ἀπόρων Εὐρυτάνων, ἢ διοργάνωσις Ἰατρικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς βοήθειας δωρεὰν παρεχομένης εἰς πάντα ἄπορον συμπατριώτην μας, ἢ φροντίς περὶ τῆς διαδόσεως τῆς Σηροτροφίας ἐν Εὐρυτανίᾳ, ἢ φροντίς διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτητοῦ κυρίου διὰ τὸ Σωματεῖον ἡμῶν, ταῦτα πάντα ἐκτὸς τῆς τακτικῆς λειτουργίας τῆς Ἀδελφότητος, τῆς κατατάξεως τῶν ἀρχείων καὶ τοῦ Μητρώου, τῆς αὐξήσεως τῶν πόρων καὶ προσόδων, τῆς εἰς ἀπόρους ἀδελφούς καὶ ἐνδεεῖς Εὐρυτᾶνας συνδρομῆς καὶ βοήθειας, τῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, τοὺς σεισμοπλήκτους καὶ λοιπὰ δυστυχήματα ἀρωγῆς αὐτῆς, τῆς διοργανώσεως τῶν θεατρικῶν παραστάσεων, τῶν χορευτικῶν ἐσπερίδων καὶ τῶν ἀγροτικῶν ἐκδρομῶν, ἀπετέλουν ἀμυδρὰν εἰκόνα τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δράσεως τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν. Τὸ Δ. Συμβούλιον, αἰσθανόμενον τὴν ἀτέλειαν τοῦ κανονισμοῦ διὰ τὴν νέαν σταδιοδρομίαν τῆς Ἀδελφότητος, ἐζήτησε τὴν ἄδειαν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ Κανονισμοῦ, ὃν λαβὸν ἐπελήφθη τοῦ ἔργου. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διεκόπη ἡ λειτουργία τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὸν περὶ Σωματείων νόμον τῆς Νεστουρρικῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτούσης τὴν ἀνάμειξιν αὐτῆς εἰς τὰ τῶν Σωματείων.

Τὸ Δ. Συμβούλιον συστάσει τῆς Ἑλλ. Πρεσβείας διέκοψε τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος τὴν 16 Μαΐου 1910. Σήμερον δὲ μετὰ ἐννέα ἔτων σιγῆν μὲ τὴν ἀνατολήν τῆς ἐλευθερίας συννερχόμεθα νὰ συνεχίσωμεν τὴν διακοπεῖσαν ἐργασίαν. Κατὰ τὸ ἐννεαετὲς τοῦτο διάστημα καίτοι δὲν ἐλειτούργει ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν, ἐν τούτοις δὲν διεκόπη τελείως καὶ ἡ εὐεργετικὴ αὐτῆς δράσις κρύφῃ καὶ ἐν σιγῇ ἐπεκτεινομένη πρὸς πάντα ἄπορον Εὐρυτᾶνα, ἐπιζητοῦντα τὴν βοήθειαν αὐτῆς, τοῦ Συμβουλίου ἔχοντος τὴν γνώμην ὅτι, ἐν ταῖς πονηραῖς ἡμέραις τῶν διωγμῶν καὶ τῆς ἐξοτιώσεως τῆς Ἐθνικῆς, ἢ Ἀδελφότης εἶχε καθῆκον ἱερὸν ἐκ τοῦ πενιχροῦ τῆς Ταμεῖου νὰ σπεύσῃ νὰ ἀπομάξῃ καὶ ἓνα ἔστω δάκρυ τοῦ πόνου καὶ τῆς οὐδύνης τῶν ἀπόρων καὶ πτωχῶν συμπατριωτῶν μας, οὓς ἔρριψε χαμαὶ ἢ ἐνσκήψασα θύελλα καὶ καταγίς . . .

Ἐκ τῆς μετ' ὀλίγον ἀναγνωσθησομένης ἐκθέσεως τοῦ Ταμείου τῆς Ἀδελφότητος κ. Τ. Ἰβράκη θὰ ἀκούσητε, ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Ἀδελφότης ἐδαπάνησε κατὰ τὸ διάστημα τῶν μαύρων ἔτων τοῦ πολέμου Γρόσια . . . Τὸ Δ. Συμβούλιον ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ὄχι μόνον θὰ ἐγκρίνητε τὰ δαπανηθέντα ἀλλὰ καὶ φοβεῖται μὴ τυχὸν ἐλεγχθῆ ὡς φειδωλῶς δαπανῆσαν ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἀδελφότητος πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχησάντων κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀδελφῶν.

Ἦδη, Κύριοι, συμφώνως μὲ τὸν Κανονισμὸν καλεῖσθε νὰ ἐκλέξητε νέον Δ. Συμβούλιον, ὃπερ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν Ἀδελφότητα εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰσαγάγῃ αὐτὴν εἰς τὴν νέαν σταδιοδρομίαν, ἣτις διανοίγεται ἐνώπιον αὐτῆς. Τὸ Δ. Συμβούλιον τὸ ἐκλεγέν τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1909 καὶ ἀναλαβὸν τὴν ἀρχὴν ἐν ἡμέραις πονηραῖς καταθέτει σήμερον ὑμῖν τὴν ἐντολήν, ἣν παρ' ὑμῶν ἔλαβε μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλά, διότι καίτοι μὴ δυνηθὲν νὰ πραγματοποιήσῃ ὑπὲρ τῆς φίλης ἡμῶν Ἀδελφότητος ὅ, τι καλὸν ἐμελέτα, κατώρθωσεν ὁμως διὰ μέσον τοῦ ἐπιδραμόντος τὴν χώραν τυφῶνος νὰ διαφυλάξῃ τὴν Ἀδελφότητα καὶ νὰ σᾶς τὴν παραδῶσῃ σήμερον σῶαν καὶ ἄθικτον.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΙΣΟΒΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον, μέτοχον τῆς Ἐθνικῆς πρὸς τὸν Μέγαν Ἕλληνα, τὸν Ἐλευθερωτὴν τοῦ Γένους ἐγνωμοσύνης, προέτεινε τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῆς 30 Ὀκτωβρ. 1920 τὴν ἀνακήρυξιν Αὐτοῦ Ἐπιτίμου Ἰσοβίου Προέδρου, γενομένην μετὰ ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων παμφηφει ἀποδεκτὴν.

Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ Δ. Συμβουλίου ὑπεβλήθη τῇ Γεν. Συνελεύσει διὰ τῆς ἐπομένης εἰσηγήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Δ. Βαρσάμη.

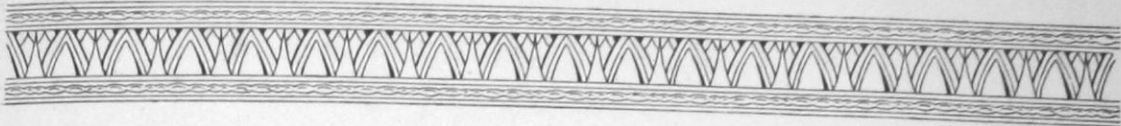
Κύριοι,

Ὡς ἄλλοτε εἰς παρωχημένους χρόνους ἔθνικῆς εὐκλείας οἱ Σπονδοφόροι, οἱ ἱεροὶ δηλονότι τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων διάγγελοι ἀνήγγελλον εἰς ἅπαντα τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον τὴν προσεχῆ τέλει τῶν Ἐθνικῶν ἀγώνων, καθ' οὓς ἐν τῷ περικαλλεῖ Σταδίῳ τῆς Ἀθανάτου Ὀλυμπίας, τῷ Τερῶ ἐκείνῳ Ναῶ τοῦ Κάλλους καὶ τῆς Ρώμης, ὁ δαυμόνιος τῆς Ἀρχαιότητος Λαός, ὁ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὸ ὠραῖον λατρεύσας, θὰ ἔστεφε διὰ τοῦ στεφάνου τῆς Νίκης τὰ μέτωπα τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἐκπροσωπούτων τὸ ἰδεῶδες τῆς ψυχῆς του, οὕτω καὶ τώρα ἐν ἡμέραις ἔθνικου μεγαλείου, διάγγελοι τοῦ πρώτου Δημοτικοῦ Ἀρχοντος τῆς ἡμετέρας Πατρίδος, ἐκτελοῦντες ἐν τούτῳ τὴν θέλησιν ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ἀνήγγελλον εἰς ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμὸν τὴν προσεχῆ τέλει τῆς ἱερᾶς ταύτης τελετῆς, καθ' ἣν ὑπὸ τὸν γαλανὸν τῆς Ἀττικῆς Οὐρανὸν παρὰ τὰς κλιτύας τοῦ Ἀρδητιοῦ, ἐκεῖ ἐγγὺς τοῦ Πισσοῦ καὶ κατέναντι τοῦ ἱεροῦ Βράχου τῆς Παρθένου Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ καλλιμαρμάρῳ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ τοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ καὶ Γεωργίου Ἀβέρωφ, στεφθήσεται διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Στεφάνου τὸ σεπτὸν μέτωπον ἐνός μεγάλου Νικητοῦ, οὐχὶ πλέον Ὀλυμπιονίκου ἀπλῶς, ἀλλ' Ἑλληνονίκου, νικητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος, τὸ μέτωπον τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τοῦ Ἐλευθερωτοῦ τοῦ Γένους . . .

Ἡ καλλιστέφανος ἐλαία τοῦ ἱεροῦ ἄλσους τῆς Ἄλτεως ἀναθάλλει ἐπὶ τῷ ἀκούσματι εἰς εὐώδεις κλώνους, ὅπως δι' αὐτῶν στεφθῆ τὸ μέτωπον τοῦ Ἐθνικοῦ ἥρωος καὶ ἡμιθέου, ὅστις ἐνεσάρκωσε τὰ ἔθνικα ὄνειρα καὶ ἐπραγματοποίησε τῆς φυλῆς τὰ ἰδεώδη. Εἰς τὸν στέφανον αὐτόν, τὸν Πανελλήνιον στέφανον, ὃν θὰ κοσμήσωσι τὰ εὖσομα ἴα τοῦ ἰσοστεφάνου ἄστεως καὶ τῆς Ὀλυμπίας ὁ ἱερὸς κότινος, ἡ δάφνη τοῦ Εὐρώτα καὶ τοῦ Ἐβρου ἢ μυρσίνη, τοῦ Ἀράχθου ἢ λυγαριὰ καὶ τοῦ Μαιάνδρου οἱ μήκωνες, τοῦ Ἀχελῷου ἢ χλωρίς καὶ τοῦ Ἄξιου ἢ ροδοδάφνη, τοῦ Ἄφου ὁ σχοῖνος

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόην Πρόεδρος καὶ Ἰδρυτής.

καὶ τοῦ Στρυμόνος τ' ἄνθεμα, ἢ δρυὸς τῆς Ροδόπης καὶ τῆς Ἰθῆς ἢ καστανέα, τοῦ Ὀλύμπου ἢ ἐλάτη
καὶ τοῦ Ταυγέτου ἢ πεύκη, τὰ γιασεμιά τῆς Χίου καὶ τῆς Λέσβου ἢ ἐλαία, τῆς Κύπρου αἱ πορτο-
καλαίαι καὶ τῆς Θράκης οἱ στάχνες καὶ τῆς Ἠπείρου οἱ καλάμῳνες, τοῦ Βοσπόρου τὰ ρόδα καὶ τῆς
Ἰωνίας ἢ ἄμπελος, εἰς τὸν στέφανον αὐτοῦ, ὃν θὰ ράνῃ διὰ τὰ μείνη ἀμάραντος τοῦ Ἐλλησπόντου
τὸ κῆμα καὶ τοῦ Μυρτώου καὶ Ἰονίου πελάγους οἱ ἄφροι καὶ θὰ ἀρωματίσουν αἱ ἄνθη τοῦ Βοσπό-
ρου καὶ τῆς Ἰωνίας οἱ Ζέφυροι, εἰς τὸν Πανελλήνιον αὐτοῦ στέφανον καλεῖ ὑμᾶς, Κύριοι, τὸ Δ. Συμ-
βούλιον ὅπως ἀποφασίσῃτε, ἵνα καὶ ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν συμμεριζομένη τὴν Ἐθνικὴν εὐγνωμοσύ-
νην διὰ τὸν Μέγαν Ἀρχηγὸν τῆς Φυλῆς συμμεθέξῃ διὰ μικροῦ κλώνου ἐλάτης τοῦ Βελουχιῦ στολι-
σμένου μὲ ἄλλα ρόδα ἐκ τῶν λειμώνων τοῦ Βοσπόρου καὶ προτείνει Ὑμῖν τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Ἐλευ-
θερίου Βενιζέλου Ἰσοβίου Ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Πρεσβυγενοῦς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ τὴν
συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὸν Πανελλήνιον ἔρανον διὰ τὸν στέφανον αὐτοῦ . . .

ΕΚ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Σκοπὸς αὐτῆς

Ἡ ἀδελφότης ἔχει σκοπὸν·

- α) Τὴν ἠθικὴν ἀλληλοβοήθειαν τῶν μελῶν ἐν πνεύματι πατριωτικῆς ἀλληλεγγύης.
- β) Τὴν ὕλικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀτυχησάντων μελῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.
- γ) Τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων ἐνδεῶν ἀδελφῶν.
- δ) Τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ διατήρησιν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῆς πατρίδος μεταξὺ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐρυτάνων.
- ε) Τὴν ἀρωγὴν ἀπόρων Εὐρυτάνων καὶ τὴν ἠθικὴν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν ἀηλίκων τοιούτων.
- στ) Τὴν μέριμναν πρὸς διάδοσιν καὶ ἀνάπτυξιν ἐν Εὐρυτανίᾳ ἔργων τεινόντων εἰς ἠθικὴν ἢ ὕλικὴν ὠφέλειαν γενικωτέρου σκοποῦ καὶ εὐρύτερας ἀποστολῆς.

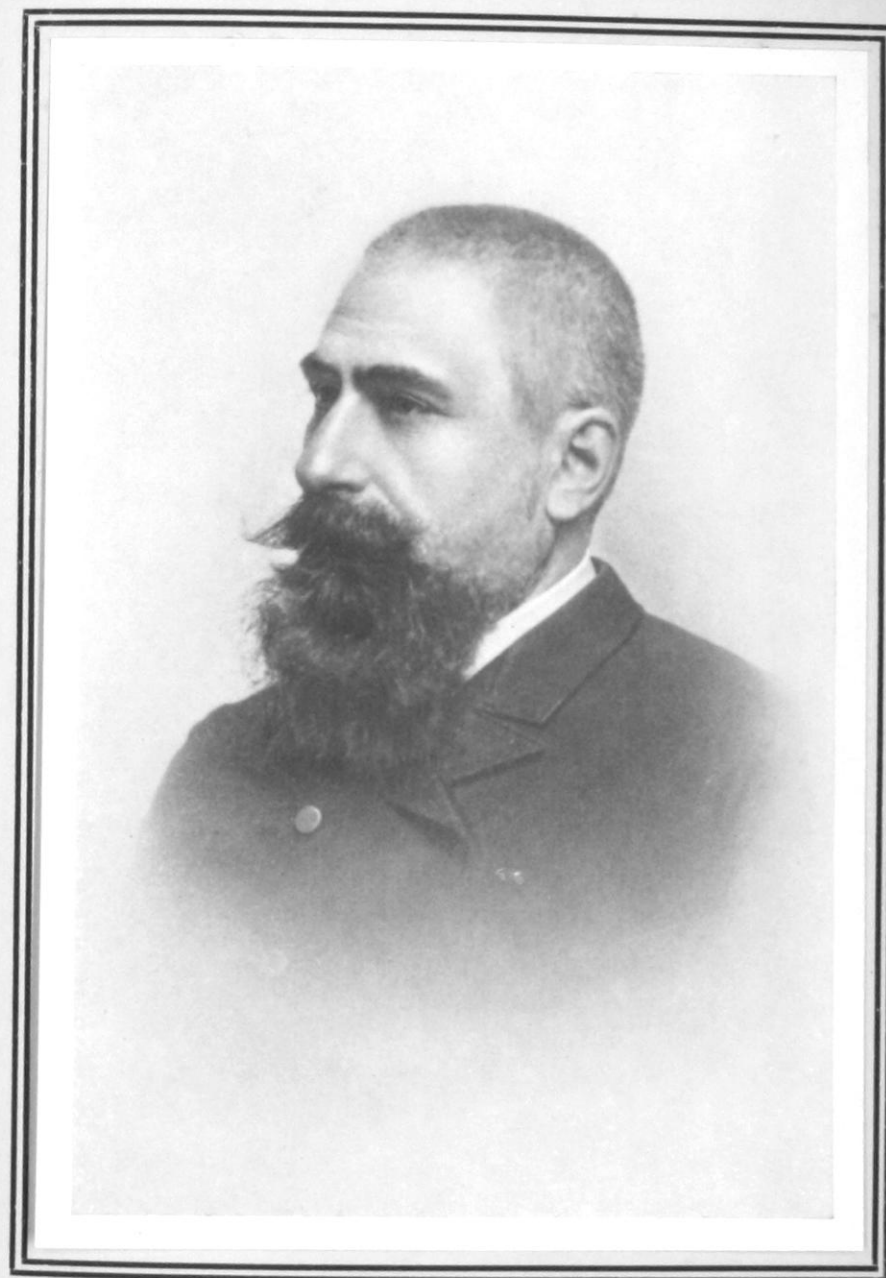
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Ἐφαρμογὴ τοῦ σκοποῦ

ΑΡΘ. 3.— Τὴν ἠθικὴν ἀλληλεγγύην τῶν μελῶν, τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ τὴν διατήρησιν τῶν πατριωτικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων ἢ ἀδελφότης ἐπιδιώκει διὰ τῆς φροντίδος πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν μελῶν καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐνταῦθα Εὐρυτάνων διὰ τῆς διοργανώσεως ἐορτῶν καὶ πατριωτικῶν συναστροφῶν.

ΑΡΘ. 4.— Τὴν ὕλικὴν βοήθειαν τῶν ἀτυχησάντων μελῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των ἢ ἀδελφότης πραγματοποιεῖ:

- α) Διὰ τῆς παροχῆς χρηματικοῦ βοηθήματος.
- β) Διὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως.
- γ) Διὰ τῆς παροχῆς προσκαίρου ἢ ἰσοβίου συντάξεως.
- δ) Διὰ παντὸς μέσου, ὅπερ ἤθελε κρίνει κατάλληλον τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς ἀδελφότητος.

† ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Πρώην Πρόεδρος.

ΑΡΘ. 5.— Τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων ἀπόρων μελῶν ἢ ἀδελφότης ἐπιδιώκει:

- α) Διὰ χρηματικῆς πρὸς τοῦτο ὑποστηρίξεως.
- β) Διὰ τῆς ὀργανώσεως νυκτερινῶν μαθημάτων.
- γ) Διὰ τῆς ἰδρύσεως Ἀναγνωστηρίου ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ἀδελφότητος.

ΑΡΘ. 6.— Τὴν ὑλικὴν βοήθειαν ἀπόρων Εὐρυτάνων ἐνταῦθα ἐγκατεστημένων ἢ ἀδελφότης ἐκτελεῖ:

- α) Διὰ βοηθημάτων χρηματικῶν.
- β) Διὰ ἰατρικῆς, φαρμακευτικῆς ἢ ἄλλης προσφόρου περιθάλψεως.

ΑΡΘ. 7.— Τὴν ἠθικὴν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν ἀηλίκων Εὐρυτάνων ἢ ἀδελφότης ἐπιχειρεῖ:

- α) Διὰ τῆς προσπάθειάς πρὸς συμπλήρωσιν κατὰ τὸ δυνατόν τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς αὐτῶν μορφώσεως.
- β) Διὰ τῆς φροντίδος πρὸς βελτίωσιν κατὰ τὸ δυνατόν τῆς θέσεως τῶν ὑπαλλήλων πατριωτῶν.
- γ) Διὰ τῆς μερίμνης πρὸς ἐξέυρεσιν καταλλήλου θέσεως καὶ ἐργασίας εἰς τὰ ἐκ τῆς πατρίδος τὸ πρῶτον ἐρχόμενα ἐνταῦθα τέκνα τῶν Εὐρυτάνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Διαχείρισις τῆς Περιουσίας

ΑΡΘ. 68.— Ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσοδημάτων τῆς ἀδελφότητος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ γραφείου, τῶν ἐξόδων τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ὑπαλλήλου, κρατοῦνται 20% διὰ τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον, 20% διὰ τὸ ταμεῖον προνοίας καὶ 60% διὰ τὸ πρόχειρον ταμεῖον.

Α'. Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον

ΑΡΘ. 69.— Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ οὐδεμίᾳ περιστάσει εἶναι δυνατόν νὰ θιγῇ, κατατίθεται δὲ εἰς μετρητὰ ἐντόκως ἢ εἰς χρεώγραφα παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆς.

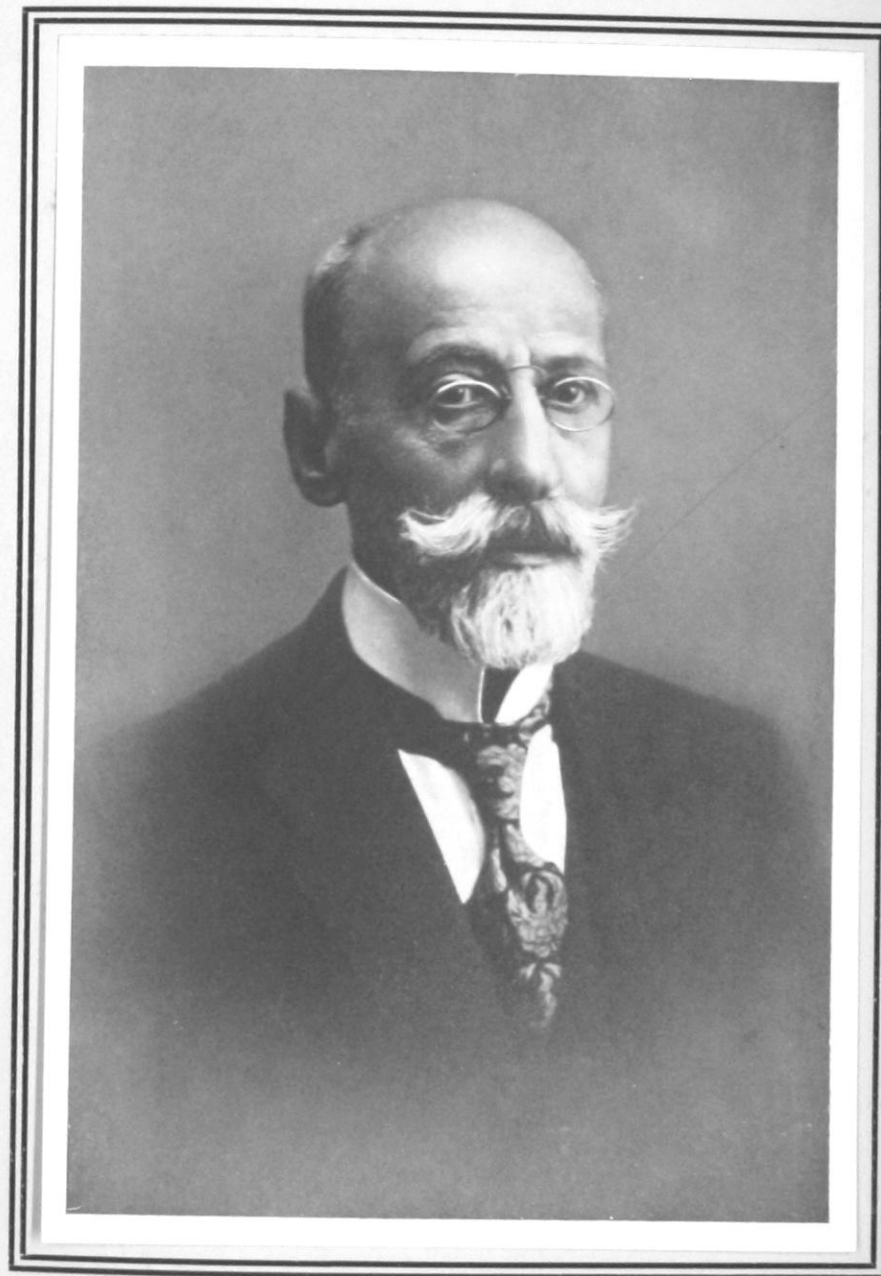
ΑΡΘ. 70.— Σκοπὸς τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου εἶναι ὁ σχηματισμὸς ἐπαρκoῦς ποσοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν ἰδιοκτῆτου Λέσχης ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀδελφότητος πρὸς ἐγκατάστασιν αὐτῆς ἐγκρίσει τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

ΑΡΘ. 71.— Εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον συγχωνεύονται καὶ τὰ συλλεγένητα ἤδη ποσὰ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, τῆς ἰδρύσεως ἰδιαιτέρας Λέσχης, ὡς καὶ πᾶσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον γινομένη συνδρομὴ ἢ δωρεά.

Β'. Ταμεῖον προνοίας

ΑΡΘ. 72.— Τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου τῆς προνοίας κατατίθεται μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ τὸ ἀποθεματικὸν διατυπώσεων καὶ δρῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ μέχρι οὗ σχηματισθῇ κεφάλαιον 20.000 δραχμῶν εἴτε ἐκ τῶν ἐτησίων καταθέσεων τῆς ἀδελφότητος εἴτε καὶ ἐξ εἰδικῶν προσόδων ἐξευρισκομένων ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, εἴτε καὶ ἐκτάκτων δωρεῶν.

ΑΡΘ. 73.— Σκοπὸς τοῦ ταμείου προνοίας εἶναι ἡ ἐξασφάλις προσκαίρου ἢ καὶ ἰσοβίου μηνιαίας συντάξεως εἰς μέλη τῆς ἀδελφότητος ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον ἐκπληρώσαντα τὰς πρὸς τὴν ἀδελφότητα ὑποχρεώσεις καὶ καταστάνα ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν εἴτε λόγῳ γήρατος ἢ ἀσθενείας ἢ ἄλλης αἰτίας καὶ στερούμενα τῶν πρὸς τὸ ζῆν, ὡς καὶ εἰς ἀπόρους καὶ χρηστοῦ ἡθους χήρας, ἀνήλικα τέκνα καὶ ἀναπήρους γονεῖς τοιούτων μελῶν θανόντων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΦΙΩΤΗΣ

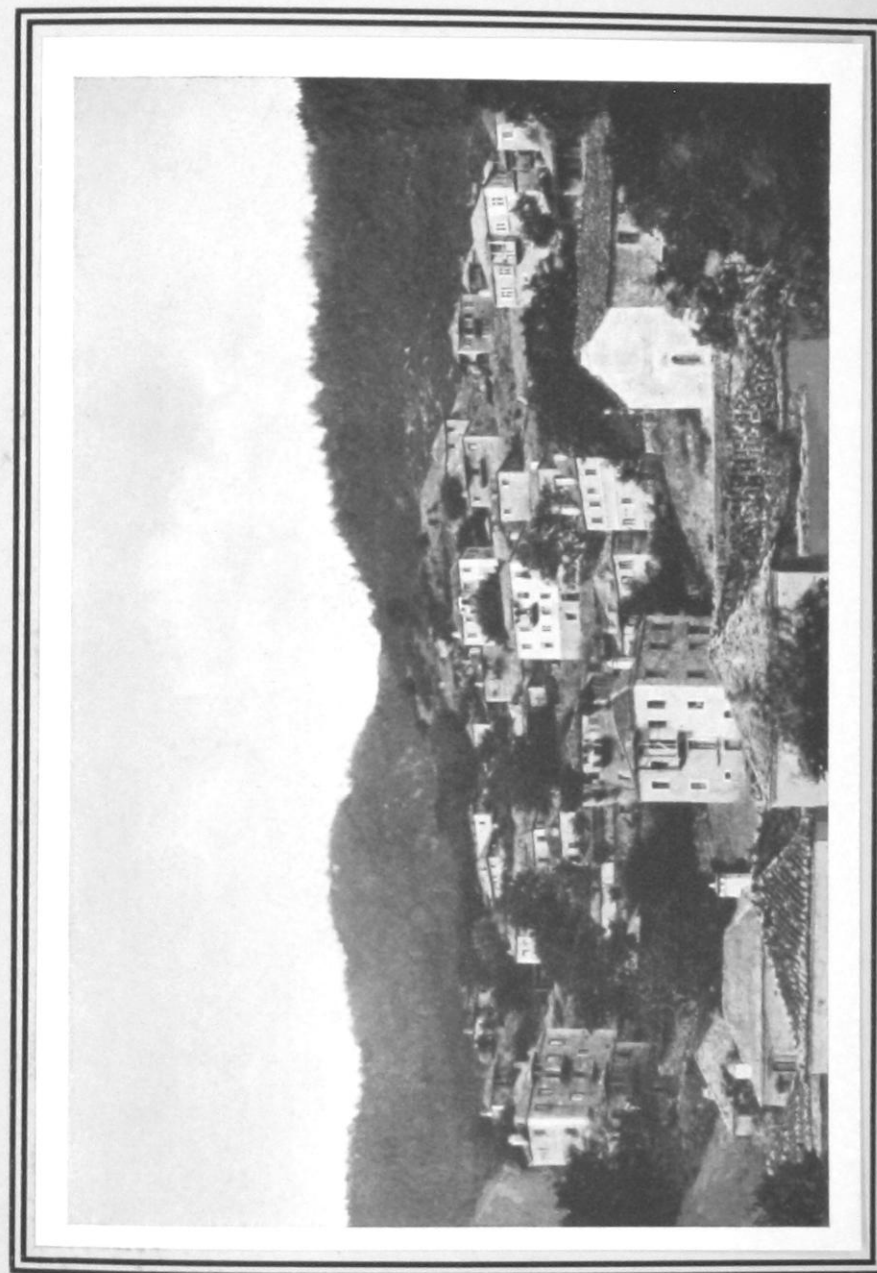
Ἴατρος. Πρώην Πρόεδρος.

ΜΕΛΗ ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1920

1 Αϊφαντόπουλος, Κ. Δημ.	27 Ζαρίδας, Γεώργ.	53 Καραβίδας, Μιλτ.
2 Αϊφαντόπουλος, Γεώργ.	28 Ζαρκαλής, Δ. Ν.	54 Καραγιαννόπουλος, Γεώργ.
3 Αλατάρης, Δ. Κωνστ.	29 Ζαρκαλής, Κ. Ν.	55 Καραγιαννόπουλος, Δ. Ιωάν.
4 Αλεξόπουλος, Ν. Γ.	30 Ζαχαρόπουλος, Δ.	56 Καρακάσης, Νικ.
5 Αναγνωστίδης, Ταξ.	31 Ζουρμπαλάς, Γ.	57 Καρακωστής, Κ.
6 Αναγνωστόπουλος, Άριστ.	32 Ζουρμπαλάς, Π. Γ.	58 Καρανάσος, Σταύρος
7 Αναγνωστόπουλος, Όδυσ.	33 Ζουρμπαλάς, Σ. Γ.	59 Καραχηστής, Ν.
8 Ανδριτσογιάννης, Γεώργ.	34 Ζωγράφος, Χ. Χρ.	60 Καρούπης, Ιωάν.
9 Άραπογιάννης, Κ. Γ.	35 Ζωμόπουλος, Γεώργ.	61 Κατίκας, Έπαμ.
10 Βαρσάμης, Γ. Δημ.	36 Ζωμόπουλος, Ιωάν.	62 Κατσελής, Γεώργ.
11 Βαρσάμης, Δ. Κωνστ.	37 Ζωμόπουλος, Σταύρ.	63 Κατσούδας, Άνδρ.
12 Βίγγος, Δ. Σεραφ.	38 Θεοχάρης, Κωνστ.	64 Κατσούδας, Σ. Δ.
13 Βλάχος, Έπαμ.	39 Ίβράκης, Δ. Γεώργ.	65 Κατσούδας, Ε. Γ.
14 Βουτυράς, Σ. Αλέξανδρ.	40 Ίβράκης, Τ. Δημοσθ.	66 Κατσούδας, Σ. Κ.
15 Βουτυράς, Σ. Κωνστ.	41 Ίβράκης, Τ. Κλεάνθ.	67 Κεσμέτης, Θεόδ.
16 Γαλάνης, Γεώργ.	42 Ίβράκης, Γ. Κωνστ.	68 Κιτσίνης, Νικ.
17 Γαλάνης, Κωνστ.	43 Ίβράκης, Γ. Σεραφείμ	69 Κοκκάλας, Κ.
18 Γελαδόπουλος, Ταξ.	44 Ίβράκης, Ταξιάρχης	70 Κόκκας, Θ. Δημ.
19 Γογουσόπουλος, Γεώργ.	45 Ίωακείμ, Δημ.	71 Κόκκας, Θ. Ιωάν.
20 Δελήμπασης, Γεώργ.	46 Ίωαννίδης, Ηρακλ.	72 Κόκοτας, Νικ.
21 Δελήμπασης, Ιωάν.	47 Καβαδίας, Νικ.	73 Κορώνης, Άνδρ.
22 Δημητρακόπουλος, Άντ.	48 Καπούλας, Σ. Π.	74 Κοτούλας, Δημ.
23 Δημητρακόπουλος, Γεώργ.	49 Κάντζιος, Βασ.	75 Κούκης, Δ.
24 Δημητρακόπουλος, Κωνστ.	50 Κανούτας, Γ. Γ.	76 Κουκούτσης, Ζαχ.
25 Δημόπουλος, Δ. Γ.	51 Καραβίδας, Άνδρ.	77 Κούτσικος, Δ. Κωνστ.
26 Δρόσος, Πέτρος	52 Καραβίδας, Δ. Γ.	

- 78 Κούτσικος, Ν.
79 Κούτσικος, Σερ.
80 Κρικώνης, Νικ.
81 Κυρίτσας, Κ. Ί.
82 Κυφιώτης, Ίωάν.
83 Κωστόπουλος, Γ.
84 Κωστόπουλος, Γ.
85 Κωστόπουλος, Ίωάν.
86 Κωστόπουλος, Β. Κ.
87 Κωστόπουλος, Χ. Σ.
88 Κωστόπουλος, Α. Άνδρ.
89 Λαδόπουλος, Άνδρ.
90 Λάλας, Ν. Άλκ.
91 Λάλας, Ν. Έπαμ.
92 Λάλας, Σ. Ίωάν.
93 Λάλας, Γ. Κωνστ.
94 Λέφας, Άρ. Άθαν.
95 Λέφας, Β. Ίωάν.
96 Λέφας, Δ. Ίωάν.
97 Λέφας, Νικολ.
98 Λίβας, Άριστ.
99 Λίβας, Κωνστ.
100 Λίβας, Περικ.
101 Λιγδής, Κ. Άλέξ.
102 Λουλούδης, Γ.
103 Λουλούδης, Δημ.
104 Λούντος, Χαρ.
105 Λύκας, Άλ.
106 Μανάσος, Σερ.
107 Μαλάτος, Νικ.
108 Μανδηλάς, Άθ.
109 Μανδηλάς, Δημ.
110 Μαργαριτόπουλος, Κ.
111 Μαυρογιαννόπουλος, Άλ.
112 Μαυρογιαννόπουλος, Δημ.
113 Μαυρογιάννης, Χρ.
114 Μαντής, Δ.
115 Μεσίρης, Χ. Άνδρ.
116 Μεσίρης, Γεώργ.
117 Μεσίρης, Δημ.
118 Μεσίρης, Β. Ί.
119 Μηχιώτης, Νικ.
120 Μπουρλος, Χ. Δημ.
121 Μπερκόπουλος, Κ.
122 Μπετχαβās, Νικ.
123 Μπήλιος, Ν. Σπ.
124 Μπουζούνης, Σερ.
125 Μπουρλος, Α. Δημ.
126 Μπουρλος, Α. Λουκ.
127 Μπουρνάζος, Ί. Δημ.
128 Μπουρνάζος, Κ. Ίωάν.
129 Μπουρνάζος, Μ. Ίωάν.
130 Νάκας, Νικ.
131 Νάκας, Χαρ.
132 Νικολόπουλος, Γεώργ.
133 Οικονόμου, Έλενθ.
134 Παληρόκωστας, Ί.
135 Πανάκης, Δημ.
136 Πανασόπουλος, Απ.
137 Παπαγαδής, Δ.
138 Παπαγεωργίου, Γερ.
139 Παταγιαννόπουλος, Ί.
140 Παπαδημητριόν, Τ. Νικ.
141 Παπαδημητριόν, Τηλ.
142 Παπαδημητριόν, Τ. Χαρ.
143 Παπαδημόπουλος, Άντ.
144 Παπαδόπουλος, Άθαν.
145 Παπαδόπουλος, Ν. Γεώργ.
146 Παπαδόπουλος, Ν. Κωνστ.
147 Παπαϊωάννου, Δ.
148 Παπαϊωάννου, Κ.
149 Παπακωστόπουλος, Δημ.
150 Παππαδής, Γ. Αθ.
151 Παππαδής, Σ. Νικ.
152 Παπανικολάου, Κωνστ.
153 Παπαρροϊδάμης, Γ. Β.
154 Παπαρροϊδάμης, Ί. Γ.
155 Παπαρροϊδάμης, Κ.
156 Παπασωτηρίου, Δημ.
157 Περίδας, Κ. Ίωάν.
158 Πολύζος, Άλέξ.
159 Πολύζος, Διών.
160 Πολύζος, Δ. Νικ.
161 Πολυχρόνης, Δημ.
162 Πολυχρόνης, Ν. Χρ.
163 Πριόβουλος, Κ. Νικ.
164 Πριόβουλος, Θεοφ.
165 Ράγκος, Κ. Ί.
166 Ράγκος, Μιχ.
167 Ρογκάτσος, Άριστ.
168 Σακκαλής, Ίωάν.
169 Σαρρής, Χαρ.
170 Σιδέρης, Άνδρ.
171 Σιδερίδης, Ξενοφ.
172 Σινώδης, Κ.
173 Σιταράς, Άνδρ.
174 Σιταράς, Νικ.
175 Σκουτέλας, Άλέξ.
176 Σκουτέλας, Γεώργ.
177 Σκουτέλας, Κωνστ.
178 Σπόνεκ, Άχιλ.
179 Σταθόπουλος, Έδστρ.
180 Τζιβάρας, Γεώργ.
181 Τίμενος, Ί. Άλ.
182 Τριανταφυλλόπουλος, Γ.
Ίωάν.
183 Τριανταφυλλόπουλος, Σ.
Γεώργ.
184 Τριανταφυλλόπουλος, Ν.
Κωνστ.
185 Τριάντης, Νικ.

Τὸ ἱστορικὸν ΚΕΡΑΣΟΒΟΝ ὅπου ἔλαβον χώραν αἱ περιώνυμοι μέγαι τῶν Ἀρμετωλικῶν χρόνοι.

186 Τριαντογιάννης, Άθαν.

187 Τριαντογιάννης, Δημ.

188 Τσακανίκας, Γεώργ.

189 Τσαμπούλας, Άλεξ.

190 Τσαούσης, Άχιλ.

191 Τσαούσης, Γεώργ.

192 Τσαούσης, Κωνστ.

193 Τσιάμης, Ίωάν.

194 Τσιτούρης, Δημ.

195 Τσιτσόπουλος, Ί. Άντ.

196 Τσιτσόπουλος, Κωνστ.

197 Τσιτσόπουλος, Παν.

198 Τσιώκος, Σερ.

199 Τσόλκας, Δ. Ίωάν.

200 Τσούμας, Σπύρος

201 Τσώνης, Β. Δημ.

202 Τσώνης, Κ. Γ.

203 Φαρμάκης, Γεώργ.

204 Φαρμάκης, Δημ.

205 Φαρμάκης, Κωνστ.

206 Φραγκάκης, Ν. Δημ.

207 Χαμπαϊός, Ίωάν.

208 Χατζάρας, Ίωάν.

209 Χατζάρας, Πολύδ.

210 Χατζής, Νικ.

211 Χασιαλής, Φιλ.

212 Χασκόπουλος, Δ. Αν.

213 Χειλάς, Γεώργ.

214 Χρυσικός, Βασ.

215 Χρυσικός, Γεώργ.

216 Χρυσικός, Σ. Δημ.

217 Ψυλλόπουλος, Ίωάν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον, τῆ προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ἀποδεχθὲν τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀδελφότητος διὰ τελετῆς ἐπισημον καὶ λαβὸν τὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως, προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐξῆς ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν καθ' ἕκαστα τῆς ἑορτῆς·

Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ

Σταῦρος Ἰ. Βουτυρᾶς,
Ξενοφῶν Σιδερίδης,
Κωνσταντῖνος Δημητρακόπουλος,
Δημήτριος Γ. Βαρσάμης,
Κωνσταντῖνος Γαλάνης,
Κλεάνθης Τ. Ἰβράκης.

Ἐπιτροπὴ τοῦ δείπνου

Ταξιάρχ. Γ. Ἰβράκης
Γεώργ. Καραγιαννόπουλος
Ἐπαμ. Λάλας
Δημ. Πολυχρόνης

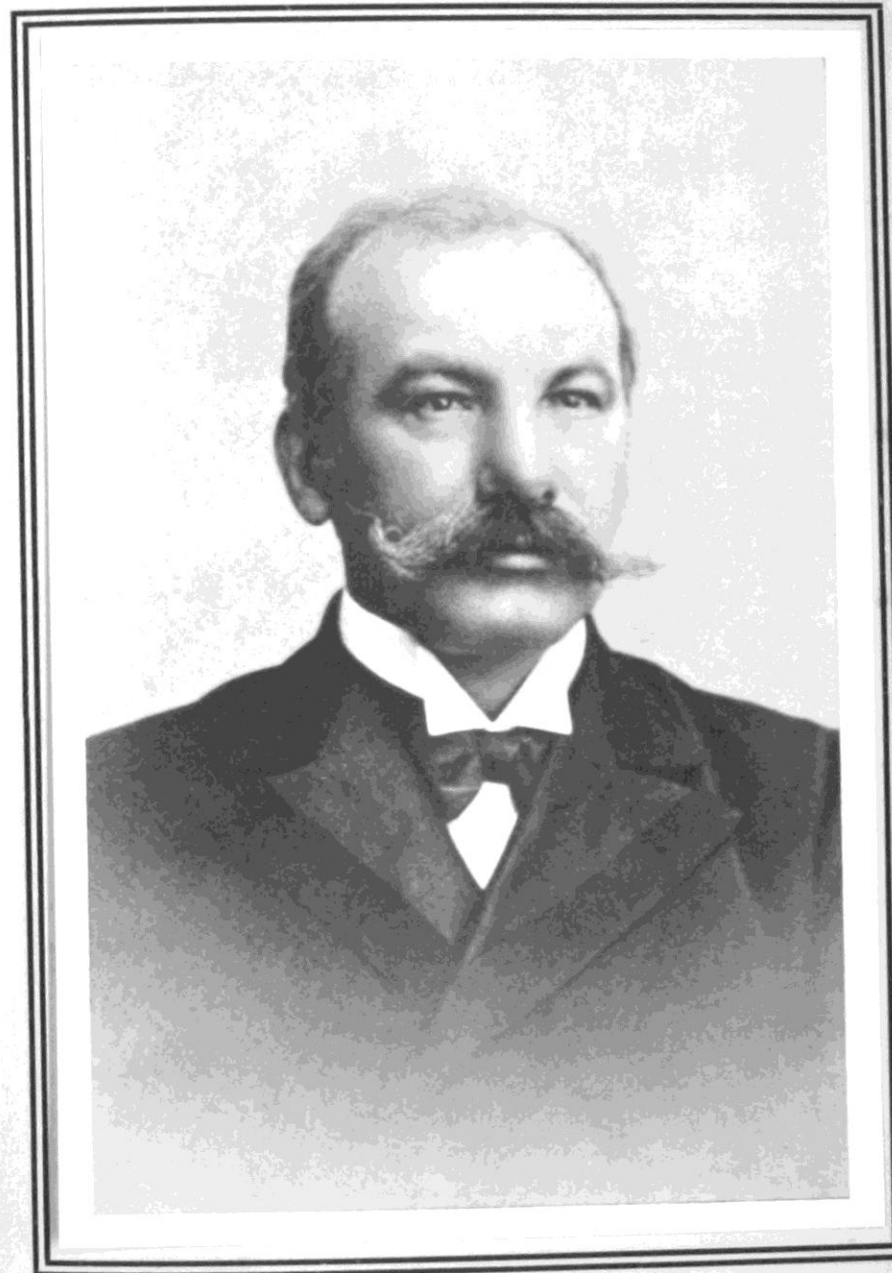
Ἐπιτροπὴ τοῦ κυλικίου

Κωνσταντ. Γαλάνης
Ταξιάρχ. Ἰβράκης
Νικόλαος Μηχιώτης
Ἰωάννης Κόκκος.

Τελεταρχικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἀλεξ. Σ. Βουτυρᾶς
Κωνστ. Σ. Βουτυρᾶς
Ἀλ. Μαυρογιαννόπουλος
Γεώργ. Γογουσόπουλος
Χαρ. Παπαδημητρίου
Ἀριζ. Λίβας
Κλεάνθ. Τ. Ἰβράκης
Νικόλαος Μετχαβᾶς

Κωνστ. Γαλάνης
Σεραφ. Ἰβράκης
Ἐλευθερ. Οἰκονόμου
Ἐπαμ. Ν. Λάλας
Πολύδ. Χατζάρας
Δημήτρ. Πολυχρόνης
Ἀντών. Κ. Δημητρακόπουλος
Νικόλ. Χατζῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόην Πρόεδρος.

Αἱ ἐπιτροπαὶ συνελθοῦσαι εἰς πολλὰς συνεδρίας συνέταξαν τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς ὡς καὶ τὸ τῆς ὑποδοχῆς τῶν ἐπισήμων ὀρισθείσης τῆς τελετῆς διὰ τὴν Κυριακὴν 15 Μαρτίου τὴν 3 μ. μ. ὥραν ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.

Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως τῆς τελετῆς προεδρεύση τιμῆς ἕνεκεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑλλ. Δημοσιογραφίας καὶ πρόεδρος τῆς ἐνταῦθα παροικίας τῶν Εὐρυτάνων κ. Σταῦρος Ἰ. Βουτυρᾶς, ἐπίτιμον τῆς Ἀδελφότητος μέλος, παρακαθήσῃσι δὲ παρ' αὐτῶ οἱ ἐπιζῶντες τῶν Προέδρων τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὸ ἐν ἐνεργείᾳ Δ. Συμβούλιον. Καὶ τῶ μὲν Προέδρῳ τῆς τελετῆς κ. Βουτυρᾶ ἐλαφίεται ἡ εἰσήγησις, ὁ δὲ Πανηγυρικός τῆς τελετῆς ἀνετέθη τῶ ἐν ἐνεργείᾳ Προέδρῳ τῆς Ἀδελφότητος κ. Δημ. Βαρσάμῃ. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς προσφερθῶσι τοῖς κεκλημένοις ἐκλεκτὰ ἀναψυκτικά, τῆς διοργανώσεως τοῦ κυλικίου ἀνατεθείσης εἰδικῇ πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῇ καὶ ὠρίσθη, ὅπως κληθῶσιν εἰς τὴν τελετὴν αἱ Ἑλληνικαί, θρησκευτικαί, πολιτικά, στρατιωτικά, ναυτικά, ὑγειονομικά, προξενικά καὶ λοιπαὶ Ἐθνικαὶ Ἀρχαί, οἱ Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα, ὁ Ἑλληνικός τύπος, αἱ Κοινοτικά Ἀρχαὶ τοῦ Πέραν, Γαλατᾶ καὶ Τατασούλων, αἱ Ἐφορεῖαι καὶ Διευθύνσεις Σχολῶν, αἱ Ἐφορεῖαι Ἐθνικῶν Καταστημάτων, αἱ Ἐπιτροπαί, τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος, οἱ παρεπιδημοῦντες Εὐρυτᾶνες καὶ πάντες οἱ φίλοι τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐφ' ᾧ ἐξεδόθη τὸ προσκλητήριον καὶ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ἔχον οὕτω·

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΝ ΚΩΝ/ΛΕΙ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

1812

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτάνων, πανηγυρίζουσα τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς συστάσεως Αὐτῆς (14 Μαρτίου 1812) διὰ τελετῆς, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου τὴν Κυριακὴν 15 Μαρτίου, τὴν 3 μ. μ. ὥραν, παρακαλεῖ ὑμᾶς ὅπως παραστήτε εἰς αὐτήν.

Πέραν, τῇ 1 Μαρτίου 1920.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ	ΕΠ. ΛΑΛΑΣ
Γ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ	Ν. ΜΗΧΙΩΤΗΣ
ΤΑΞ. ΙΒΡΑΚΗΣ	Ε.Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Κ. ΓΑΛΑΝΗΣ	Δ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ
Κ.Α. Τ. ΙΒΡΑΚΗΣ	

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ

- 1) Ἐθνικὸς ὕμνος.
- 2) Προσφώνησις ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς τελετῆς κ. ΣΤ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ.
- 3) α. Ὑμνος Βενιζέλου.
(ὁ βραβευθεὶς ἀγωνοθετοῦντος τοῦ κ. Γαλάνη).
β. Δημοτικὰ ᾄσματα.
 Ἀμφότερα ὑπὸ τοῦ Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου.
- 4) Πανηγυρικός ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀδελφότητος κ. Δ. ΒΑΡΣΑΜΗ.
- 5) α. Μουσικὴ ἐκτέλεσις ὑπὸ * *
 β. Ἄσμα ὑπὸ * *
6) Δημοτικὰ ᾄσματα.
 ὑπὸ τοῦ Ἐκκλ. Μουσ. Συλλόγου.
- 7) Εὐχαρισταὶ Προέδρου.

Ἡ ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΤ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ	Δ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ
Ξ. ΣΙΔΕΡΗΣ	Κ. ΓΑΛΑΝΗΣ
Κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	Κ. Τ. ΙΒΡΑΚΗΣ

Ἡ ἀγγελία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀδελφότητος ἀπήχησε λίαν εὐαρέστως εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην ὃ δὲ τύπος τῆς Πρωτεύουσας ἐνθουσιωδῶς ἔγραψε περὶ αὐτῆς.

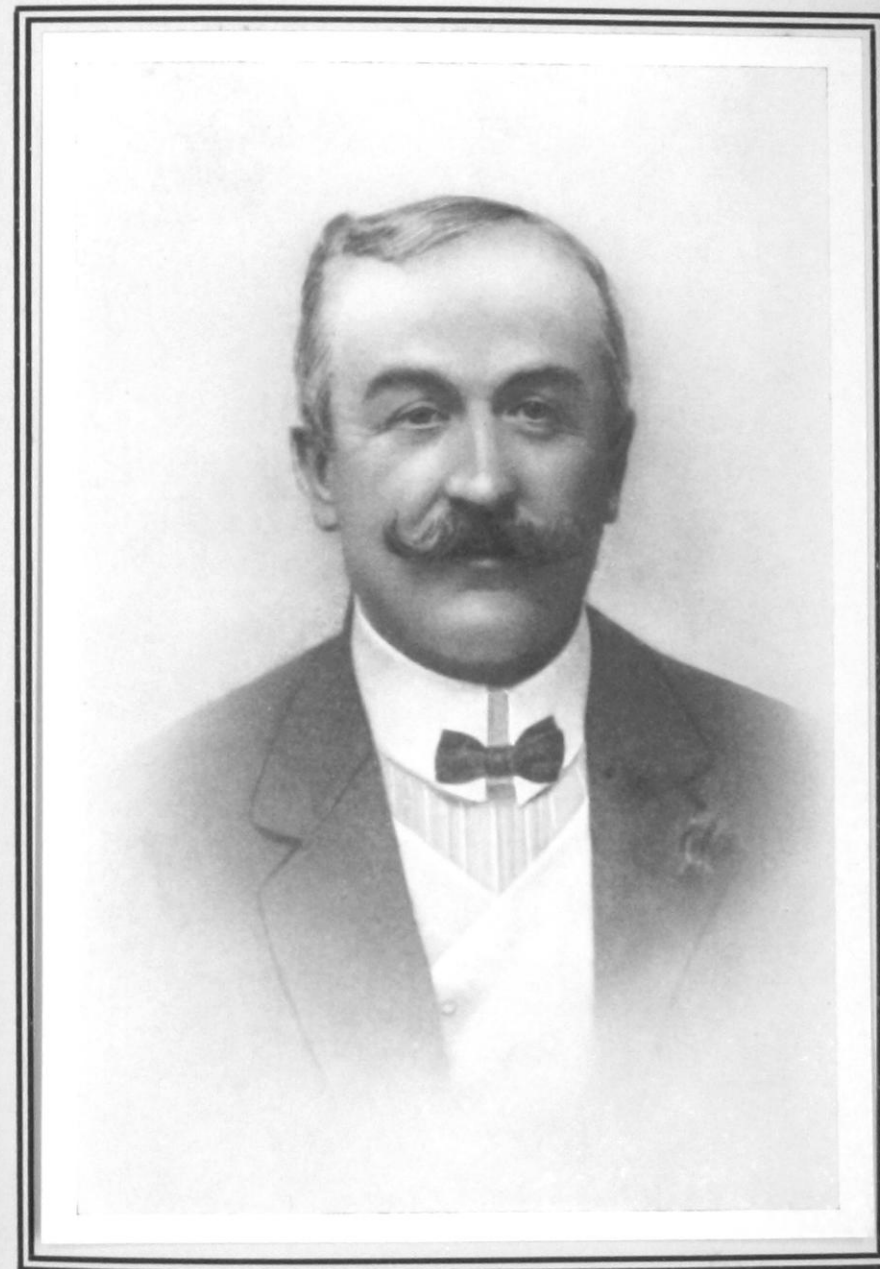
Ἡ Πρόεδρος ἐδημοσίευσεν τὰ ἐξῆς εἰς τὸ φύλλον τῆς 9 Μαρτίου·

ΟΙ ΕΥΡΥΤΑΝΕΣ

Τὸ σωματεῖον τῶν Εὐρυτάνων προετοιμάζεται νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς συστάσεώς του καὶ διὰ τὴν εἰσήγησιν τῆς ἐπισημοῦ ἡμέρας ὤρισε ρήτορα τὸν σεβαστὸν συνάδελφον κ. Στ. Βουτυρᾶν, τὸν πρῦτανιν τῆς Ἑλληνικῆς καθόλου δημοσιογραφίας, ἀλλὰ καὶ πρῦτανιν τῶν συμπολιτῶν μας Εὐρυτάνων.

Πόσης συμπαθείας καὶ ποίας τιμῆς ἀπολαμβάνουν ἐδῶ καὶ πανταχοῦ οἱ Εὐρυτᾶνες δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν. Ὑπῆρξαν παντοῦ ἐπίλεκτα τῆς Ἑλλάδος τέκνα, τιμήσαντα αὐτὴν ὅσον ὀλίγα μὲ τὴν ἐπιχειρηματικότητα, τὴν χρησιότητα καὶ τὸν φλογερὸν πατριωτισμὸν των. Τὸ σωματεῖόν των εἶναι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο συμπαθὲς καὶ ἡ δρᾶσις τῶν μελῶν τον ἀνταξία πρὸς τὰς προνομύχους ἀρετὰς τοῦ διαλεγμένου αὐτοῦ τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς χώρας.

Τὴν ἑορτὴν τῶν Εὐρυτάνων θὰ τιμήσῃ ὅλος ὁ Ἑλληνισμὸς, διότι εἶναι καὶ ἰδική του ἑορτή. Καὶ θὰ προσέλθῃ νὰ ἐπενυφημήσῃ μαζῆ με τοὺς ἀρίστους Ἕλληνας πατριώτας καὶ τὸν γηραιὸν συνάδελφον Εὐρυτᾶνα, ὃ ὁποῖος ἀφοῦ ἐπὶ πεντηκονταετιαν ἐφώτισεν καὶ ἐνίσχυσε τὸν ὑπόδουλον Ἑλληνισμὸν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ τὸ στεφάνωμα τῆς μακρᾶς ἐργασίας του καὶ τῶν ἀκραιφνῶν του αἰσθημάτων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

Πρόην Πρόεδρος.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Καλλιτεχνικώτατον τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς τῶν Εὐρυτάνων ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ Συνδέσμου των, τὴν ὁποίαν θὰ πανηγυρίσουν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸν Σύλλογον τὴν 3 μ. μ. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει καὶ ἐκλεκτὰ μουσικὰ κομμάτια, τὰ ὁποῖα θὰ τραγουδήσῃ μία χαριτωμένη Εὐρυτανοπούλα, κρουπιτομένη μὲν ὑπὸ ἀστερίσκους, πλὴν γνωστὴ εἰς πολλὸν κόσμον. Ἡ ἑορτὴ προσηγνύεται λαμπρὰ. —

Τὴν δὲ πρώταν τῆς τελετῆς, τὴν Κυριακὴν 15 Μαρτίου ἐδημοσίευσεν τὸν ἐξῆς πανηγυρικόν, ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἀπαράμιλλον κάλαμον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς κ. Κωνστ. Σπανούδη.

Η ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΨΥΧΗ

Εἶναι ἢ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ἢ ἐγκλείουσα ὅλον τὸ ἄρωμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀγνότητος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς λεβεντιᾶς.

Εἶναι ἢ ψυχὴ, ἢ ὁποία κρύπτεται μέσα εἰς τὰ στήθη τῶν ἀγνοτέρων Ἑλλήνων καὶ ἢ ὁποία ποτὲ δὲν ἐμολύνθη ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ξένου κόσμου.

Εἶναι ἀκόμη ἢ ψυχὴ, ἢ ὁποία μόνον μεγαλοουργίας γνωρίζει καὶ ἢ ὁποία διατηρεῖ συνεχῶς ἀκμαίαν τὴν παρθενικὴν τῆς ὠραιότητά.

Δὲν ἐγνώρισε ποτὲ τὴν μικρολογίαν καὶ δὲν ἤλθε ποτὲ εἰς ἐπαφὴν μὲ ταπεινὰ ἐλατήρια. Πτερυγίζουσα ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ρούμελης μόνον ὠραιότητάς βλέπει καὶ μόνον ἀπὸ γενναιότητα ἐμπνέεται. Ὅριζων τῆς ἢ ἀπέραντος ἑκτασίς τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖον συνεχῶς προσαινεῖ ἀπὸ τὰς ὑψηλὰς κορυφάς, ὅπου πλανᾶται καὶ χάριμα τῆς ἢ ὠραιότητος τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς.

Ἀδάμαστος, ἀκούραστος, ἀκαταπόνητος. Ἐπέρασεν ἀπὸ τόσας, καὶ τόσας δοκιμασίας καὶ ἀπὸ κάθε μίαν ἐξῆλθε περισσότερον ἰσχυρὰ καὶ περισσότερον ὠραία. Ἔχει σφρηγηταθῆ μὲσα εἰς ἀπόκρημα βουνά, εἰς χιονισμένας κορυφάς καὶ συγχρόνως κάτω ἀπὸ τὸν καθαρώτερον κνανοῦν οὐρανὸν καὶ τὴν γλυκυτέραν φύσιν. Σκληρὰ ὡς χάλυψ καὶ μαλακὴ ὡς ἀρωματωδὲς μελισσοκήρι. Θαῦμα ὠραιότητος, σφρίγγος, ἀκμῆς.

* * *

Αὕτη ἢ ψυχὴ εἶναι ἐκεῖνη, ποῦ ἐγκλείουν τὰ στήθη τῶν Εὐρυτάνων. Καὶ τῶν Εὐρυτάνων τῆς Πόλεώς μας, οἱ ὁποῖοι πανηγυρίζουν σήμερον τὴν ἑκατονταετηρίδα, — κάτι περισσότερον μάλιστα — τοῦ σωματεῖόν των.

Ἑλλῆνες ἀπὸ τοὺς ἀγνοτάτους τὴν ψυχὴν καὶ τὸ αἷμα οἱ Εὐρυτᾶνες. Ἐκεῖ, εἰς τὰ ὑψηλὰ βουνά των ἔμειναν παρθένοι ἀπὸ κάθε κακίαν καὶ κάθε ἐπιμιξίαν. Διτήρησαν ἀμόλυντον τὸ ἄρωμα τῆς φυλῆς των. Ἐκράτησαν σφριγῶν τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας των μὲ τὸν κατακάθαρον ἀέρα τῆς ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ κατοικίας των. Καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἐγίνοντο ρωμαλεότεροι καὶ ὠραιότεροι. Καὶ

ἔφθασαν εἰς τὸ νὰ μᾶς δώσουν τὸν ἀριώτερον Ἑλληνικὸν τύπον τοῦ σώματος καὶ τὴν καλλιτέραν μορφήν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Ποῖος δὲν ἐγνώρισε τὸ σφρίγος καὶ τὴν ὠραιότητα τῆς ψυχῆς τοῦ Εὐρυτᾶνος; Καὶ ποῖος δὲν ἐδροσίσθη εἰς τὰ πλούσια νάματα τῆς πατριωτικῆς του καρδιάς; Καὶ ποῖος δὲν ἠσθάνθη ὑπερφάνειαν διὰ τὰ αἰσθήματά του καὶ διὰ τὴν ιδιοφυΐαν του καὶ διὰ τὴν χρηστότητά του;

Ἐπῆρξεν ἀνεκάθεν ὁ εὐγενέστερος ἀπὸ τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν πολίτης καὶ πατριώτης. Ὅπου ὑπῆγε καὶ ὅπου ἔστησε τὴν ἔδραν τοῦ μόνου ὑπόδειγμα τάξεως καὶ ἐπιχειρηματικότητος καὶ γενναιοφροσύνης ἀνεδείχθη. Ἐτίμησε τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα. Ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα. Ἐτίμησε τὸν Ἑλληνισμὸν ὀλοκλήρον. Ἐνῆαι ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἕλληνας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ ἐμβολιασθῇ ὀλοκλήρος ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ σφρίγος τῆς ψυχῆς του, τὴν καλωσύνην του, τὰ πλούσια καὶ μεγάλα αἰσθήματά του, τὸν ἀπαράμιλλον πατριωτισμὸν του, τὴν χρηστότητά του, τὴν ιδιοφυΐαν του, τὴν ἐπιχειρηματικότητά του, τὴν οἰκογενειακὴν του ἀφοσίωσιν, τὴν εὐμορφίαν, τὴν παλληκαριάν, τὴν λεβεντιά του.

Οἱ ἀριστοκράται αὐτοὶ Ἕλληνες πανηγυρίζουν σήμερον ἐδῶ μίαν μεγάλην ἑορτήν, τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ σωματείου των. Ἡ ἑορτὴ αὕτη δὲν εἶναι τυχαία. Εἶναι ἑορτὴ τῆς ἰδίας των ἀρετῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κόσμημα καὶ καύχημα διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν.

Πανηγυρίζομεν μαζῇ μὲ τὰ ἐπίλεκτα αὐτὰ καὶ εὐλογημένα παρὰ Κυρίου τέκνα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ σημερινὴ ἑορτὴ των εἶναι καὶ ἑορτὴ τῆς Πόλεως ὀλοκλήρου, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ ἐδοκίμασθησαν, πᾶσαν θυσίαν ὑπέστησαν καὶ τῆς ὁποίας ἐτοιμάζονται, μὲ περισσότερα ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλον δικαίωμα, νὰ πανηγυρίσουν τὴν ἀπολύτρωσιν. —

Καὶ πᾶσαι αἱ Ἑλληνικαὶ ἡμερίδες κολακευτικώτατα προσανήγγειλαν τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐπαινετικώτατα ἐξεφράσθησαν περὶ τοῦ ἔργου αὐτῆς. Ὁ Χρόνος ἔγραφε τὰ ἐξῆς τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς 14 Μαρτίου.

Ἡ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Ἡ Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτᾶνων ἑορτάζει αὔριον τὴν 100ετηρίδα τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς. Ἡ Ἀδελφότης αὕτη εἶναι τὸ πρῶτον ἀγαθοεργὸν Σωματεῖον, τὸ ὁποῖον πανηγυρίζει τὴν 100ετηρίδα του καὶ διὰ τοῦτο τιμῆν περιποιεῖ εἰς τοὺς Εὐρυτᾶνας, ἐὰν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς ἐποχὴν ζοφεράν κατὰ τὸ 1812 συνελθόντες οἱ ἑπταῦθα Εὐρυτᾶνες συνεσκέφθησαν περὶ ἀλληλεγγύης καὶ φιλανθρωπίας. Δικαία ἄρα ἡ ὑπερηφάνεια μεθ' ἧς ἑορτάζεται ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν μας Εὐρυτᾶνων τὸ γεγονός, ἐξαιρετικὴ δὲ θὰ εἶνε ἡ συγκέντρωσις κόσμου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Φιλ. Σύλλογον. Τῆς τελετῆς θὰ προστῇ ὁ Σεβ. Τοποτηρητής. Ἡ εἰσῆγησις θὰ γείνη ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Εὐρυτᾶνος κ. Σταύρου Βουτυροῦ, τὸν δὲ πανηγυρικὸν θέλει ἐκφωνήσῃ ὁ ἰατρός κ. Δημ. Βαρσάμης, πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1919—1920.

ΔΗΜ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Δογιστής
 ΚΩΝΣΤ. ΓΑΛΑΝΗΣ Ταμίας
 ΕΠΙΔΜ. ΔΑΔΛΑΣ Εὐδ. Γραμματεὺς
 ΕΛΕΥΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Σύμβουλος
 ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΙΒΡΑΚΗΣ Γεν. Γραμματεὺς
 ΤΑΞ. ΙΒΡΑΚΗΣ Ἀντιπρόεδρος
 ΔΗΜ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ Πρόεδρος
 Γ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΣ Ἀντιπρόεδρος
 ΝΙΚΟΛ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ Σύμβουλος

Η ΤΕΛΕΤΗ

Ἡ τελετὴ τῆς ἑκατονταετηρίδος διεξήχθη μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας, ἀποτελέσασα χρονικὸν γεγονός διὰ τὴν Κων/πολιν ὥστε δικαίως νὰ λεχθῆ περὶ αὐτῆς, ὅτι δὲν ἦτο μία ἀπλὴ ἐπέτειος ἔστω καὶ ἑκατονταετηρὶς ἐνὸς Σωματείου, ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ ἢ πρώτη πανηγυρικὴ ἑορτὴ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς ἀνέγραψεν ὁ τύπος τῆς Πρωτευούσης.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

1) Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου Στ. Βουτυρά.

Ἡ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Ἀπὸ τὴν χθρσινὴν ἀλησμόνητη ἑκατονταετηρίδα τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων μία βαθεῖα ἐντύπωσις ἀπέμεινεν εἰς ὅλους τοὺς παρισταμένους. Δὲν δμίλουν περὶ προγόνων δὲν δμίλουν περὶ παρελθόντων μεγαλείων οἱ ἀγορηταί. Ἀλλὰ μὲ τὴν αὐτοπεποιθήσιν διὰ τὸ τιμημένον αὐτὸ τμήμα τῆς ἐλευθέρως πατρίδος ἐξύμνον τοὺς σημερινούς των ἥρωας καὶ ἐξέφραζον τὴν βεβαιότητα, ὅτι τὸ τέρας τοῦ ἀγῶνος τῆς φυλῆς ἔληξε σχεδόν, ἀπέβλεπον δὲ μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν εἰρηρικὴν βιοπάλην τοῦ μέλλοντος ἔτοιμοι ν' ἀντιμετωπίσουν ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ νὰ νικήσωσι καὶ νὰ ἐπιβληθῶσιν. Ἡ πρώτη αὕτη ἑκατονταετηρὶς ἑλλην. σωματείου μᾶς ἀπεκάλυψεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα μόνον εὐγνώμονες εἰς τοὺς ἀρχαίους μας προγόνους, ὅτι τοῦναντίον δέον νὰ γεραίρωμεν καὶ τὰς τελευταίας τρεῖς γενεάς, αἱ ὁποῖαι ἐμαρτύρησαν, ἐπολέμησαν, ἠγωνίσθησαν, ἐπεβλήθησαν ὅμως παρ' ὅλην τὴν σμικρότητά των, παρ' ὅλους τοὺς φοβερούς ἀντιπάλους, οὓς εἶχον ν' ἀντιμετωπίσουν. Εἰδικῶς οἱ Εὐρυτᾶνες δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται, διότι κατάγονται ἀπὸ τὴν ὄρεινὴν καὶ σκληρὰν ἐκείνην χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη, ἐκαλλιεργήθη καὶ ἐκαρποφόρησε τὸ ἀθάνατο τσαροῦχι. Τὸ τσαροῦχι, ποῦ κνηγᾶ καὶ καταδιώκει, τὸ τσαροῦχι ποῦ τρέπει εἰς φυγὴν τοὺς ἐχθρούς, ποῦ τὸ ἀντικρίζουν, τὸ τσαροῦχι, τὸ μυθικόν, τὸ ἠρωϊκόν, τὸ ἀκατάβλητον, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐγενικόν καὶ τὸ μελίχιον καὶ τὸ πολιτισμένον, δταν πρόκειται νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας.

Ὁ δεύτερος τίτλος τῶν Εὐρυτάνων εἶναι ὁ ἀτομικὸς των ἠρωϊσμός, ἢ πρὸς πάτρια ἐμμοιή των, ἢ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην. Δὲν ἐπολέμησαν οἱ ἄνδρες τῶν εὐζωνικῶν συνταγμάτων ποτὲ διὰ νὰ προαχθῶσι, διὰ νὰ ἰκανοποιήσωσι ἀτομικὰς φιλοδοξίας, διὰ νὰ ἐπιτύχωσι μίαν προαγωγὴν εἰς τὴν εἰρηρικὴν ζωὴν. Οἱ ὄρεσίβιοι τῆς Εὐρυτανίας μίαν καὶ μόνον εἶχον πίστιν δταν ἔχνον τὸ αἷμά των διὰ τὴν πατρίδα καὶ δταν ἐνίκων παντοῦ ὅπου παρουσιάζοντο. Τὴν πίστιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τίποτε περισσότερον δὲν τοὺς ὤθει εἰς τοὺς θρυλικούς των ἠρωϊσμούς, τῶν ὁποίων αἱ ἀναμνήσεις θα προκαλοῦν εὐχὴν ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς μετα-

γενεστέρους. Ο νεώτερος εϋζωνος τῆς Εϋρυνανίας θα εἶναι διὰ τὰς μελλούσας γεννεάς ὅ,τι οἱ Μαραθωναομάχοι ὑπῆρξαν δι' ἡμᾶς. Θα εἶναι ἡ λαίλαψ καὶ ἡ καταγίς διὰ τοὺς ἐχθρούς, θα εἶναι ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος διὰ τοὺς ἐπιβούλους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἀπαράμιλλος Σκώτ, ὁ ζωγράφος τῶν ἡρωϊκῶν μας κατορθωμάτων με δύο πενιές ἔχει χαρακτηρίσει τὸν νεώτερον τοῦτον ἡμίθεον. Ἐν τὸς κοινοροτοῦ φλογός, ἐπάνω εἰς μίαν κορυφὴν ὁ τελειότερος οὗτος τύπος τῆς ἑλληνικῆς ἀνδρείας εἴπτει βλέμματα ἀντικατοπτρίζοντα τὸν κεραυνόν, διότι βλέπει μακρὰν τὸν ἐχθρὸν καιόντα ἑλληνικὰ χωρία. Ὁ εὐλύγιστος καὶ ὠκύπους ὄρεσιβίος θέλει να ὀρμήσει καὶ χωρὶς διαταγὴν ἀκόμη τοῦ ἀνωτέρου του. Ἐτοιμος ὅμως καὶ με' ἐφ' ὄπλον λόγῃν ἐτοιμάζεται λησμονῶν τὴν πειθαρχίαν να ἐπιτεθῆ καὶ ἐκδικηθῆ.

Εἰς τὴν ψυχικὴν ἐκείνην κρίσιν ὁ Σκώτ μᾶς ἀφήνει ν' ἀποθαυμάσωμεν τὸν νεώτερον πολεμιστὴν, τὸν ὁποῖον ἴσως νὰ ἐξήλεον τὰ παληκάρια τοῦ μεσαιῶνος καὶ τῆς τουρκοκρατίας, ἢ οἱ δορυφόροι καὶ οἱ ἀκοντισταὶ τῆς ἀρχαιότητος.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Εϋρυντᾶν κατὰ τὴν λήγουσαν ἑκατονταετηρίδα ὡς πολεμιστῆς. Ἡ ἄγνος καὶ ὄρεινὴ ἐν τούτοις χώρα του δὲν τὸν ἠμπόδισε νὰ εἶνε καὶ πολιτισμένος καὶ ἀνεπτυγμένος καὶ διανοούμενος καὶ ἐκπολιτιστῆς.

Ἡ πτωχὴ ἐπαρχία τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς τὴν προαγωγὴν αὐτῆς. Ἡδέλησε ν' ἀναπνεύσει καὶ ὅπως ὅλοι οἱ τότε πνευστιῶνες ἐλεύθεροι ἀδελφοὶ ἤρχισε μεταναστεύουσα εἰς τὰς ἐν Ἀνατολῇ ἑλληνικὰς χώρας με σκοπὸν ὄχι μόνον τὸν πλουτισμόν, ἀλλὰ καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν μικρῶν τότε ἑλληνικῶν παροικιῶν τῆς Τουρκίας. Οἱ Εϋρυντᾶνες δὲν ἦσαν οἱ μετανάσταί τῶν πλουσιῶν χωρῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, ἦσαν οἱ σκαπανεῖς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ἀδόλου καὶ ἀνποκροίτου ἑλληνικοῦ πατριωτισμοῦ πανταχοῦ τῆς ἡμετέρας Ἀνατολῆς. Καὶ αἱ παροικίαι τῶν Εϋρυντᾶνων ἐπολλαπλασιάζοντο πανταχοῦ, ὅπου ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῆ ὁ πάσων Ἑλληνισμός. Ὁ μικρὸς παντοπώλης, ὁ μικρὸς βιομήχανος, ὁ μικρὸς ἐργοστασιάρχης, ὁ μικρὸς ἐμπόρος ἦτο σχεδὸν πανταχοῦ Εϋρυντᾶν. Οἰκονόμος καὶ λιτός, μεμετρημένος καὶ τίμιος προήγαγε τὴν ἐργασίαν του καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῆ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ αὐτήν, νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰ τέκνα του καὶ νὰ μεταβληθῆ εἰς πραγματικὸν ἐκπολιτιστὴν.

Οἱ σημερινοὶ Εϋρυντᾶνες ἔπασαν πλέον ἀποτελοῦντες παροικίας ξένας, εἶναι μόνιμοι κάτοικοι τῶν πόλεων καὶ χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας κατοικοῦν, εἶναι πολῦτιμοι παράγοντες τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς δράσεως τῆς Ἀνατολῆς. Ἄλλ' ἄς μὴ νομισθῆ, ὅτι μετὰ τοσοῦτους δεσμοὺς με τὰς θετὰς αὐτῶν πατρίδας λησμονοῦσι τὴν γενέτειραν. Ἐχουσι ὡς καύχημά των τὴν προέλευσίν των, ἔχουσι ὡς τίτλον εὐγενείας τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφούς, οὗς προσέφερον εἰς τὸν μέγαν καὶ ἐθνικὸν ἀγῶνα, ἔχουσι ὡς σύμβολον τὴν Εϋρυντανίαν καὶ δι' αὐτὸ ὄχι μόνον δὲν λησμονοῦν τὰ πτωχὰ των χωρία, ἀλλ' εἶναι πάντοτε πρόθυμοι νὰ προσφέρωσι δι' αὐτὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ αἵματος καὶ τῆς περιουσίας των.

Ἡ πρώτη νεοελληνικὴ ἑκατονταετηρίς, ἣτις ἐορτάσθη ἐν Κων/πόλει, εἶχεν ὁμολογουμένως τοῦτο τὸ πλεονέκτημα, ὅτι μᾶς ὑπενθύμισε τοὺς νεωτέρους μας τίτλους, δι' οὗς προαγόμεθα καὶ καταλαμβάνομεν τὴν θέσιν, ἣτις μᾶς ἀνήκον.

Α. Σ. Β.

ΚΩΝΣΤ. Π. ΣΠΑΝΟΥΛΗΣ

Διευθυντῆς τῆς Προόδου.

2) Ἐν χρονογραφίῳ δὲ ὡς ἐξῆς περιέγραψε τὰ τῆς τελετῆς.

Ἡ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Ἡ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΣ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Λαμπρὰ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπῆρξεν ἡ προχθεσινῆ εορτὴ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων γενομένη ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἑκατονταετηρίδος αὐτῆς. Ἀπὸ ἐνωρὶς κύματα κόσμου προσήρχοντο καὶ κατέκλυζον κυριολεκτικῶς τὰς αἰθούσας καὶ τὰς κλίμακας καὶ τοὺς διαδρόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολ. Συλλόγου τόσον ὥστε ὅταν προσῆλθον οἱ ἐπίσημοι καὶ ἤρχισεν ἡ τελετὴ ἦτο ἀδύνατόν τις νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν αὐλὴν τοῦ μεγάρου. Κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολογισμοὺς οἱ προσελθόντες ὑπερέβαινον τοὺς χιλίους πεντακοσίους. Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων προσῆλθον ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Τοποτηρητὴς κ. Δωρόθεος μετὰ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Ἀμασείας, Ἀγκύρας, Βιζύης καὶ Δαρδανελλίων, τῆς Α. Π. τοῦ Μ. Πρωτοσυγγέλου κ. Ἀθηναγόρα καὶ τῶν Συμβούλων κ. Κ. Καζανόβα, Α. Σπαθάρη καὶ Σ. Θωμαρεῖς, ἡ Α. Ε. ὁ ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Ἑλλάδος κ. Ε. Κανελλόπουλος μετὰ τοῦ Ἰου γραμματέως του κ. Γ. Ἐξηριάρη καὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς Ἀρμοστείας, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Στρ. Ἀποστολῆς συνταγματάρχης κ. Γ. Κατεχάκης μετὰ τοῦ ὑπαρχηγοῦ συνταγματάρχου κ. Ν. Γρηγοριάδου, ἀντιπρόσωπος τοῦ Κυβερνήτου τοῦ «Κιλκίς» κ. Γέροντα, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ναυτικῆς βάσεως πλωτάρχης κ. Ζαλοκώστας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐνταῦθα Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀρχίατρος κ. Α. Αντίπας μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Πέτρᾳ Νοσοκομείου ταγματάρχου κ. Ἀντωνιάδου, πλείστ' ὅσοι Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Μεταξὺ τῶν προσελθόντων διεκρίνοντο πλείστοι τοῦ ἐπιστημονικοῦ, τοῦ τραπεζιτικοῦ, τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ τοῦ δημοσιογραφικοῦ κόσμου.

Τὸ ὥραϊον φύλλον ἀντεπροσωπεύετο δαφυλῶς.

Τῇ ὠρισμένῃ ὥρᾳ ἀκριβῶς ὁ προεδρεύων τῆς τελετῆς κ. Στ. Βουτυρᾶς ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν αὐτῆς ἀμέσως δὲ ἡ μουσικὴ τοῦ Κιλκίς ἀνέκρουσε τὸν ἑθνικὸν ὕμνον. Μετὰ τοῦτο ὁ γηραιὸς σεβαστὸς πρόεδρος τῆς τελετῆς, ὁ ἐκπροσωπῶν ὑπερπεντηκονταετῆ ἱστορικὸν βίον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἐξεφώνησε μεστῶν ἰδεῶν λόγον καλυφθέντα ὑπὸ ζωηρῶν χειροκροτημάτων. Τὸν θαυμάσιον τοῦτον λόγον δημοσιεύομεν κατωτέρω. Μετὰ ταῦτα ὁ χορὸς τῶν κορασίδων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου ἔψαλεν διάφορα δημοτικὰ ᾄσματα τὰ μάλιστα χειροκροτηθέντα. Ἀκολούθως ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ πρόεδρος τῆς ἀδελφότητος κ. Δημ. Βαρσάμης, ἰατρὸς, ὅστις ἐπαρουσίασε μίαν ὥραϊαν ἀνθοδέσμην ἐκ ποιητικῶν ἀνθῶν καὶ ὥραϊων φράσεων, προκαλέσασαν τὰ ραγδαῖα χειροκροτήματα τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου. Τὸν ὥραϊον τοῦτον λόγον, ἕνεκα πληθώρας ὕλης δημοσιεύομεν αὖριον. Τὸν ἀληθῶς καθηδύναντα τὸ ἀκροατήριον λόγον διεδέχθη ἀπὸ τῆς ἐξέδρας τοῦ προεδρείου ἠδύτατον ᾄσμα τῆς δεσποινίδος Δημητρακοπούλου, συνοδευόμενον ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ὑπὸ τῆς μουσοτραφοῦς κυρίας Σοφίας Κ. Σπανοῦδης. Ἡ δεσποινὶς Δημητρακοπούλου ἔψαλε δύο ᾄσματα λίαν χειροκροτηθέντα.

Ο τῶν κορασιῶν χορὸς ἔφαλε καὶ ἄλλα δημοτικά, μεθ' ἧς Ἄ. Σεβ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἴκου. Θρόνου δι' ὠραίας προσλαλιᾶς συνεχάρη τῇ ἀδελφότητι ἐπὶ τῷ καρποφόρῳ βίῳ καὶ ἠύξατο, ὅπως ἐορτάσῃ αὕτη καὶ δευτέραν ἑκατονταετηρίδα.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν δύο ἐπιστολαὶ ἢ μὲν τοῦ κ. Ξ. Σιδερίδου ἀγγέλλοντος, ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἀδελφότητος προσφέρει αὐτῇ διακοσίας πενήκοντα λίρ. Τ. ἢ δὲ τοῦ κ. Κ. Γαλάνη, ἀγγέλλοντος ἐπίσης, ὅτι ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀφορμῇ προσφέρει λ. Τ. πεντακοσίας. Αἱ προσφοραὶ αὗται τῶν δύο ἐγκρίτων Εὐρυτάνων ἐγένοντο δεκταὶ μετ' ἐπευφημιῶν.

Ὁ ὑπατος ἀρμοστής τῆς Ἑλλάδος κ. Κανελλόπουλος διὰ προσφωνήσεως, ἣν ἐχαροκτήριζεν ἡ γνωστὴ καλλιέπεια αὐτοῦ, συνεχάρη τῇ ἀδελφότητι τῶν Εὐρυτάνων, καταδείξας ἅμα τὰς ὑπηρεσίας, ἃς παρέσχον καὶ παρέχουσιν οἱ Εὐρυτᾶνες τῇ πατρίδι.

Ὁ πρόεδρος τῆς τελετῆς κ. Στ. Βουτυρᾶς ἠὲ χάριστησεν ἐν τέλει τὴν Ἄ. Σεβ. τὸν τοποτηρητὴν, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐλληνικῶν ἀποστολῶν, πολιτικῆς, στρατιωτικῆς, ναυτικῆς καὶ ὑγειονομικῆς καὶ πάντας τοὺς προσελθόντας εἰς τὴν τελετὴν.

Μετὰ δὲ τὴν λαμπρὰν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πανδαισίαν, ἤτις τιμᾶ τὸς παράσχοντας αὐτήν, οἱ ἐπίσημοι ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς πλουσιώτατον καὶ ἀφθονον κυλικεῖον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Συνεδρειῶν τοῦ Συλλόγου παρατεθέν.

Πάντες δὲ ἀπῆλθον εὐχόμενοι τῇ ἀδελφότητι τὰ βέλτιστα καὶ συγκαίροντες τῷ προεδρεῖῳ καὶ τῇ διοργανωτικῇ τῆς τελετῆς ἐπιτροπῇ.

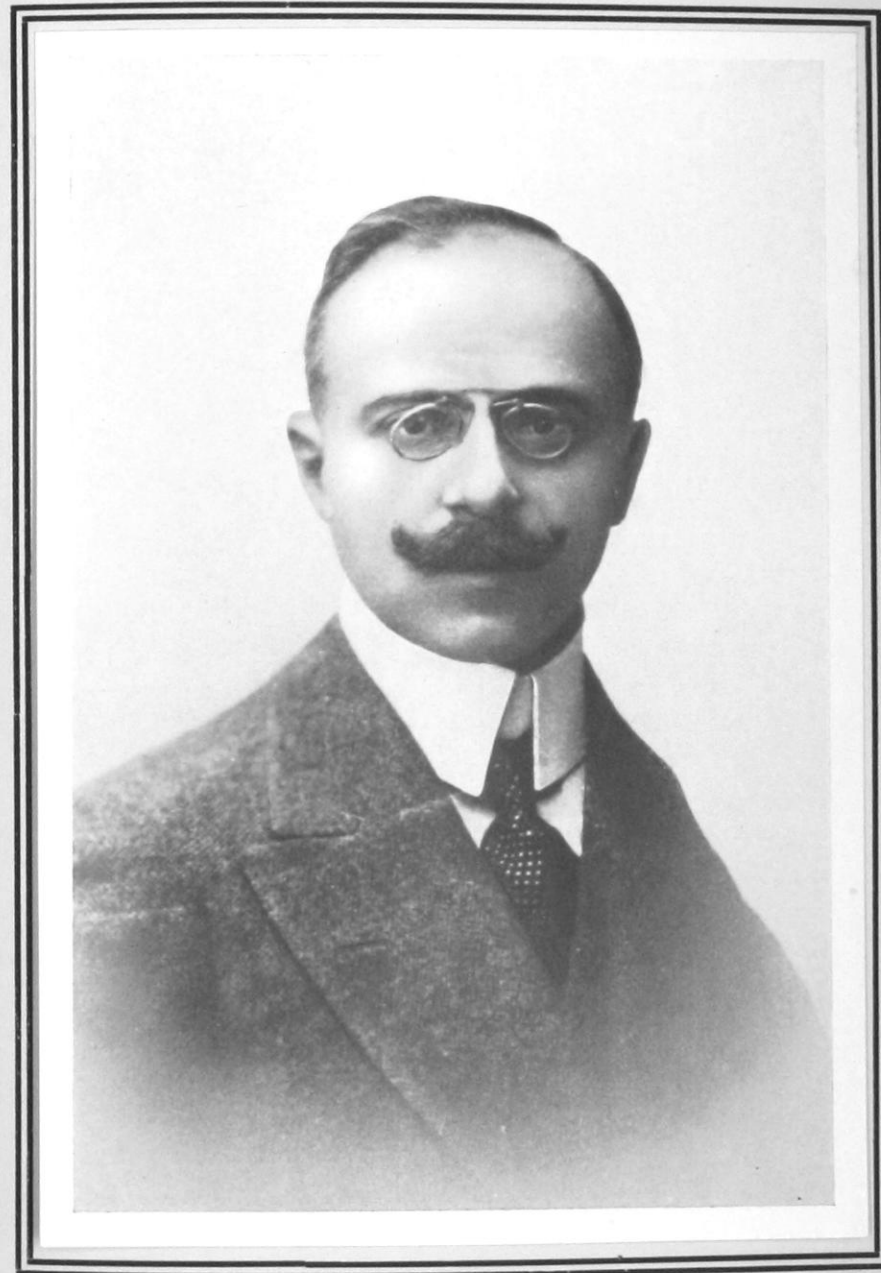
ΠΡΟΟΔΟΣ

Ἡ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Προσέλαβεν ἀληθῶς τὸν χαρακτῆρα πανδήμου Ἑλληνικοῦ ἐορτασμοῦ ἢ προχθεσινῆ εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον τελετὴ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων. Σπανίως, ἂν μὴ οὐδέποτε, ἐορτὴ Σωματεῖον ἐτελέσθη μὲ τόσας ἐγκαρδίους ἐκδηλώσεις ἐνθουσιώδους συμμετοχῆς καὶ ἐξαιρετικῆς συμπαθείας.

Ἡ μεγάλη αἰθουσα τοῦ Συλλόγου πολὺν πρὸ τῆς 3 μ. μ. εἶχεν ὑπερπληρωθῆ κόσμον. Πάμπολλοι ἠραγκάσθησαν νὰ ἀπέλθουν ἐλλείψει θέσεως. Ἐκ τῶν πρώτων προσῆλθον ὁ Σεβ. Τοποτηρητὴς, ὁ ὑπατος Ἀρμοστής κ. Κανελλόπουλος, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Κυζίκου, Ἀμασειᾶς, Ἀγκύρας, Βιζύης καὶ Δαρδανελλίων, οἱ συνταγματάρχαι κ. Κατεχάκης καὶ Γρηγοριάδης, ὁ ἀντισυνταγματάρχης ἰατρός κ. Ἀντύπας, ὁ πλωτάρχης κ. Ζαλοκώστας, ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος, οἱ Σύμβουλοι κ. Καζανόβας, Σπαθάρης καὶ Θωμάρεῖς, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Αὐθεντόπουλος, ἡ διευθύντρια τοῦ Ζαπείου κ. Ἀδάμ, οἱ πρόεδροι πάντων σχεδὸν τῶν ἐνταῦθα σωματείων, οἱ διευθύνται τοῦ ἐγχορίου ἐλληνικοῦ τύπου καὶ οἱ ἐπίλεκτοι τῆς ἐν τῇ Πόλει Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Τῆς ἐορτῆς προήδρευσε ὁ γηραιότερος τῶν Εὐρυτάνων καὶ πρῦτανος τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου κ. Σ. Βουτυρᾶς, ἔχων παρ' ἑαυτῶ τὸς ἐγκρίτους Εὐρυτᾶνας κ. Κ. Δημητρακόπουλον καὶ Τ. Ἰβράκη. Ἡ θέα τοῦ σεβαστοῦ συναδέλφου, τοιαύτης προεδρεύοντος ὀμηγύρεως, παρήγαγε ζωηροτάτην ἐπὶ τοῦ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου συγκίνησιν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

Διευθυντὴς τοῦ Νεολόγου.

Ἡ τελετὴ ἤρχισε περὶ τὴν 3 μ. μ. δι' ἀνακρούσεως τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου ὑπὸ τῆς μουσικῆς τοῦ «Κιλκίς». Κατόπιν λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Βουτυρᾶς ἐν καταφανεῖ συγκινήσει προσηγόρευσε τὴν ὁμήγουρον δι' ἐκφραστικωτάτων λέξεων καὶ ἐφεξῆς προέβη εἰς σύντομον ἱστορικὴν ἐπισκόπησιν τοῦ ἑλληνισμοῦ κατὰ τοὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνους. Οἱ λόγοι του μεστοὶ ἱστορικοῦ βάρους καὶ μελέτης συνεκίνησαν βαθύτατα τοὺς παρισταμένους. Ἄλλ' ἢ συγκίνησις κατέστη μεγαλειτέρα, ὅταν ὁ πολὺς πλὴν νεάζων τὸ αἶσθημα ρήτωρ ἔφθασεν εἰς τὴν κατακλείδα τοῦ λόγου του.

Δι' ὠραιότατης ἐκφράσεως ἀποπνεούσης βαθὺν πατριωτικὸν αἶσθημα ἔδωκεν ὑποθήκας εἰς τοὺς παρισταμένους, προκαλέσας κυριολεκτικῶς τὰ δάκρυα αὐτῶν. Τὸν κ. Βουτυρᾶν ἐνθουσιωδῶς ἐχειροκρότησε τὸ ἀκροατήριον.

Ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ὀνουφριάδου χορὸς κορασίδων ἐξετέλεσε δημοτικὰ τινὰ ἄσματα, πολὺν προκαλέσαντα ἐνθουσιασμόν. Μεθὸ παρήλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος ἱατρὸς κ. Βαρσάμης, ὅστις ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικόν. Ὁ λόγος του, κάλλιστα συντεταγμένος, προὐκάλεσε βαθεῖαν ἐντύπωσιν, διεκόπη δὲ πολλάκις ἀπὸ παταγῶδη χειροκροτήματα.

Τὴν ὠραίαν τελετὴν ἐκόσμησαν δύο Ἑλληνικὰ τραγούδια, κάλλιστα ἐκτελεσθέντα ἀπὸ τὴν ἐν τῷ προγράμματι ὡς τριάστερον σημειουμένην καὶ ὑπὸ τοῦ σεβαστοῦ προεδρεύοντος ἀποκαλυφθεῖσαν δεσποινίδα Φωφῶ Δημητράκοπούλου, τὴν ὅποιαν συνῶδευσεν εἰς τὸ πιάνο ἡ κ. Κ. Σπανοῦδη. Ἐψάλε μὲ πολλὴν τέχνην καὶ ἀπεκάλυψε λαμπρὸν μουσικὸν τάλαντον.

Ἐπηκολούθησαν μερικὰ ἄλλα δημοτικὰ τραγούδια καὶ κατόπιν ὁ Σεβ. Τοποτηρητῆς ἐπέθεσε τέρμα ἐπευλογήσας διὰ λόγων ἐκφραστικῶν καὶ ἀδόλου ἐνθουσιασμοῦ τὸ λαμπρὸν ἔργον τῶν τέκνων τῆς Εὐρυτανίας. Ἐπίσης ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος ὠμίλησε πολὺ ὠραία, ἐξάρας τοῦτο ἰδίως, ὅτι ὑπὲρ τὸ τοπικιστικὸν πνεῦμα οἱ Εὐρυτᾶνες ἀπεδείχθησαν πρὸ παντὸς Ἑλληνες.

Ὁ κ. Βουτυρᾶς εὐχαριστήσας ἰδιαίτερος τοὺς ἐπισήμους καὶ γενικῶς ὄλους ἔθηκε τέλος εἰς τὴν ὠραίαν ἑορτήν. Πρωτοῦ λήξῃ αὕτη ὁ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Βαρσάμης ἀνέγνωσε δύο ἐπιστολάς πρὸ ὀλίγου ληφθεῖσας καὶ διὰ τῶν ὁποίων καθίστατο γνωστὸν ὅτι δύο Εὐρυτᾶνες ὁ κ. Σιδερίδης καὶ ὁ κ. Γαλάνης διέθετον ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος, ὁ μὲν πρῶτος 250 ὁ δὲ δεύτερος 500 λίρας.

Εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κυλικεῖον ὀργανώθη δεξιώσις τῶν προσελθόντων καθ' ἣν κυριολεκτικῶς ἔρρευσεν ὁ καμπανίτης, θερμόταται ἀντηλλάγησαν προπόσεις καὶ ἄκρατος ἐπεκράτησεν ἐνθουσιασμός μεταξὺ τῶν παρόντων, οἱ ὅποιοι ἀπῆλθον εὐτυχεῖς, διότι παρέστησαν εἰς τοιαύτην ἀλησμόνητον ἑορτήν.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Ἀπὸ τὴν ἀκένωτον πηγὴν τῶν γνώσεών του καὶ ἀπὸ τὸν ἀστείρευτον πλοῦτον τῶν πατριωτικῶν του αἰσθημάτων μᾶς ἐφιλοδώρησε κατὰ τὴν προχθεσινὴν πανήγυριν τῶν Εὐρυτᾶνων ὁ σεβαστὸς συνάδελφος κ. Σ. Βουτυρᾶς ἕνα θαυμάσιον εἰς ἱστορικὴν ἐπισκόπησιν καὶ ἑλληνικὴν αἰσθηματολογίαν λόγον.

Ἡ συγκίνησις ὄλων καὶ πολὺν περισσότερον τῶν νεωτέρων συναδέλφων του ἦτο μεγάλη. Ὑπῆρξαν δὲ οἱ Εὐρυτᾶνες πλέον ἢ εὐτυχεῖς εἰς πρωτοβουλίαν, δώσαντες τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τοιοῦ-

του παρελθόντος συμπολίτην των και τὸν πρότανιν τοῦ καθόλου ἑλληνικοῦ τύπου. Καὶ ὑπῆρξε εὐτυχία ἀληθινή και διὰ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν και ἰδιαίτερος διὰ τὴν δημοσιογραφικὴν οἰκογένειαν τὸ νὰ ἐπανίδῃ, μάλιστα ἐν τοιαύτῃ ἑορτῇ, ἀκμαῖον ἀκόμη παρὰ τὴν «πήρωσιν τῶν ὀφθαλμῶν και τὴν κάρωσιν τῶν ποδῶν» τὸν πρωταγωνιστήσαντα ἐπὶ ἡμῖσιν ὄλον αἰῶνα τῆς ἐθνικῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ κινήσεως και ἀκάματον ἀναδειχθέντα προασπιστὴν τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων.

Μᾶς ἀφῆκε πολλὰς ὠραίας ἐντυπώσεις ἡ ἑορτὴ τῶν Εὐρυτάνων. Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς ἡ μᾶλλον ζωηρὰ ὑπῆρξε τὸ ὅτι ἐλανεῖδομεν ὑπὸ τόσον χαρωπὰς συνθήκας τὸν σεβαστὸν μας πρότανιν και ἠκούσαμεν τοὺς βαθύτατα ἀπηχῆσαντας εἰς τὴν καρδίαν ὄλων ἑλληνικωτάτους λόγους του.

ΑΥΤΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

Ὁ κ. Γαλάνης, Εὐρυτάν, ἐκροσωπῶν τὸν πλέον ἔμπρακτον πατριωτισμὸν τῶν συμπολιτῶν του, προσέφερεν ἕνα γενναῖον ποσὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ σωματείου των.

Ὁ ἀπλούστατος αὐτὸς Ρωμηὸς διὰ τὸν ὁποῖον μᾶς ἀφηγοῦνται θαύματα ἀλτροῦιστικῆς δράσεως διὰ πάντα πάσχοντα Ἕλληνα διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, μᾶς δίδει σπάνιον παράδειγμα, ἂν μὴ μοναδικόν, διὰ τὴν εὐγενῆ ἀντίληψιν, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἔχη πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀτόμων και τῆς κοινωνίας κάθε ἀνθρώπου, δυνάμενος και εὐπορῶν. Καὶ ὑπὲρ τὴν δωρεάν του, ἡ μᾶλλον τὰς καθημερινὰς συναντιλήψεις του πρὸς ὄλους και ὅλα, μᾶς δίδει τὸ ἀκόμη πολυτιμώτερον φιλοδώρημα τοῦ νὰ προάγῃ διὰ τοῦ θανμασίου παραδείγματος και τοῦ δι' ἔργων πατριωτισμοῦ του τὴν ἀντίληψιν τῆς κοινωνίας εἰς ὀρίζοντας εὐρυτέρας ἀλληλεγγύης και πρακτικωτέρας ἐκδηλώσεως τῆς αἰσθηματολογίας.

Αὐτὸ χρειάζεται, πρὸ πάντων σήμερον διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Τί ἦτο αὐτὴ ἡ προχθεσινὴ ἀποκάλυψις τοῦ κ. Δ. Βαρσάμη, τοῦ προέδρου τοῦ Σωματείου τῶν Εὐρυτάνων;

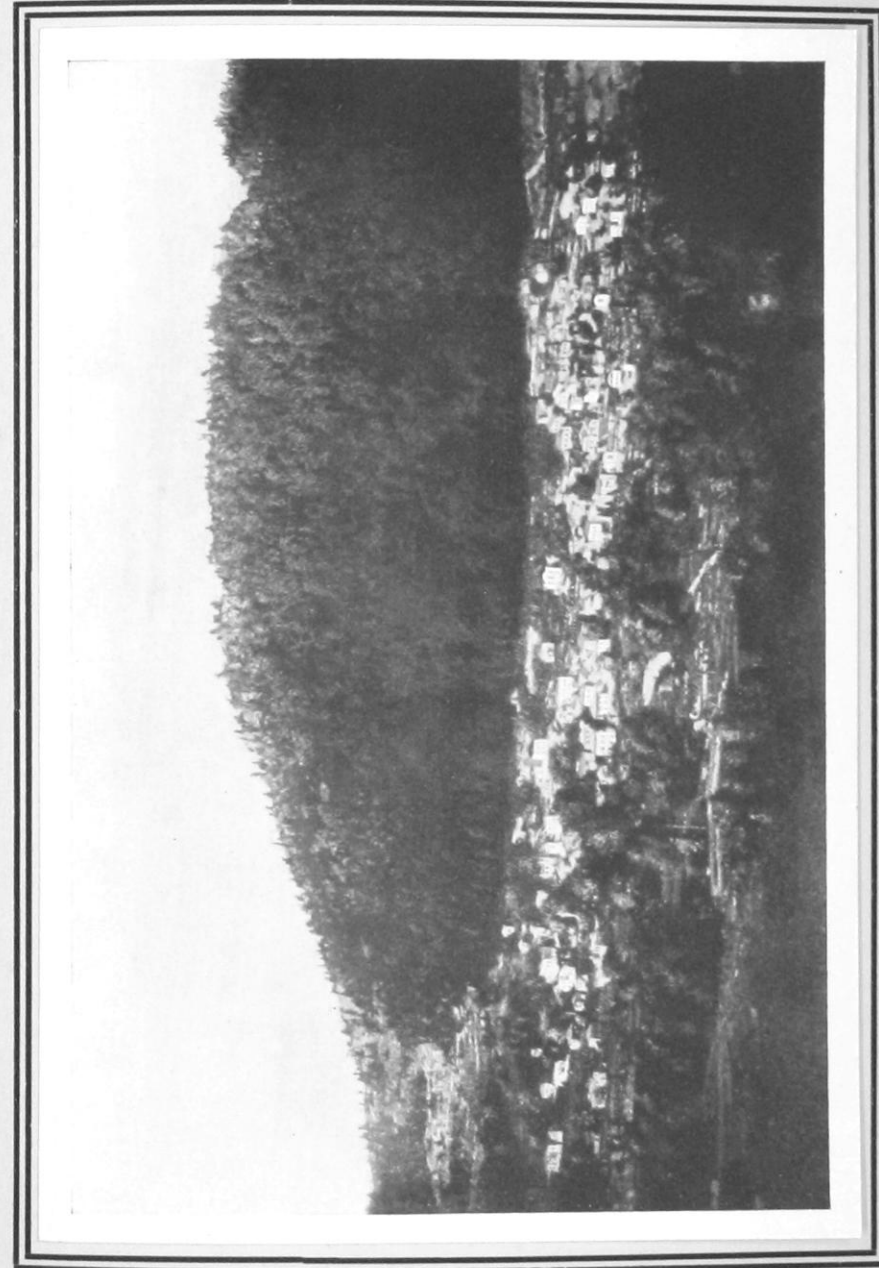
Τὸν ἐγνωρίζομεν κάλλιστον ἰατρὸν και ἐπιφανῆ μικροβιολόγον, τιμῶντα τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Ἀλλὰ προχθὲς μᾶς ἀπεκαλύφθη και λογοτέχνης και ποιητὴς και δεξιότατος χειριστὴς τῆς πέννας και τῶν ὠραίων ὑψηλῶν ἐννοιῶν.

Ὁ πατηγυρικός του, ἀντάξιος κατὰ πάντα τῆς περιστάσεως, μᾶς ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ ἄρωμα τῆς ἀρματωλικῆς ζωῆς ἀλλὰ και ἕνα γεμάτον ἀπὸ ζωὴν καλλιτέχνην ρήτορα.

ΧΡΟΝΟΣ

Η 100ΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦ. ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Μετ' εὐλόγον ὑπερηφανείας ἐώρτασε προχθὲς Κυριακὴν τὴν 100ετηρίδα τῆς ἰδρύσεώς της ἡ ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ 1812 δρωσα Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτάνων. Ἡ συμμετοχὴ και εὐκρινῆς ἐκδηλώσεις τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, διὰ τῆς συρροῆς τοσούτου ἐκλεκτοῦ κόσμου κατακλύσαντος τὴν ὠραίαν ἐπίσημον αἴθουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλ. Συλλόγου, ἐπέδειξε τρανώτατα ὁποῖων συμπα-

ΜΙΚΡΟΝ ΧΩΡΙΟΝ ΚΑΡΠΗΗΣΙΟΥ.

θειῶν ἀπολαύει τὸ ἐξαίρετον πατριωτικὸν σωματεῖον, τὸ ὁποῖον οἱ αἰσθηματῖαι Εὐρυτᾶνες συνέ-
πηξαν, πρὸς μεγάλην αὐτῶν τιμὴν, εἰς ἡμέρας σκότους καὶ βαρβαρότητος.

Τὴν μεγαλοπρεπῆ τελετὴν καὶ τὸ ἅγιον ἔργον τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἀδελφῶν Εὐρυτᾶνων προσῆλθεν ὅπως εὐλογήσῃ ὁ Σεβ. Τοποτηρητῆς μετὰ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Κυζίκου, Ἀμασειας, Ἀγκύρας, Βιζύης, Σαράντα Ἐκκλησιῶν καὶ Δαρδανελλίων, τοῦ Μεγ. Πρωτοσυγκέλλου καὶ ἄλλων ἀνωτέρων κληρικῶν. Διεκρίνοντο ὡσαύτως ὁ ὑπατος ἀρμοστής κ. Κανελλόπουλος, ὁ συνταγματάρχης κ. Κατεχάκης συνοδεία ἀξιωματικῶν, ὁ πρόξενος κ. Νικολόπουλος, ὁ κ. Ἐξηντάρης, ὁ κ. Ἀντίπας, ἀρχηγὸς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὁ ἀντιπροσωπεύων τὸν κυβερνήτην τοῦ «Κιλίκις» κ. Γέροντα ἀξιωματικὸς κ. Ἀρβανίτης, οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀρμοστείας κ. κ. Ἀλέξανδρος Ἄψης καὶ Α. Νικολόπουλος, ὁ ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος κ. Στυλιανόπουλος, οἱ ἐκ τῶν ἐθνικῶν συμβούλων κ. κ. Σ. Καζανόβας, Σ. Θωμάρεϊς καὶ Αὐρήλ. Σπαθάρης, ὁ κ. Α. Μανρογένης, ὁ κ. Η. Ηλιάσκος, ἡ διευθύντρια τοῦ Ζαπείου κ. Εὐθαλία Ἀδάμ, ὁ πρόεδρος τοῦ Φιλολ. Συλλόγου κ. Αὐθεντόπουλος, ὁ γυμνασιάρχης κ. Ζαμαρίας, ἀντιπρόσωποι διαφόρων σωματείων καὶ συνδέσμων, ἔμποροι, τραπεζῖται, δημοσιογράφοι, καθηγηταί. Ἡ ἐκδήλωσις ἦτο πανηγυρικὴ διὰ τοὺς φιλογενεῖς Εὐρυτᾶνας, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἰδιοφυΐας, τῆς φιλεργίας καὶ τοῦ γενναίου αὐτῶν φρονήματος ἀνεδείχθησαν παρά-
γοντες σημαντικοὶ τιμῶντες καὶ τὴν ἰδιαίτερον τῶν πατρίδα καὶ τὸ προοδευτικὸν ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν. Τὰς ἀρετὰς τῶν Εὐρυτᾶνων ἐκτιμῶν καὶ ὁ μέγας Ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς ἐπεσκέφθη τὴν γραφικὴν τῶν χώραν καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν Καρπενησιῶν ἐξετέθη κατὰ πρῶτον ὑποψήφιος βου-
λευτῆς, παμψηφεί δὲ ἐξελέγη. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν παρέλιπεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκεῖνη νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὸν τάφον τοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἱερὰν γῆν ἀναπανομένου ἡρώως τοῦ 1821 Μάρκου Βότσαρη κατα-
θέσας ἐπ' αὐτοῦ στέφανον μεγαλοπρεπῆ.

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν τελετὴν πρὸ τῆς ἐξέδρας τοῦ προεδρείου εἶχε στηθῆ τὸ λάβαρον τῆς Ἀδελφότητος φέρον εἰς τὸ μέσον ἐπὶ κυανολεύκου μεταξωτοῦ τὸν σταυρὸν καὶ εἰκόνα καλλιτεχνικὴν τοῦ πάτρωνος τῶν Εὐρυτᾶνων Ἁγίου Σεραφεῖμ. Τὴν προεδρικὴν ἔδραν κατέλαβε, τιμῆς ἔνεκεν, ὁ γηραιὸς Εὐρυτᾶν συνάδελφος κ. Στ. Βουτυρᾶς, ὁ Τειρεσίας τῆς ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας, ὡς τὸν ἀπεκάλεσεν, ὁ Σεβασμιώτατος Τοποτηρητῆς περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν ἄλλοτε προέδρων τοῦ σωματείου κ. κ. Κ. Δημητρακοπούλου, Ταξ. Ἰβράκη καὶ τῶν μελῶν τοῦ προεδρείου. Ὁ προεδρεύων ἔκαμε τὴν εἰσήγησιν κινήσας ζωηρῶς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παρισταμένων δι' ὅσον ἐξιστόρησε καὶ ὅσον σοφῶν εἶπε τόσον περὶ τῆς δράσεως τοῦ σωματείου ὅσον καὶ περὶ τῆς πολιτείας τῶν Τούρκων καὶ τῆς Χαλιφείας εἰς βᾶρος τῶν χριστιανῶν.

Ἡ πολυσήμαντος αὕτη εἰσῆγησις κατεχειροκροτήθη. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ ἐν ἐνεργείᾳ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Δ. Βαρσάμης, ἰατρός, τοῦ ὁποῖου ὁ λόγος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἦτο εἰς πατριωτικὸς παλμός, ἰδίως εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐποποιίαν τῶν ἀδαμᾶστων ἀρματωλῶν τῆς Εὐρυτανίας. Ὁ ρήτωρ ἐπανειλημμένως διεκόπη μὲ χειροκροτήματα ζωηρά.

Κατὰ τὰ διαλείμματα ἡ δεσποινὴς Δημητρακοπούλου ἀνέμελψε πολλὰ ὠραῖα μὲ τὴν διανυγῆ τῆς φωνῆς, ὑπὸ τὰς ἀνευφημίας τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν «Κατάραν» τοῦ Καλομοίρη καὶ τῆς «Κοπέ-
λας τὸ νερό» τοῦ Σαμάρα, συνοδευούσης ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου τῆς κ. Σοφίας Κ. Σπανοῦδη.

Ο υπό του Μ. Πρωτεκδικίου κ. Γ. Παπαδοπούλου καταρτισθείς εκ μαθητριῶν χορὸς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου, ὅστις εἶχεν ἐκγυμνασθῆ ὑπὸ τοῦ κ. Β. Ὀνουφριάδου, κατην-
χαρίστησε τὸ ἀκροατήριον μὲ τὰ πατριωτικὰ δημοτικὰ ἄσματα. Ἡ δὲ μουσικὴ τοῦ «Κιλκίς»
ἐνεθουσίασε τοὺς πάντας μὲ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ τὸν ὕμνον τοῦ κ. Βενιζέλου.

Τὰς ἀγγελθεῖσας γενναίας δωρεὰς τῶν Εὐρυτάνων κ. κ. Κ. Γαλάνη ἐκ λιρῶν 500 καὶ Ξ. Σιδε-
ρίδου ἐκ 250 ὑπέδεχθη ἡ ὁμήγυρις μὲ ὁμοβροντίαν χειροκροτημάτων.

Ἐπευλογῶν τὴν ἐλληνικωτάτην τελετὴν ὁ Σεβ. Τοποτηρητὴς ἐξῆρε τὴν Ἀδελφότητα τῶν
Εὐρυτάνων, τὴν ὁποίαν κατέταξε μετὰ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Κεφαλήνων μεταξὺ τῶν πρώτων
ἐνταῦθα σωματείων τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, κατέληξε δὲ ἐπευχηθεὶς ἐν μέσῳ ἀνευφημιῶν ὅπως
ἡ Ἀνάστασις πανηγυρισθῆ εἰς τὸν ἱερὸν περίβολον τῶν ὀνείρων τοῦ Ἔθνους. Ὁ κ. Κανελλόπουλος
εἰς προσλαλιὰν αὐτοῦ μὲ τὴν γνωστὴν στωμυλίαν του διέγραψε τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται
τοῦ λοιποῦ εἰς τὰ διάφορα σωματεία, στάδιον δράσεως ἐκπολιτιστικῆς, ἀνατρέξας εἰς τὸ ρηθὲν
ὑπὸ φιλοσόφου, ὅτι ἡ ἐργασία καὶ ἡ θέλησις εἶναι τὸ πᾶν, νικᾶσαι καὶ αὐτὸ τὸ πεπωμένον.

Ἐπίλεκτα μέλη τῆς παροικίας τῶν Εὐρυτάνων, ἀποτελοῦντα τὴν διοργανωτικὴν καὶ τελε-
ταρχικὴν ἐπιτροπὴν, οἱ κ. κ. Στ. Βουτυρᾶς, Ξ. Σιδερίδης, Κ. Δημητρακόπουλος, Δ. Βαρσάμης,
Κ. Γαλάνης, Κλ. Ἰβράκης, Ἀλ. Βουτυρᾶς, Α. Μανρογιαννόπουλος, Σερ. Ἰβράκης, Ν. Μηχιώτης,
Γ. Καραγιαννόπουλος, Α. Λίβας, Ε. Οἰκονόμου, Ν. Χατζῆς, Ε. Λάλας καὶ Ἰ. Πολυχρόνης μεγά-
λως συνέβαλον εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς τελετῆς μετὰ λαμπρότητος καὶ τάξεως παραδειγματικῆς.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

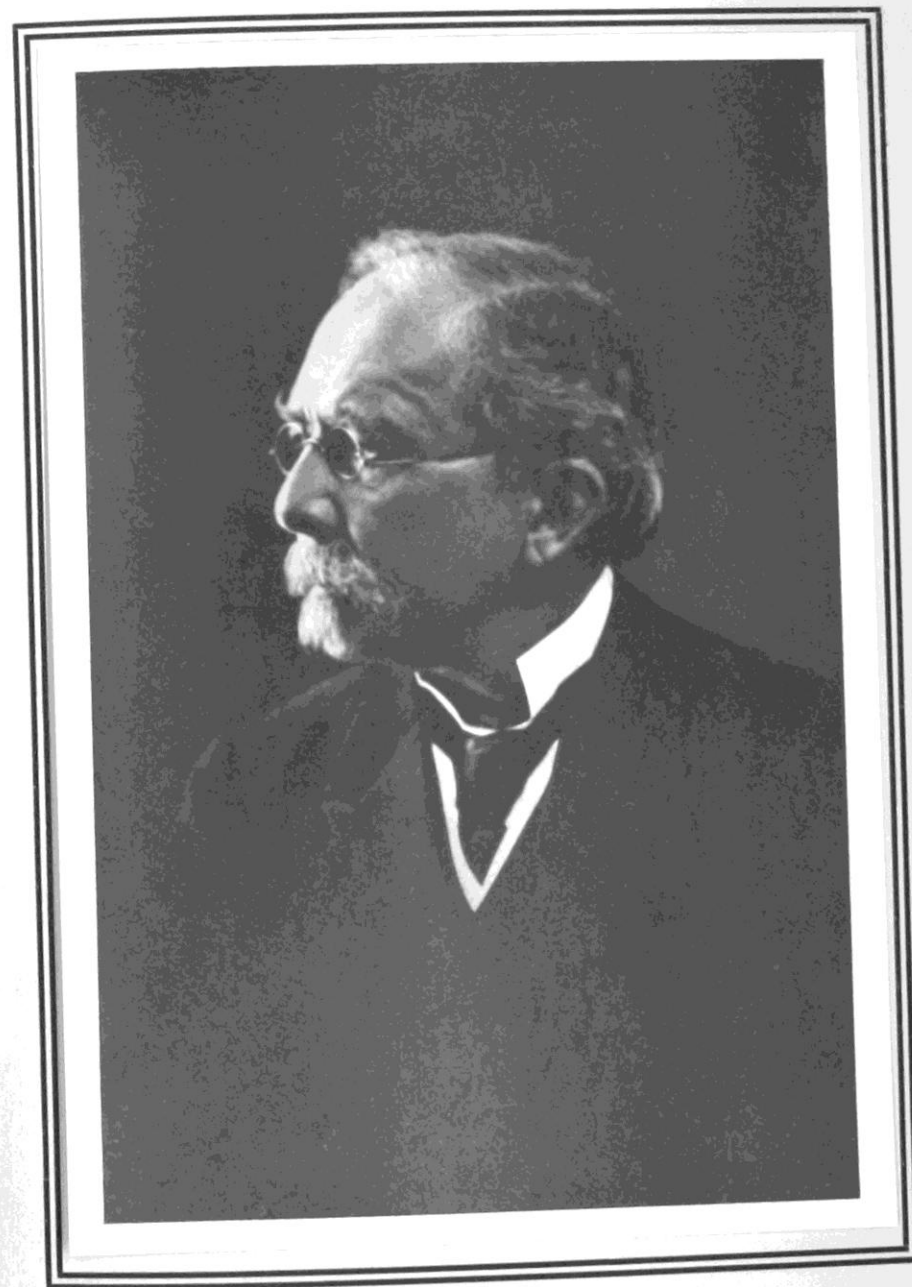
Ἡ 100ΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦ. ΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ

Ἐποχὴν ἀληθῶς ἐσημείωσεν εἰς τὴν πόλιν μας λόγῳ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς αὐτῆς, τῆς τάξεως,
τῆς εὐκοσμίας καὶ τῆς συρροῆς κόσμου ἡ 100ετηρὶς τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων γενομένη
ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Ἑλλ. Φίλλ. Συλλόγου ἐπευλογοῦντος τοῦ σεβ. Τοποτηρητοῦ μετὰ τῶν Σεβ.
Συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Παρέστησαν ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὁ συνταγματάρχης κ. Κατεχάκης μετὰ τινων ἀξιωματι-
κῶν καὶ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ὡς καὶ πολλὸ πλῆθος κόσμον πάσης τάξεως καὶ φύλου.

Λόγον εἰσηγητικὸν ἐξεφώνησεν ὁ γηραιὸς πρότασις τῆς ἑλλήν. δημοσιογραφίας, Εὐρυτάν
δὲ κ. Σταῦρος Βουτυρᾶς, τὸν δὲ πανηγυρικὸν ὁ κ. Βαρσάμης. Διάφορα δὲ δημοτικὰ ἄσματα ἐψάλη-
σαν ὑπὸ τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου, ἐνῶ ἡ δις Δημητρακοπούλου διὰ τῆς τακερᾶς αὐτῆς φωνῆς κατεν-
θουσίασε τοὺς πάντας καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Κιλκίς ἐνθουσίασε διὰ τῶν ἐμβατηρίων της. Τὴν ἐορτὴν
ἐπεσφράγισεν ὁ σεβ. Τοποτηρητὴς συγχαρεὶς τῇ Ἀδελφότητι ὡς καὶ ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπαινέσας
τὴν δρᾶσιν της καθόλου.

Πλούσιον ἐν τέλει κυλικεῖον προσηρέχθη καθ' ὃ θερμοὶ ἀντηλλάγησαν εὐχαί.

ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

Ἐπίτιμον μέλος.

Ἰδρυτὴς καὶ Διευθυντὴς τοῦ Νεολόγου.

Η ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὥραίας τελετῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτάνων διωργάνωσεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλ. Συλλόγου, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν τόσοι ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν τόπων, ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐθ. Κανελλόπουλος ἐτόνισεν, ὅτι τὸ ἄλλοτε τοπικιστικὸν πνεῦμα καὶ στενὴ ἀντίληψις τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος ὑπεχώρησε καὶ ἤδη κατέπεσαν τὰ μεσότοιχα, ὅσα ἐχώριζον ἄλλοτε τὰ διάφορα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τμήματα.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἔδωσε τοιουτοτρόπως ἐν τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἡ τρίτη τοῦ Ἑλληνισμοῦ περίοδος, ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός.

Πράγματι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρχον μὲν κοινοὶ συνεκτικοὶ δεσμοὶ ἢ θρησκεία, ἢ γλῶσσα, τὰ μαντεῖα, οἱ πανελλήνιοι ἀγῶνες καὶ οἱ κοινοὶ ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν βαρβάρων, ὅπως ὠνόμαζον πάντας τοὺς μὴ Ἑλληνας καὶ ἐξόχως τοὺς Πέρσας, ἀλλ' ἡ κοινὴ συνείδησις ὀντότητος ἐθνικῆς, διηκούσης δι' ὅλων τῶν τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ ἀποκρυσταλλωθῇ. Ματαίως ὁ Ἰσοκράτης καὶ ὁ Φωκίων, ὁ Καλλικρατίδας καὶ ὁ Αἰσχίνης ἀργότερον προσεπάθησαν νὰ διαμορφώσωσι τοιαύτην.

Ὁ μεγαλοφυῆς Φίλιππος διείδεν, ὅτι διὰ τῆς νίκης ἐπὶ τῶν δυστροπούντων καὶ διὰ κοινοῦ κατὰ τῶν Περσῶν ἀγῶνος θὰ μετωχετεύετο ἡ ἰδεολογία αὐτὴ εἰς σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν. Ἐφρονέθη πρὶν ἢ πραγματώσῃ τὸ ἔργον του. Τὸ ἔφερεν εἰς πέρας ὁ μέγας υἱός του, ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος δώσας εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τόσον μεγάλην ἔκτασιν καὶ αἴγλην ἔσπειρε μὲν τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν εἰς ἅπαντα τὸν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κόσμον, ἀλλ' ἡ εὐρύτης τοῦ κράτους του μόνον διὰ μεγαλοφυΐας ἠδύνατο νὰ συγκρατηθῇ καὶ νὰ μὴ ἀπολήξῃ εἰς συγκρότησιν νέων τμημάτων ἑλληνισμοῦ πολλάκις πρὸς ἄλληλα συγκρουσθέντων καὶ ἀντιμετώπων εὐρεθέντων. Ὅπως πάντοτε τὰ λίαν ἐπεκτεινόμενα κράτη περιέχουν εἰς ἑαυτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς διαλύσεως ἢ τοῦ περιορισμοῦ, τὸ ταχέως ἰδρυθὲν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου κράτος ταχέως ἔβαιεν εἰς τὴν κατάρτησιν. Τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον τοῦ μεγάλου Μακεδόνα διήρκεσεν ἑκατοντάκις περισσότερον παρ' ὅσον τὸ ἐνιαῖον κρατικὸν δημιούργημα.

Καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν κατάρτησιν ἐπωφεληθεῖσα ἡ Ρώμη, ἐν πρὸς ἐν τὰ τμήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπέταξεν ἢ προσηταιρίσθη. Ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνισμός, μὴ ἀποτελέσας συμπαγῆς, διαρκῆς καὶ μὲ ἀσθηρὰν ἐθνικὴν εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἢ εἰς πανελλήνιον πόθον ἰδεολογίαν ἔληξε μὲ τὰ χειροκροτήματα, τὰ ὁποῖα ἐκάλυψαν τοῦ σκαίου Μομμίου τοὺς περὶ ἐλευθερίας καὶ κατατμήσεως ἐκάστης ἑλληνικῆς πολιτείας εἰς αὐτόνομον κράτος λόγους.

Δὲν ἦσαν μόνον τὰ πτηνά, ὅσα λέγεται ὅτι ταραχθέντα ἐκ τοῦ πατάγου τῶν χειροκροτημάτων ἐκείνων, κατέπεσαν· συγχρόνως τότε κατέρρευσε καὶ τοῦ Ἐσχάτου τῶν Ἑλλήνων, τοῦ Φιλοπολέμου, τὰ ὄνειρα καὶ τοῦ Πολυβίου αἱ ἐλπίδες καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ ἐθνικὴ ἐνότης.

Ἀρχεται ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ διήκουσα δι' ὅλης τῆς Βυζαντινῆς περιόδου. Ἡ ἐπικράτησις τοῦ Χριστιανισμοῦ κατ' ἀρχὰς κλονίζει τὴν ἀντίληψιν ἐνιαίου συνόλου, τὸ ὁποῖον

οὐ σοφισταὶ καὶ οἱ Λιβάνιοι, οἱ Τρεῖς Τεράρχαι καὶ ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης εἶχον ἀρχίσει νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν. Ἀλλ' ἡ ἐπικρατῆσις αὐτῆ δὲν διενηργήθη ταχέως. Ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνοιο ἐξεχριστιανίσθησαν περὶ τὸν 9ον αἰῶνα μόνον οἱ Ἕλληνες τῆς Μάνης. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μεγάλη τῶν μεγάλων Εἰκονομάχων Αὐτοκρατόρων σειρά καὶ διάνοια ἤρχισε τὴν μεταρρύθμισιν ἐκείνην ἡ ὁποία διὰ τοῦ Τεροῦ Φωτίου καὶ τῆς Μεσαιωνικῆς μακεδονικῆς δυναστείας ἐπέφερε τὴν πλήρη ἐξελλήνισιν τοῦ ὅλου Βυζαντινοῦ κράτους.

Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου μέχρι τῆς ἐνιαίας ἐθνικῆς συνειδήσεως, τῆς ἄνευ τοπικιστικῆς διαχωρίσεως, ἡ ἀπόστασις ἦτο μεγάλη ἀκόμη. Ἐπειτα ἤρχισαν οἱ σφοδροὶ ἀγῶνες καθ' οὓς ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε αἰῶνας τὸ κράτος δὲν ἔπαυσε νὰ πολεμῇ πλὴν ἴσως ἐπὶ ὀλίγα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Καλογιάννη. Ἀλλ' ὅτε ἐπιπτε παρὰ τὴν πύλιν τοῦ Ρωμανοῦ ὁ τελευταῖος τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων εἶχε διαμορφωθῆ πλεον ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἐνιαία. Δὲν εἶχεν ἴσως ἐκνικηθῆ καὶ ἡ τοπικιστικὴ ἀντίληψις, ἀλλ' ἤδη ὑπεχώρει πρὸ ἐκείνης.

Καὶ ὅταν ἤρχισεν ἡ τρίτη τοῦ Ἑλληνισμοῦ περίοδος, ἦτο ἡ ἀφύπνισις ἐκεῖ ὅπου ἀφῆκε τὸ ἔθνος ὁ τελευταῖος τῶν Παλαιολόγων. Ἡ ἑλλην. ἐπανάστασις γεννᾶται μὲ πλήρη, μὲ ἰσχυρὰν ἐθνικὴν συνείδησιν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀμυρῶν ἔστω καὶ ὑποσυνείδητον, ἀλλ' ὑφιστάμενον, τὸ πλαίσιον τοῦ τοπικισμοῦ. Ὑπῆρξαν ἀγῶνες αὐτοχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων εἰς τὸ ἀνεξάρτητον κράτος. Ὑπῆρξαν ἀπαιτήσεις Στερεᾶς καὶ Μωριάς καὶ Μάνης. Μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν.

Τὴν ἀντίληψιν ταύτην τὴν ἐσάρωσαν τὰ σχολεῖα καὶ ἡ ἐκπαίδευσις. Εἶνε μία τῶν μεγίστων εὐεργεσιῶν, ὅσας ἠδύνατο οἱ ταπεινοὶ καὶ μόνον ἀποζῶντες δημοδιδάσκαλοι νὰ προσφέρωσι ποτὲ εἰς τὸ ἔθνος των, καὶ τὴν προσέφεραν πανσθενῆ καὶ ἀμέριστον.

Ἐπειτα ἦλθον οἱ τελευταῖοι πόλεμοι. Καὶ ἐσάρωσαν καὶ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς τοπικιστικῆς ὑποσυνειδήτου ἀντιλήψεως. Ἢδη δὲν ὑπάρχουν Στερεοελλαδίται καὶ Μωριαῖτες, Κορηῖται ἢ Ἡπειρώται, ἢ Μακεδόνας ἢ Θραῖκες, ἢ Συμυριοί, ἢ Μικρασιαῖται. Ὑπάρχει εἰς ἐνιαίος ἑλληνισμὸς μονοκόμματος, ἄνευ τοπικισμοῦ, μὲ μίαν καὶ μόνην μεγάλην Πατρίδα, τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα. Καὶ αὐτό, τὸ ὁποῖον δὲν κατωρθώθη τόσον εἰς τὴν ἀρχαιότητα, δὲν τὸ ἐπραγματοποίησαν οἱ πόθοι καὶ τὰ ὄνειρα τῶν Βυζαντινῶν Θεοφρονητῶν Βασιλέων, κατωρθώθη εἰς τὴν τρίτην τοῦ ἑλληνισμοῦ περίοδον, τὴν σύγχρονον «Ἀρχομένου ἔργου, πρόσωπον χρῆθίμεν τηλαυγές», λέγει ὁ Πίνδαρος· καὶ τηλαυγέστερον πρόσωπον τῆς μελλούσης τοῦ ἑλληνισμοῦ σταδιοδρομίας ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ.

2) Χρονογραφικῶς τὰ τῆς τελετῆς ὡς ἐξῆς ἀνέγραψεν

Ἡ ΕὐΡΥΤΑΝΩΝ

Ἡ ἑκατονταετηρὶς τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων ἐχωρτάσθη προχθὲς μετὰ μεγαλοπορείας καὶ σεμνότητος πολλῆς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολ. Συλλόγου.

Παρέστησαν εἰς τὴν τελετὴν ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς μετὰ τῶν Ἀγ. Ἀρσασίας καὶ 40 Ἐκκλησιῶν, ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐθ. Κανελλόπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ

Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος.

στρατιωτικῆς ἀποστολῆς κ. Γ. Κατεχάκης, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλλην. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνταγματάρχης κ. Ἄνδρ. Ἀντίπας, πολλοὶ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου καὶ πλείστοι τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρ' ἡμῖν εἰς τὰ γράμματα, τὰς ἐπιστήμας, τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς ὠραίας τέχνας. Τὴν προεδρικὴν ἐξέδραν κατέλαβον οἱ ἐπιζῶντες τῶν προέδρων τῆς Ἀδελφότητος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ γηραιοῦ συναδέλφου κ. Στ. Βουτυρᾶ, ὅστις καὶ εὐγλώττως προσεφώνησε τὴν ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν ἀναπολήσας τὴν τε ἐποχὴν καὶ τὴν κατὰ τὸ 1812 ἰδρυσιν ὑπὸ τοῦ εὐλογημένου ρουσφετίου τῶν μπακάληδων ἰδρυθεῖσαν Ἀδελφότητα, ἣτις ἤδη μετεσχηματίσθη εἰς τὸ ἀκμαῖον πανηγυρῖσαν προχθὲς σωματεῖον.

Μετὰ τὸν κ. Στ. Βουτυρᾶν, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Δ. Βαρσάμης, ἰατρός, ἀνέγνωσε τὸν πανηγυρικὸν ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῆς Εὐρυτανίας εἰς τὴν ὅλην ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν καὶ τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς μνημονεύσας τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν Εὐρυτάνων ἀρματωλῶν καὶ κλεφτῶν καὶ τῶν δι' αὐτοὺς δημοτικῶν ἀσμάτων ζωηρότατα καὶ ἐπανεπιλημμένως χειροκροτηθεῖς.

Ἡ Α. Σεβ. ὁ ἄγ. Τοποτηρητὴς ἐπέστειπε τὴν ὅλην τελετὴν διὰ τῶν εὐχῶν του, ὁ δὲ Ὑπατος τῆς Ἑλλάδος ἀρμοστής λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν τελετὴν Ἑλλήνων ἐκ πλείστων μερῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὄχι μόνον ἐξ Εὐρυτανίας ἐτόνισεν, ὅτι πράγματι ἤρχισεν ἐκλείπειν τὸ χαρακτηρισμὸν ἄλλοτε τὸν Ἑλληνισμὸν τοπικιστικὸν πνεῦμα.

Τὴν ὠραίαν τελετὴν ἐπεσφράγισεν ἐπιθέσασα εὐχάριστον κατακλιθεῖσα ἢ ἀγγελία μεγάλων πρὸς τὴν Ἀδελφότητα δωρεῶν ἐκ 250 λιρῶν τοῦ κ. Ξεν. Σιδερίδου καὶ 500 τοῦ κ. Κωνστ. Γαλάνη, γενομένων δεκτῶν διὰ ζωηροτάτων χειροκροτημάτων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐψάλησαν ὁ ἑλληνικὸς ὕμνος, ὁ ὕμνος πρὸς τὸν Βενιζέλον καὶ δημοτικὰ ἄσματα ὑπὸ τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου, ὠραιότατα δὲ τῇ ἀριστοτεχνικῇ συνοδείᾳ τῆς κ. Σπανοῦδη ἐψάλησαν δύο μονωδίαί τοῦ Καλομοίρη ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Δημητρακοπούλου.

Εἰς τὸ πλουσιώτατον κυλικεῖον ἐπανελήφθησαν ὑπὸ ἀφθόρους τοῦ καμπανίτου σπονδᾶς αἱ θεομύθαι ὑπὲρ τῆς πανηγυριζούσης ἀδελφότητος εὐχαὶ καὶ τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ Προεδρεῖον, τοὺς δύο ρήτορας καὶ τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας ἡ ψυχὴ ἦτο ὁ κ. Κ. Γαλάνης, τὰ λίαν δικαιολογημένα συγχαρητήρια πάντων τῶν παρασάντων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΥΡΟΥ Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ

Ἡ προεδρεία τῆς Ἑλληνικωτάτης ταύτης ὁμηγύρεως, ἣτις πανηγυρίζει σήμερον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τῆς ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων, ἀνετέθη εἰς ἐμέ, κατ' ἀπαίτησιν τῶν εὐγενῶν συμπολιτῶν μου. οἵτινες οὔτε τὴν πύρωσιν τῶν ὀφθαλμῶν μου, οὔτε τὴν κάρωσιν τῶν ποδῶν μου λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ἐπέμειναν εἰς τὰ πρεσβεῖα τῆς ἡλικίας, ἀναμνησόμενοι δὲ τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπιπαροφούντες τὸ τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος, ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀκούσωσι τὰ αὐτοσχέδια παλιμπαιδίσματα πρεσβύτου, τὸν ὁποῖον νέον ὄντα πρεσβῦται ἤκουον. Καὶ οὕτως ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος ἠγαγκάσθη ν' ἀποδεχθῶ τὴν κατ' ἀπαίτησιν τῶν συμπολιτῶν μου προεδρείαν τῆς εὐγενοῦς ταύτης ὁμηγύρεως.

Τῷ 1812 ὅτε ἐξαπελύετο ἡ Πατριαρχικὴ ἐγκύκλιος περὶ ἰδρύσεως τοῦ εὐλογημένου «ρουφετίου τῶν μπακάληδων» τοῦ ὁποῖου τὰ πλεῖστα μέλη ἦσαν Εὐρυτᾶνες, πολλοὶ πρόκριτοι τούτου κατόκουν ἐν Βογιατζίκιοι τοῦ Βοσπόρου κατὰ τὴν μεγάλην ἀνηφορικὴν ὁδὸν καὶ ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας, ἐξ ὧν θὰ ἀναφέρω τοὺς Κατσίκας, τοὺς Πλατανιώτας, τοὺς Μπλατσέους, τοὺς Μαρουσέους καὶ τοὺς Κυμπρῦτας οἵτινες ἐχηρημάτισαν κατὰ σειρὰν προέδροι τοῦ εὐλογημένου «ρουφετίου τῶν μπακάληδων».

Ἀλλ' ἡ πατρις ἐμεγαλύνθη ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς. Καὶ ἐσωτερικῶς μὲν ἤρχισε νὰ γενᾶ ἀντὶ τῶν Μαρουσέων καὶ Κυμπριῶν, πολιτικούς ἀνδρας, οἳ οὐ Βουλευτῆς καὶ οὐ ἐφάμιλλος τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, Ζηρόπουλος, τὸν ὁποῖον ὁ θάνατος προώρως ἀφαρπάσας δὲν ἀφῆκε νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ μεγάλα αὐτοῦ βουλήματα, οἱ δὲ ἐν Κων/πόλει Εὐρυτᾶνες βαθμιαίως ἀντὶ τοῦ εὐλογημένου «ρουφετίου τῶν μπακάληδων» ἀντικατέστησαν τὴν Ἀδελφότητα τῶν Εὐρυτᾶνων, ἐν ἣ ὑπάρχουσιν οὐ μόνον παντοπῶλαι, ἀλλὰ καὶ λόγιοι, ἐπιστήμονες, ἔμποροι, βιομήχανοι καὶ μεγάπλουτοι, ἐξ ὧν πολλοὶ θὰ ἦσαν καταλληλότεροι ἐμοῦ εἰς τὴν προεδρείαν τῆς εὐγενοῦς ταύτης ὁμηγύρεως.

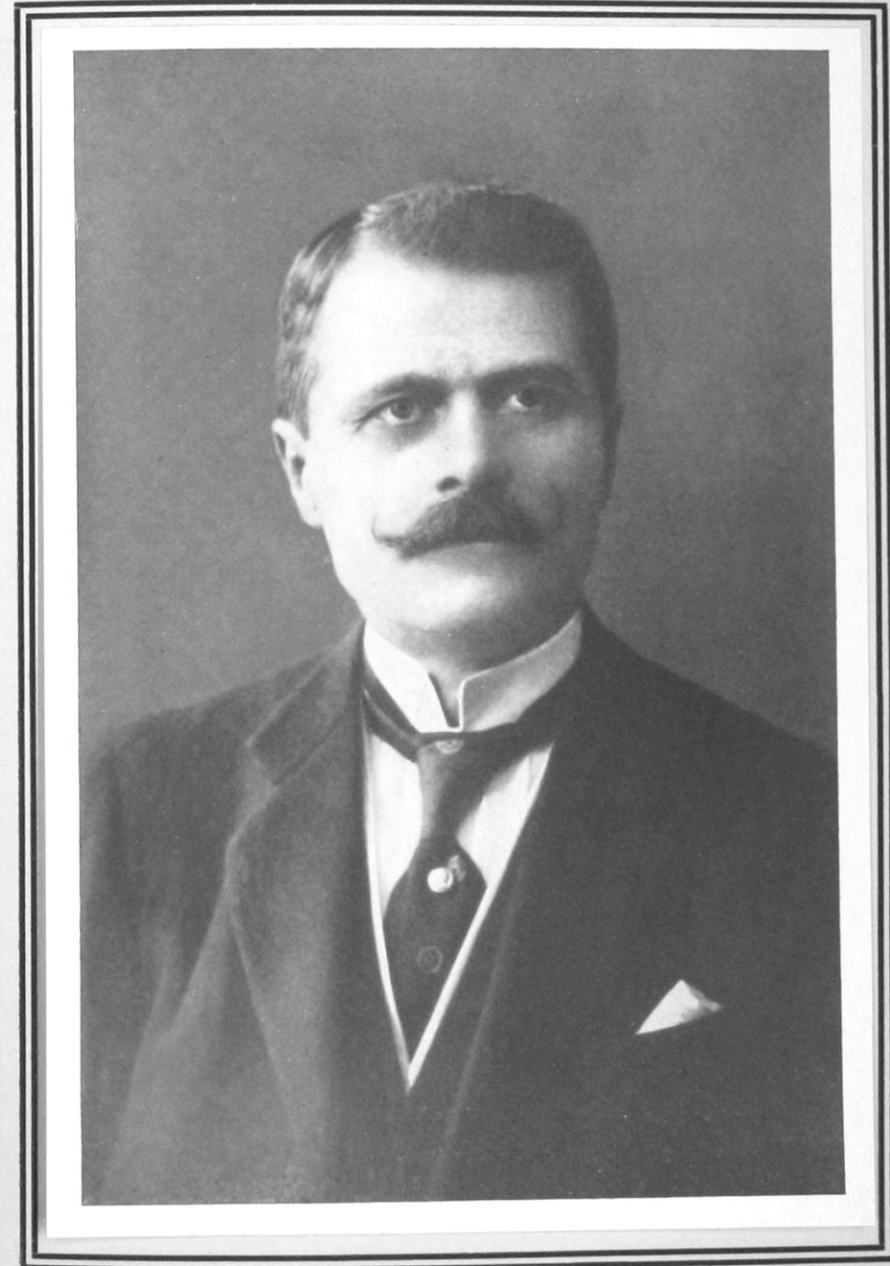
Ἀλλ' ἐπιτραπῆτω μοι ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενομένου νὰ ἐκθέσω διὰ βραχυτάτων τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸ ἑκατονταεταστὲς τοῦτο διάστημα.

Τὸ ἀγλαόκαρπον δένδρον τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ κατήρδενσε διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ αὐτοῦ αἵματος ὁ τελευταῖος ἡμῶν Αὐτοκράτωρ ὁ «Μαρμαρωμένος Βασιληᾶς» μὴ δειλοψυχήσας ἐπὶ τῷ ὅτι μετὰ ὀκτακισχιλίων μόλις μαχητῶν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκρούσῃ τὰς ἐφόδους ὑπερτριακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν τοῦ Πορθητοῦ, οὔτε φυγομαχήσας ὡς ἔπραξε κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Βιέννης ὑπὸ τοῦ Καρᾶ Μουσταφᾶ ὁ Ἀγρβούργειος Μονάρχης, ὅστις, καίπερ διαθέτων ὑπὲρ 60 χιλ. μαχητάς, ἀπέδρα ἐκ Βιέννης εἰς Ἰσλ, τὸ ἱερόν τοῦτο λέγω δένδρον τῆς ἐλευθερίας, διὰ τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου, ἤρχισε νὰ κοσμηθῆται διὰ φύλλων καὶ δι' ἀνθέων, ἡ δὲ «Φιλικὴ Ἐταιρία» παρεσχεύαζε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος τὴν ἐξέγερσιν πασῶν τῶν Χριστιανικῶν φυλῶν. Εἰς τὸ Οἴκουμ. τοῦτο Πατριαρχεῖον βιασθεῖς ἐξ ἀνωτέρας ἀνάγκης ἔδωκε τὴν Ἐθναρχίαν παντός τοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων, ταῦτόν εἶπεν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς Μωάμεθ ὁ Πορθητῆς, ὅστις εἰσελθὼν εἰς Κων/πολιν καὶ μεταβαλὼν τὸν μέγιστον τῶν τότε χριστιανικῶν ναῶν εἰς ἰσλαμικὸν τέμενος ἐφιλοτιμήθη νὰ ἦνε ὄχι μόνον Σουλτάνος τῶν Τούρκων, ὀλιγίστων τότε ὄντων, ἀλλὰ καὶ διάδοχος τῶν Ρωμαίων Αὐτοκρατόρων τοῦ Γένους τῶν Χριστιανῶν ὑπερβαίνοντος τὰ ἐννέα δέκατα τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ.

Ἀποδεικνύεται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ περιφήμου νομίσματος, ὅπερ φέρει ἑλληνιστὶ τὴν ἐπιγραφὴν·

Μωχάμετ Δεύτερος Μέγας Ἀμηνᾶς Ρωμαίων.

Μόλις μετὰ 70 ἔτη ὁ τρίτος αὐτοῦ διάδοχος Σουλτὰν Σελῆμ ὁ Γιαβούζ ἀρπάσας ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐκστρατείας αὐτοῦ τὰ σκῆπτρα τῆς Χαλιφείας, ἐγένετο ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐμελέτησε τὸ σχέδιον τῆς σφαγῆς καὶ τῆς ἐξοντώσεως ἢ τῆς βίαι ἐξισλαμίσεως παντός τοῦ ἐν Ἀνατολῇ χριστιανισμοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ
Μέγας Εὐεργέτης ἐπὶ τῇ Ἐκατονταετηρίδι.

Τὰ δίκαια λοιπὸν τῆς Χαλιφείας, ἅπερ ἐπικαλεῖται σήμερον ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία μετετέθησαν διαδοχικῶς ἀπὸ τῆς Ἀραβίας εἰς τὴν Δαμασκὸν καὶ ἀπὸ τῆς Δαμασκοῦ εἰς Βαγδάτην καὶ ἀπὸ Βαγδάτης εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν ἤρπασεν αὐτὰ ὁ Γιαβούζ Σελίμ, συνδέονται δὲ ἀδιαρρήκτως ἐν τῇ Τουρκικῇ κυριαρχίᾳ μετὰ τῆς σφαγῆς καὶ τῆς ἐξοντώσεως παντὸς τοῦ ἐν Ἀνατολῇ Χριστιανισμοῦ ἐνῶ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἀνῆλθε τὸν αὐτοκρατορικὸν Θρόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δὲ Ἐπασνόδοον πολίτευμα, ὅπερ διέπει ἅπαντα τὸν Χριστιανισμὸν διεπλάσθη ἐν Ἀνατολῇ, ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις ἐπὶ χιλίους ἐνιαυτοὺς ὑπῆρξεν ἡ ἔδρα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις ἀπορρέουσας ἐξ αὐτῆς διέπει σήμερον πᾶσαν τὴν Εὐρώπην. Ἄλλως δὲ ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἀπεινόμενος πρὸς τοὺς Μωαμεθανοὺς Ἰνδοὺς εἶπεν ὅτι· ἀφοῦ ἡ Χριστιανικωτάτη καὶ πεπολιτισμένη Ἀυστρία δὲν διέφυγε τὴν ἰσχὺν τοῦ δικαίου, ἀπελευθερωθέντων πάντων τῶν λαῶν αὐτῆς ἢ ἀποδοθέντων εἰς τὰ ὁμόφυλα Κράτη, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφύγη τὴν ἰσχὺν ταύτην τοῦ δικαίου ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία, ἐξ ἧς δέον νὰ ἀπελευθερωθῶσι πάντες οἱ λαοὶ ἢ νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰ ὁμόφυλα Κράτη:

Καὶ ὄντως, διατὶ αἱ τίγρεις, αἱ ὕαιναι καὶ πάντα τὰ αἰμοβόρα θηρία τὰ καταβροχθίζοντα ἐν ἡ δύο ἀνθρώπινα πλάσματα καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν καταδιώκονται, δὲν αἶρονται δὲ κυριαρχίαι ἀποσφάξασαι καὶ ἀποσφάτουσαι τὰ τόσα ἑκατομμύρια ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, ἀνδρῶν τε καὶ γερόντων καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων καὶ νηπίων καὶ ἐμβρυῶν, προσθεῖσαι δὲ οὕτω εἰς τὸ μαρτυρολόγιον τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας τὸν ὀγκωδέστατον τῶν φακέλλων καὶ τὸν φορικτότερον τῶν διωγμῶν, ἀντικαθιστάμεναι διὰ τῆς ἀρχῆς τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἣτις οὐχὶ νὰ φονεύη γνωρίζει, ἀλλὰ νὰ τιθασεύη καὶ τάσῃ τοὺς ἀγροίκους λαοὺς εἰς τὴν σειρὰν τῶν κατοικιδίων ζώων.

Ἀπόδειξις δὲ ὅτι ἡ χριστιανικὴ Εὐρώπη δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ ὁμόθησκον ἢ καὶ τὸ ἑτερόθησκον ἄλλ' εἰς μόνην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ πᾶς ὁ κακουργήσας κατ' αὐτῆς ἂν μὲν τύραννος ἀποδιώκεται, ἂν δὲ ἀπλοῦς πολίτης τιμωρεῖται ἐπαξίως, εἶναι ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Ἀραβίας, τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῆς Συρίας πρῶτοι ἀπηλλάγησαν τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον λαβὼν μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας τὴν ἐντολὴν τῆς ἐθναρχίας τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν, ἐπαξίως ἐπολιτεύθη τῆς ἐντολῆς, ἣν ἔλαβεν, οὐ μόνον μεταλαμπαδεῦσαν τὸν πυρσὸν τῆς ἐν ταῖς ἀθανάτοις δέλτοις τῶν ἡμετέρων προγόνων ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ δημιουργῆσαν ἑλλην. ἀριστοκρατείαν, ἑλληνικὴν ἐμπορίαν καὶ ἑλληνικὴν βιοτεχνίαν καὶ συντέλεσαν εἰς τὴν συνάφειαν τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης.

Μάρτυς τούτου ὑπάρχει μεταξὺ ἄλλων Κύριλλος ὁ Λάσκαρης, ὅστις ἀρξάμενος διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν πεπολιτισμένων προτεσταντῶν καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰησουϊτῶν, εὗρεν οἰκτρότατον θάνατον.

Ἐκραγείσης τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τῇ 25 Μαρτίου τῷ 1821, ὁ ἐν Κων/πόλει ἑλληνομὸς ἔπαθε τὰ πάνδεινα. Καὶ ἀπηγγονίσθησαν μὲν ὁ Πατριαρχὴς Γρηγόριος ὁ Ε' ἐν τῇ μεγάλῃ πύλῃ τῶν Πατριαρχείων, οἱ δ' ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἀρχιερεῖς καὶ πᾶσα ἡ βυζαντινὴ ἀριστοκρατία, ἣτις δὲν ἐπρόλαβε νὰ φυγαδευθῇ, ἐν ταῖς πύλαις τῶν τειχῶν τῆς Κων/πόλεως, οἱ ἐν τοῖς προαστείοις τοῦ Βοσπόρου ἐσφάγησαν δὲ πάντες οἱ καθ' ὁδὸν Εὐρυτᾶνες καὶ Πελοποννήσιοι.

Καὶ οὕτω κατεπλήγη ἡ ἐξέγερσις τῶν χριστιανικῶν φυλῶν, ὡς ἐκ τοῦ τρόμου, δὴ ἐνεποιήσαν αἱ ἀγροὶ αὐταὶ σφαγαὶ καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀδιαφορίας τῆς Εὐρώπης, περιορίσθη δὲ ἡ ἐπανάστασις εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Αἰγαίου. Ἀλλ' οὔτε αἱ στρατηγικαὶ ἀνδραγαθίαι τοῦ Μάρκου Βότσαρη, τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Καραϊσκάκη, οὔτε τὰ ναυτικὰ μεγαλοεργήματα τοῦ Μιαούλη, τοῦ Σακτούρη, τοῦ Τσαμαδοῦ καὶ τοῦ Κανάρη, οὔτε ὁ ἐν Μεσολογγίῳ ἀποθανὼν ἀθάνατος αἰοδὸς τῆς Ἀλβιῶνος Βύρων, οὔτε αἱ εὐγνωστοὶ ἐπικλήσεις τοῦ Ἀρμάνδου Καρρέλ, οὔτε τὰ ποιήματα τοῦ δαμιονίου τῆς Γαλλίας ποιητοῦ Βίκτωρος Οὐγγώ, οὔτε ἡ πανωλεθρία τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν καὶ τῶν Κυδωνιῶν, οὔτε ἡ ἥρωικὴ ἐξοδος τοῦ Μεσολογγίου, οὔτε αἱ καταστροφαὶ ἅς ἐπῆνεγκεν ὁ Ἰμπραήμ πασᾶς ἐν Πελοποννήσῳ, ἀλλ' οὔτε καὶ αὐτὴ ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου ἔπεισαν τὴν Εὐρώπην πτοομένην πρὸ τοῦ φάσματος τῆς Τερᾶς Συμμαχίας, νὰ παράσχη εἰς τὸν ὑπόδουλον Ἑλληνισμόν τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν.

Συνέστη δὲ τὸ μικρὸν Ἑλληνικὸν Βασίλειον ἐκ τῆς Στερεᾶς, τῆς Πελοποννήσου καὶ ὀλίγων μικρονησῶν τοῦ Αἰγαίου, ἀριθμοῦν μόλις περὶ τὰς τετρακοσίας ἢ πεντακοσίας χιλιάδας ψυχῶν. Ἀλλ' ἡ χολὴ καὶ ἐτερόφθαλμος αὐτῆς Ἑλλάς ἦτο μεγάλη ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῶν συμφερόντων τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ, ὅστις ἀπέβλεπε πρὸς αὐτὴν ἐπισχύων τὴν ἐλευθέραν πατρίδα καὶ βέβαιος ὢν ὅτι θὰ εὖρη τοὺς κόλπους αὐτῆς, εἰσίμους ἵνα περιπτυχθῶσιν αὐτὸν ἐν διωγμῷ εὐρισκόμενον. Οἱ Καποδίστρια, οἱ Μανροκορδάτοι, οἱ Κολέτται, οἱ Μεταξάδες, οἱ Βουλγάρεις, οἱ Κουμουνδοῦροι, οἱ Ζαῖμαι, οἱ Δεληγιώργαι καὶ τελευταῖος πάντων ὁ Χαρίλαος Τρικούπης ὁ μεγαλοφρέστατα συνδέσας τὸ ἄρμα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς μετὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐσωτερικῶς μὲν προῆγον τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν θέσιν τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἐξωτερικῶς δὲ ὑπεστήριζον τὰ δίκαια καὶ συμφέροντα τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ. Ἐὰν δ' ἐνίστε ἠτιῶντο, ἐν τῷ ἀγῶνι ὁμως τῆς τιμῆς τοῦ ἐθνικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς πανελληνίου ἀκεραιότητος εἶναι τόσον ἐνδοξος ὁ νικῶμενος, ὅσον καὶ ὁ νικῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν μέχρι τῆς αἰγλήσεως καὶ φασοφόρου ἡοῦς τῆς πρώτης ἡλιακῆς ἀκτίνος, ἣτις ἐπέλομφεν ἐν τῷ Πανελληνίῳ ὑπὸ τῆς πτώσεως ἡμῶν τῷ 1453. Ἀλλ' ὁ παντεπόπτης Θεὸς ἀνιστᾷ κατὰ τὴν μόρσιμον ὥραν ἐκ τῶν ὀστέων τῶν πατέρων ἐκάστου ἔθνους τοὺς μεγάλους ἀνδρας, οἵτινες καθοδηγοῦσιν αὐτὰ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτοῖς περιωπὴν. Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ Πανελληνίου ἔπεσεν ὁ κληρὸς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὴν Κρήτην, τὴν καταγλαῖσασαν τὴν σύγχρονον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἱστορίαν, διὰ τῶν ἀκαταβλήτων αὐτῆς ἐξεγέρσεων καὶ διὰ τῶν λαμπρῶν σελίδων τοῦ Ἀρκαδίου καὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἐκεῖθεν ἀπεστάλη ὁ συναισθανόμενος ἐν ταῖς φλεψὶν αὐτοῦ σφίζον τὸ τίμιον αἷμα τῶν ἀπὸ τοῦ 1453 ἰπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀθλησάντων καὶ μαρτυρησάντων, ὁ Μέγας Ἕλληνας, ὅστις ἀφαιρέσας ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ προσέθηκεν εἰς τὸ Πανελλήνιον στέμμα τοὺς λαμπραδάμαντας τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Κρήτης καὶ τῶν λοιπῶν μεγαλονήσων. Κατασυντρίψας δὲ τὸν πιέζοντα τὰ στέγνα τῆς Ἑλλάδος γερμανισμὸν καὶ τὴν ἀπολυταρχίαν, προέβη ὅπου ἐκάλουν αὐτὸν αἱ παραδόσεις καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, συνεδιόσθη μετὰ τῶν Μεγάλων Φιλελευθέρων Ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἦτο ἀδύνατον ἐπὶ τέλος νὰ μὴ νικήσῃ, διότι ἡ ἦντα αὐτῶν θὰ ἦτο ἄρησις τῶν βουλῶν τοῦ Ὑψίστου ἰπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ἐθνῶν, οὕτω δὲ ἀπέβη, συνήγορος τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ διά-

ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Μεγάλῃ Εὐεργέτης ἐπὶ τῇ Ἐκατονταετηρίδι.

τορος αὐτοῦ φωνή καὶ ἡ ἄδολος αὐτοῦ εἰλικρίνεια πείθει τοὺς μεγάλους τῆς γῆς νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὰ πλείστα τῶν αἰτημάτων αὐτοῦ. Καὶ οὕτω πεποιθήμεν, ὅτι θὰ δυνηθῆ νὰ προσθήσῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον Στέμμα τοὺς πολυτίμους μαργαρίτας τῆς Θράκης, τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν ὑπολοιπομένων ἐν τῷ Αἰγαίῳ νήσων.

Καὶ νῦν πανηγυρίζομεν πάντες οἱ πανταχόθεν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Εὐρυτάτων. Τὴν χαραυγὴν τῆς πλήρους Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, οὐχὶ ἀνασκαλεύοντες τὴν τέφραν τῶν παρελθόντων αἰώνων καὶ καυχώμενοι ἐπὶ τοῖς ἀθανάτοις ἡμῶν προγόνοις, ἀλλ' ὑπερηφανευόμενοι ἐν τῇ συγχρόνῳ ἡμῶν ἱστορίᾳ, ἣτις ἀναγράφουσα τὰ μεγαλοεργήματα τοῦ Κιλκίς, τοῦ Σκρᾶ καὶ τῆς Δοϊράνης καὶ τὸν ἠράκλειον ἄθλον τοῦ Κουντουριώτου, ἀποδεικνύει ἔσμεν ἐκείνων διάδοχοι καὶ ἱκανοὶ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἀνακοπεῖσαν αὐτῶν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν ἐν Ἀνατολῇ.

Περαιῶν ἤδη τὸν λόγον ἐκφράζω τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ ἐν τε τῇ Πιυτιδί καὶ ἔξω αὐτῆς Εὐρυτᾶνες θὰ καταβάλλωσι πάσας τὰς προσπάθειάς αὐτῶν πρὸς ἕξαρσιν τοῦ μεγαλείου ἑαυτῶν τε καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δέομαι δὲ τὸν Ὑψιστον ἵνα παρέχῃ μακροχρόνιον ζωὴν εἰς τὸν Μέγαν Ἕλληνα, ἐνισχύων τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν μεγαλοπρεπῶν αὐτοῦ σχεδίων, καὶ εὐχομαι ὅπως οἱ γεραίτεροι, οἱ ἰδόντες ἤδη τὴν χαραυγὴν τοῦ Σωτηρίου, ὅπερ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν Ἐθνῶν καὶ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ», πρὶν ἢ κλείσωσι τὰ ὅμματα οὐτῶν, ψυθιρίσωσι τὸ «νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα», οἱ δὲ νεώτεροι παρασιτῶσιν εἰς τὴν ἔθνικὴν ταύτην Παλιγγενεσίαν, καὶ τέλος οἱ ἀπορφανισθέντες κατανοήσωσιν ὅτι «πατὴρ τε καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων, τιμιώτερον ἐστὶ Πατὴρ καὶ ἐν μείζονι μοῖρα παρά τε Θεῶ καὶ παρ' ἀνθρώποις» καὶ παραμυθηθῶσιν, ὅτι μάτην δὲν ἐχύθη τὸ αἷμα τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΔΗΜ. Γ. ΒΑΡΣΑΜΗ

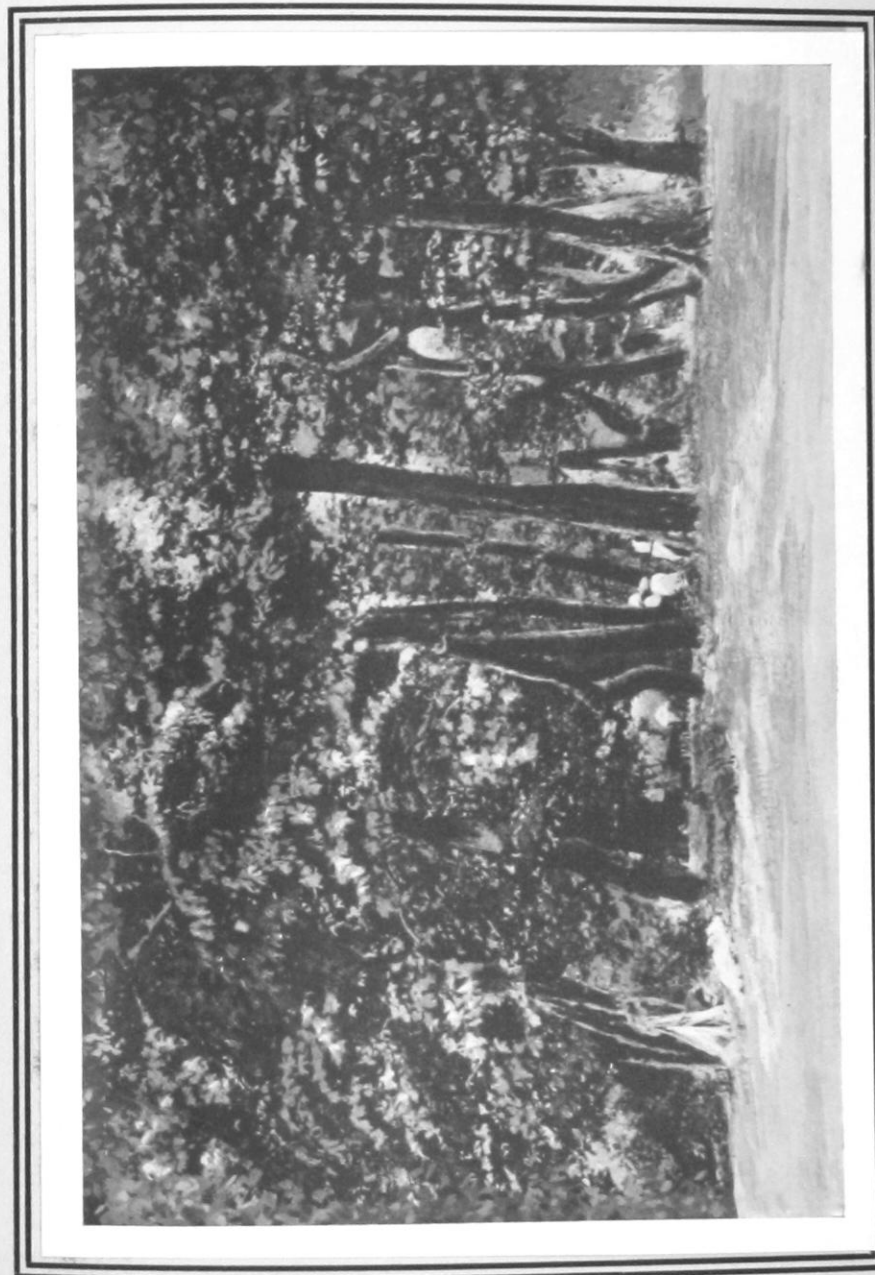
Σεβασμιώτατε Ἅγιε Τοποτηρητᾶ
Ἐξοχώτατε κύριε ἕπατε Ἀρμοστᾶ
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς
Κύριοι Ἀρχηγοὶ τῶν Ἐθνικῶν Ἀποστολῶν
Κυρίαὶ καὶ Κύριοι.

Αἱ ἀμφιετηρίδες τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων ὡς καὶ τῶν Σωματείων εἶνε σταθμοὶ μνημό-
σνοι καθ' οὓς ἀναμετροῦται τὸ παρελθὸν κρίνεται τὸ παρὸν καὶ σχεδιάζεται τὸ μέλλον.

Καὶ τῆς πανηγυρίζουσας σήμερον τὴν ἑκατονταετηρίδα αὐτῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτά-
νων ἡ ἐπετηρὶς εἶνε σταθμὸς σημαντικώτατος μακρᾶς σταδιοδρομίας, παρελθόντος ἀγώνων καὶ
μόχθων, παρόντος μεσοῦ δράσεως καὶ ἀκμῆς καὶ μέλλοντος ἀνταξίου τοῦ παρόντος προοιωνιζο-
μένου. Δικαίως ὄθεν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν Εὐρυτάνων ἀπὸ τοῦ γηραιότερου μέλους τῆς Ἀδελφό-
τητος μέχρι τοῦ νεαροῦ δεκαπενταετοῦς νεανίσκου, τοῦ μόλις χθὲς ἐγγραφέντος εἰς τὸ Μητρώον τῶν
Μελῶν αὐτῆς, ἀπαστρέπτει ἡ χαρὰ καὶ μετὰ συγκινήσεως καὶ παλμῶν καρδίας πανηγυρίζουσι πάν-
τες τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἐπέτειον τῆς προσφιλοῦς Ἀδελφότητος.

Οἱ νέοι, οἱ εὐέλκιδες τοῦ μέλλοντος οἰωνοί, ἀποτίουσι φόρον εὐγνωμοσύνης διὰ τῆς ἐκδηλο-
μένης χαρᾶς τῶν πρὸς τοὺς προκαθημένους αὐτῶν, διότι διὰ μέσου σκοπέλων καὶ ὑφάλων, ἐν μέσῳ
τρικυμῶν καὶ καταγίδων διέσωσαν μέχρις ἡμῶν σῶον καὶ ἀσινὲς τὸ τίμιον τῆς Ἀδελφότητος σκάφος.
Οἱ ὄρμοι ἄνδρες, ἀκάματοι τοῦ παρόντος σταδιοδρόμοι, ἐκδηλοῦσι τὴν μεθ' ὑπερηφανείας χαρὰν
διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον καὶ πρὸς στιγμὴν ἀναπανόμενοι ἐκ τῶν ἀγώνων αὐτῶν ἀντλοῦσιν ἐκ τῆς
σήμερον ἡμέρας νέας δυνάμεις διὰ τὴν μέλλουσαν ἐργασίαν. Οἱ γέροντες, πολύτιμοι τοῦ παρελθόν-
τος ἀντιπρόσωποι, μνήμονες τῶν μακρῶν ἀγώνων, χύνουσι θερμὰ δάκρυα διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν, οὗτι-
νος σήμερον δρέπουσι τοὺς καρπούς . . .

Ἐκατὸν ἔτη συνεληρώθησαν πρὸ ὀκτώ ἀκριβῶς ἐτῶν ὅτε τὴν 14 Μαρτίου 1812 οἱ ἐνταῦθα
παρεπιδημοῦντες Εὐρυτᾶνες, συνελθόντες ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ νεοδημιούτου τότε ἱεροῦ Ναοῦ τῆς
Παναγίας τοῦ Πέρον, καὶ τὴν σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, Πολιούχου τῆς
Εὐρυτανίας καὶ τέκνου αὐτῆς ἐνδόξου, ἀναστήλουντες συνεπήγνον τὸ Ἀδελφᾶτον αὐτῶν δύο τινὰ
ἀποσκοποῦντες τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀπόρων Εὐρυτάνων καὶ τὴν τῶν γραμμα-
τικῶν ἀνάπτυξιν ἐν τῇ φήλῃ Πατριδὶ, ὑπὲρ δὲ τὰ δύο ταῦτα τὴν διατήρησιν τῶν ἀγῶν ἠθῶν καὶ ἐθί-

Ἱστορικὸν Κεφάλαιον ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ πρὸς τὸ ὅποιον εὐφραίνεται ὁ τάφος τοῦ
ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ.

μων τῆς ἀδόλου Ἑλληνικῆς πατρίδος των, τῶν γνησίων Ἑλληνικῶν παραδόσεων τῶν μυρωμένων βουνῶν τῆς Εὐρυτανίας.

Διέρρευσαν ἔκτοτε ἔτη ἑκατὸν καὶ ὀκτώ. Γεγονότα μοναδικὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους ἐπετελέσθησαν καὶ ἡ μικρὰ τῶν Εὐρυτάνων Ἀδελφότης παρακολουθεῖ κατὰ πόδας τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους. Ἰδρύεται εἰς τὰς παραμονὰς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἔθνους, τὴν χαρραγὴν τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας, καὶ σήμερον ἀνδρωθεῖσα αὐτὴ καὶ πλήρης ζωῆς καὶ ἀκμῆς εορτάζει τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς μετὴν ἀνατολῆν τοῦ ἡλίου, τοῦ ζωογόνου καὶ θερμοῦ ἡλίου τῆς ἐλευθερίας ἀνατείλαντος καὶ φωτίσαντος πᾶσαν γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τῆς Μεγάλης Πατρίδος, ὅποιαν ὠνειρεύθη τοῦ Ρήγα ἢ Μοῦσα, ἐρείδουσαν τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς χιόνας τοῦ Αἵμου, στηρίζουσαν τὴν δεξιὰν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν Ἀκροκεραυνείων, δροσίζουσαν τὴν ἀριστερὰν εἰς τοὺς ἀφρούς τοῦ Εὐξείνου καὶ λούουσαν τοὺς πόδας εἰς τὰ γαλανά νερὰ τῆς Κρήτης, τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἰωνίας . . .

Αἰῶνων δουλεία εἶχε καταρρήπει τὰ πάντα . . . Ἀπανταχοῦ συντριμμάτα καὶ ἐρείπια . . . Ἀχλὺς πυκνὴ ἦν ἐπικεχυμένη ἀνὰ σύμπαν τὸ Ἑλληνικόν . . . Ἄλλ' ὑπὸ τὴν τέφραν, ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων, διεσώζετο ὁ σπινθὴρ τῆς ἐλευθερίας, ὃν ὑπεδαύλιζεν ὁ κληρὸς ὁ Ἑλληνικὸς κρύπτων ὑπὸ τὸ ἱερὸν ῥάσον τὴν Ἑθνικὴν Ἰδέαν καὶ συμβολίζων μετὴν λατρείαν τοῦ Χριστοῦ, τὸν Σταυρόν, τὰ Πάθη καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, τὸ ἐσταυρωμένον ἔθνος, τὸ προσδοκῶν τὴν Ἀνάστασιν του ὡς ἐκείνην τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦ, λαμπροφόρον καὶ ἔνδοξον, ὁ διδάσκαλος, ὁ ἀκάματος καὶ ἀκόμητος τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐκλείας θεματοφύλαξ καὶ κήρυξ, οἱ ἀρματωλοὶ καὶ κλέφται, οἱ ἡρωϊκοὶ οὗτοι τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας πρόμαχοι, ἡ φάλαγξ τῶν λογίων Ἑλλήνων, οἱ Φαναριῶται, οἱ ἡγεμόνες τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, οἱ Ἕλληνες ἔμποροι οἱ ἀνὰ τὰς ἐλευθέρας χώρας βιοῦντες, τὸ ἔθνος σύμπαν, ὡς εἰς ἄνθρωπος, τὸ δύσμοιρον ἔθνος, ὅπερ ἐπὶ 4 ἑκατονταετηρίδας βίον ἀβίωτον διαγαγὼν διέσωσεν ἀλώβητον τὴν γλῶσσαν, ἀδιάφθορον τὴν θρησκείαν, ἀμόλυντον τὴν ἐθνότητα, ἀθάνατον τὴν ἰδέαν.

Διὰ τῆς συνεργασίας ὅλων αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ἐσφουρηλατήθη ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ σκλαβωμένου Γένους ἡ ἰδέα τῆς Μεγάλης καὶ Ἐνιαίας Πατρίδος, ἐτελειουργήθη ἡ Ἑθνικὴ ἀναγέννησις καὶ ἐπετεύχθη ἡ ἐλευθερία ἐν μέσῳ ἀγῶνων ἐθνικῶν μακρῶν καὶ κρατερῶν . . .

Ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς πτώσεως τῆς Μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας διαπλάττει τὴν Μεγάλην Ἰδέαν καὶ μορφώνει τὴν πεποιθήσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Γένους, τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν Ἀντρωσιν·

Σώπασε κυρὰ Δέσποινα,
καὶ σεῖς ἴκονες μὴν κλαῖτε
πάλι μετ' χρόνια μετ' καιροῦς
πάλι ἴδικά σας εἶναι . . .

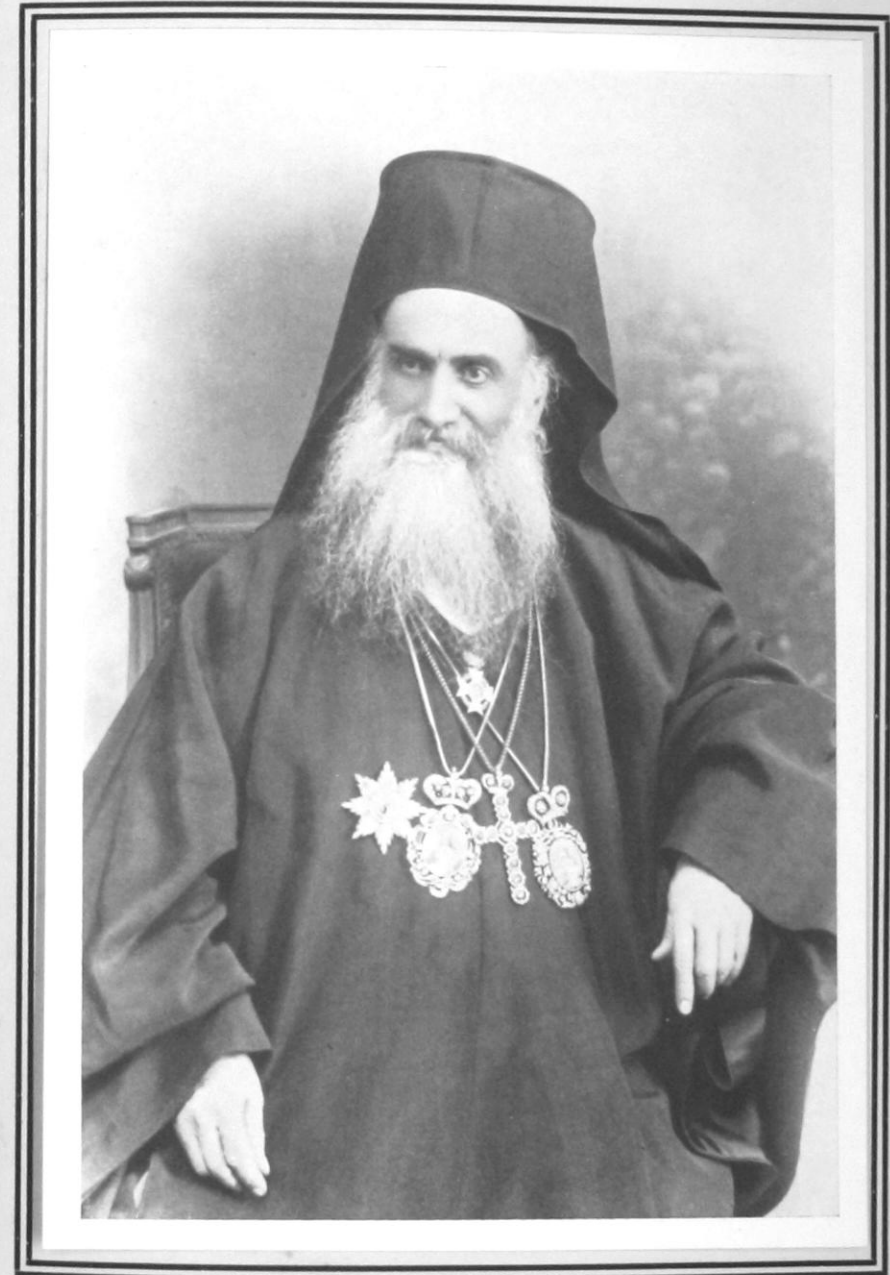
Καὶ διαπλάσσεται οὕτω ἡ Μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ Ἰδέα, ἥτις καθ' ὅλον τὸν ζοφερὸν χρόνον τῆς Δουλείας καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ὑπῆρξε καὶ παραμένει ἡ πολυτιμότης καὶ ὑπερτάτης, ἡ ἀγιωτέρα καὶ τιμιωτέρα τῶν ἐθνικῶν μας παραδόσεων ἡ ἐγκλείουσα τοὺς πόθους καὶ τὰ ὄνειρα, τὰς ἐλπίδας καὶ προσδοκίας τοῦ ἔθνους ἐν τῇ μακρᾷ καὶ ζοφώδει καὶ ἀσελήνῳ νυκτὶ τῆς Δουλείας.

Τὰς ἐλπίδας αὐτὰς τοῦ Γένους ἀποδίδει ἀπαραμίλλως τὸ ἀριστοτέχνημα τῆς μούσης τοῦ Βιζυηνοῦ·

- Τὸν εἶδες μὲ τὰ μάτια σου, γιατί, τὸν Βασιλῆα;
ἢ μήπως καὶ σὲ φάνηκε σὰν ὄνειρο νὰ ποῦμε;
 ἴσ᾿σαν παραμῦθι τάχα;
- Τὸν εἶδα μὲ τὰ μάτια μου ὡσάν καὶ σένα νέα,
 πᾶω νὰ γενῶ ἔκατό χρονῶ κι' ἀκόμα τὸ θυμοῦμαι,
 ἴσ᾿σαν νᾶταν χθὲς μονάχα.
- Καὶ θάρθη ναί, γιατίακα μου; — θάρθη, παιδίμου, θάρθη
 Καὶ στὴν ἔλθη τί χαρὰ ἴστη γῆ, στὴν οἰκουμένη.
 Ὅσ' ὅποιους θὰ ζοῦνε τότε.
- Διπλό, τριπλό θὰ πάρωμε αὐτὸ ποῦ μᾶς ἐπάρθη
 κι' ἡ Πόλι, κι' ἡ Ἁγία Σοφία ἴδική μας θεὲ νὰ γένη
 — Πότε, γιατία μου; Πότε;
- Ὅταν τρανέφυς, γνιόκα μου κι' ἀρματωθῆς καὶ κάμης
 τὸν ὄρκο ἴστη ἴλευθεριά σου καὶ ἡ νεολαία
 νὰ σώσετε τὴν χώρα.
- Τότε δὲ νᾶρθη ἄγγελος κι' ἀγγελικαὶ δυνάμεις
 νὰ ἴμποῦνε νὰ ξυπηῆσουνε, νὰ ἴποῦν στὸν Βασιλέα
 πῶς ἴηλθε πειὰ ἡ ὥρα . . .
- Κι' ὁ Βασιλῆας θὰ σηκωθῆ, τὴν σπάθα του νὰ δράξῃ
 καὶ στρατηγὸ σας θεὲ νὰ ἴμπῆ ἴστο πρῶτο του βασιλείου
 τὸν Τοῦρκο νὰ χτυπήσῃ . . .
- Καὶ χτύπα, χτύπα δὰ τὸν πάη μακρονὰ νὰ τὸν πετάξῃ
 ἴπίσω στὴν Κόκκιον Μηλιά καὶ ἴπίσω ἀπὸ τὸν ἴηλιο
 ἴποῦ πειὰ νὰ μὴν γυρίσῃ . . .

Ἡ ἀκόμητος αὐτῆ φλόξ τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας, ἡ ὀδηγήσασα τὸ τλήμον Γένος ἀνὰ μέσον τῆς δουλείας του, ἀναλάμπει εἰς πῦρ εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ Μεσολογγίου, τὰ βουνὰ τοῦ Σουλίου, τὰς χαράδρας τοῦ Καρπενησίου, στὴ Γραβιά καὶ στὴ Μάνη εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος καὶ γιγαντοῦται εἰς τρομερὰν πυρκαϊὰν καταλάμψασαν διὰ τοῦ φωτός τῆς τὸν Κόσμον ὅλον καὶ μετὰ ἑπτὰ ὅλων ἐτῶν ἀγῶνας καὶ τρόπαια, ἑκατόμβας καὶ μαρτύρια, νίκας καὶ δάφνας, ὀδύνας καὶ δάκρυα φοτίζει διὰ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς ἑλευθερίας μικρὰν γωνίαν τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Πατρίδος . . .

Εἰς τὸ Μέγα τοῦτο τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας οἰκοδόμημα ὁποῖα τις ὑπῆρξε τῶν Εὐρυτάνων ἢ συμβολὴ καὶ ἡ τῆς γραφικωπάτης καὶ ὀρεινῆς πατρίδος των Εὐρυτανίας, ἧς δέσποζει ὁ Τυμφρησιός, τὸ ξακουσμένο Βελοῦχι καὶ διασχίζει ὁ Ἄχελῶος; . . .

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Προύσσης κύριος
κ. ΔΩΡΟΘΕΟΣ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Ἡ Αἰτωλία ἦς τὸ μεγαλύτερον τμήμα ἀποτελεῖ ἡ Εὐρυτανία ἀναφαίνεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας κατὰ τὴν τελευταίαν προᾶξιν τῆς τραγωδίας τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου, ἀμέσως πρὸ τῆς καταστροφῆς. Κατὰ τοὺς ἐνδόξους χρόνους τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐθνικῆς ἀκμῆς οἱ Αἰτωλοὶ ζῶσιν ἀπομεμονωμένοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἐν τῇ ἰδίᾳ τῶν ὄρεινῃ χώρᾳ, σιδηροφυῶντες καὶ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀσχολούμενοι ὡς μόνην δὲ ἀρετὴν τὴν στρατιωτικὴν τέχνην θεωροῦντες. Ἀλλὰ μετὰ τοὺς Ἀλεξανδρινούς χρόνους ὁ λαὸς οὗτος ὁ ἀρηίφιλος καὶ ὑπερήφανος οἶωνει ἐξελθὼν ἐκ μακροαἰωνοῦ νόρκης ἀναφαίνεται αἴφνης πρωταγωνιστῶν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς.

Εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν μὲ νέον πολιτικὸν σύστημα, μὲ νέαν καὶ πρωτότυπον ὁργάνωσιν τὴν τῆς Συμπολιτείας. Πᾶσαι αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν Αἰτωλίαν πόλεις καὶ κοινότητες συνελθούσαι ἀπετέλεσαν τὴν Αἰτωλικὴν Συμπολιτείαν, ἣτις βαθμηδὸν ἀπέκτησε δύναμιν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἰσχυροτάτην, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐματαιώθη ἡ Μακεδονικὴ εἰσβολὴ εἰς τὴν χώραν τῶν. Πολεμῶντες καὶ πολεμούμενοι διαρκῶς οἱ Αἰτωλοὶ εἰς τοιοῦτον ἀφίκοιτο δυνάμει βαθμῶν ὥστε ν' ἀποτελέσωσι τὸ τελευταῖον καὶ μοναδικὸν ἔρεισμα καὶ προπύργιον τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν βαρβάρων λαῶν, ὅσοι ἐπέδραμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν Αἰτωλικὴν Συμπολιτείαν ὀφείλεται κυριώτατα ἢ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐκδίωξις τοῦ φοβεροῦ ἐχθροῦ, ὅστις ἐκ τῶν δοτικῶν χωρῶν τῆς βαρβάρου τότε Εὐρώπης κατῆλθε πρὸς ὑποδούλωσιν τῆς Εὐρώπης δηρῶν καὶ ἐρημῶν ἐν τῷ μεταξὺ τὰς ἑλληνίδας χώρας ὅθεν διήρχετο. Στίφη Γαλατικά ἐκ 200.000 ἐξώρμησαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 279 π. χ. ὑπὸ τὸν Βρέννον καὶ λεηλατήσαντα τὴν Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν προχωροῦν πρὸς τὴν Βοιωτίαν καὶ Ἀττικὴν ἀκολουθοῦντα τὸν αὐτόν, ὃν καὶ οἱ Πέρσαι δρόμον.

Μέγα κατὰ τῶν φοβερῶν αὐτῶν ἐπιδρομῶν προπύργιον ἐτάχθησαν οἱ Αἰτωλοὶ παρὰ τὰς ἱστορικὰς ἐκείνας τῶν Θερμοπυλῶν πύλας, ἀς ἔκλεισε τοῦ Λεωνίδου καὶ τῶν Σπαρτιατῶν ἡ δόξα. Ὁ Βρέννος θέλων νὰ πατάξῃ τὸν φοβερὸν ἐχθρὸν, τὴν Αἰτωλικὴν Συμπολιτείαν εἰς τὴν καρδίαν τῆς τρέπεται πρὸς δυσμὰς καὶ εἰσβάλλει μὲ τὰ στίφη του εἰς τὴν Εὐρυτανίαν. Αἱ δύο στρατιαὶ ἡ τοῦ Βρέννου καὶ ἡ τῶν Αἰτωλῶν συναντῶνται παρὰ τὸ Κάλλιον ὀλίγον τι ἀνατολικώτερον τοῦ σημερινοῦ Καρπενησίου, ἢ δὲ μάχη ὑπῆρξε κρατερὰ.

Ὁ Απόλλων συμμαχεῖ μετὰ τῶν Αἰτωλῶν κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τῆς Πατρίδος του καὶ διὰ βροντῶν, ἀστραπῶν καὶ φοβερᾶς καταιγίδος συμβάλλεται εἰς τὴν κατατρόπωσιν τῶν Γαλατῶν φονευθέντων κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς 30 χιλ. ἐκ τῶν 170 χιλ., ἀς ὠδήγει ὁ Βρέννος. Τὰ ὅσα τῶν Γαλατῶν ἐπὶ αἰῶνας ἐκάλυπτον τὰς χαράδας καὶ τοὺς λόφους τῆς Μλιάρας καὶ τοῦ Κρεικέλου, ἐξ οὗ ἐκλήθησαν οἱ λόφοι ἐκεῖνοι «Κοκκάλια» ὄρη. Κράνη δὲ καὶ καταπέλται καὶ ἄλλα πολεμικὰ ὄργανα τῶν Γαλατῶν εὐρεθέντα εἰς τοὺς τόπους τῆς μάχης κατετέθησαν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Μουσεῖον. Οἱ Γαλάται κατατροπωθέντες ἔφυγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ οὕτω ἡ Αἰτωλικὴ Συμπολιτεία ἔσωσε τὴν Πατρίδα τοῦ φοβερωτέρου τῶν ἐπιδρομῶν καὶ τοῦ βαρβαρωτέρου τῶν τότε λαῶν.

Παλαιότεροι οἱ Αἰτωλοὶ κατὰ πάντων ὅσοι ἐπεδίωξαν νὰ καθυποτάξωσιν αὐτοὺς καὶ τελευταῖον κατὰ τῶν Ρωμαίων ἔσχατα ὄλων ἠναγκάσθησαν ἐξαντληθέντες εἰς μακρὰς κατὰ τῶν Ρωμαϊ-

κῶν λεγεῶνων μάχας, ὄχι νὰ ὑποταγῶσιν, ἀλλὰ νὰ «τηρῶσιν ἀδόλωσ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δυναστείαν τοῦ δήμου τῶν Ρωμαίων» μένοντες καθ' ἕνα τὸν χρόνον τῆς ὑπὸ τῶν Ρωμαίων κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι κατὰ τοὺς πατέριους νόμους καὶ θεσμούς πολιτευόμενοι. Καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας ἐξηκολούθησαν ζῶντες αὐτόνομοι, ὥστε ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου ἡ ὄρεινὴ τῆς Εὐρυτανίας περιφέρεια ἀπεκλήθη Ἄγραφα διὰ τὸ μὴ ὑπογράφειν τοῖς Βυζαντινῶν θελήμασιν. Ἡ Εὐρυτανία καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας ἐξηκολούθησεν ὅσον ἦτο δυνατόν τὸν ἄγραφον βίον αὐτῆς καὶ τὴν ἱστορίαν της κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐκλείσεν ἡ φάλαγξ τῶν ἀθανάτων Ἀρματολῶν καὶ Κλεφτῶν.

Καθ' ὃν χρόνον πυκνὴ ἀχλὺς ἦν ἐπικεχυμένη εἰς πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν οἱ Ἀρματολοὶ καὶ Κλέφται ἠγωνίσθησαν νὰ στήσωσι περιφανῆ τῆς ἐλευθερίας φάρον ἐπὶ τῶν ἐρειπίων καὶ τῶν τάφων καὶ νὰ φωτίσωσι διὰ τοῦ φωτός τῆς ἀνεξαρτησίας τὴν μακροαῖωνα τῆς δουλείας νύκτα. Οἱ ἠρωϊκοὶ οὗτοι ἄνδρες διέσωσαν ὡς ἱερόν παλλάδιον εἰς τὰ κρηνοφύγετα αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὄρεων τὴν ἐλευθερίαν, ἣτις ἐφαίνετο συνταφεῖσα μετὰ τοῦ Παλαιολόγου. Εἰς τῶν ἀνδρῶν τούτων τὰ στήθη ἐπαλλεν ὁ πόθος τῆς ἐκδικήσεως τοῦ θανάτου τοῦ Μεγαλομάρτυρος τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ, ὁ πόθος τῆς ἐπανακτίσεως τῶν Τιμίων τοῦ Γένους . . . Ὁ Ὀλυμπος καὶ ὁ Κίσσαβος τὰ δύο βουνὰ μαλώνουν, γυρίζει ὁ Ὀλυμπος καὶ λέγει·

Ἐγὼ ἔμαι ὁ γέρο Ὀλυμπος ὁ κοσμοξακουσμένος πῶχω σαράντα δυὸ κορφές καὶ ἀμέτρητες βρυσούλες. Κάθε κορφὴ καὶ Φλάμπουρο, κάθε δένδρον καὶ Κλέφτης καὶ ἴσθιν ἴσθιν μου τὴν κορφὴν τοῦ Ἁϊ-Ἡλιῶ τὴν Ράχη κουρνιάζει καὶ ἀνδρειώνεται ἀετὸς μὲ δύο κεφάλια καὶ μὲ ἴστα νύχια τὸν κρατεῖ βασιλικὸ κεφάλι καὶ κάθε μέρα καὶ αὐγὴ ἴστο κρούξιμο τοῦ ἡλίου κυτταίει τὴν Ἁγιά Σοφιά καὶ χύνει μαῦρα δάκρυα . . .

Ὁ Ὀλυμπος ἐπῆρξεν ἡ κιβωτὸς τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Ἡ κατοικία αὐτῆ τῶν ἀθανάτων τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου γίνεται τώρα ἡ κατοικία ἄλλων ἀθανάτων τῶν Ἀρματολῶν καὶ Κλεφτῶν, τῶν ἠρωϊκῶν τούτων προμάχων τῆς Πίστεως καὶ Πατρίδος, τῶν προδρόμων τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.

Εἰς τῆς κορφές καὶ τῆς βρυσούλες, τοὺς λόγγους καὶ τῆς σπηλιῆς τοῦ Ὀλύμπου καὶ τοῦ Τυμφρηστοῦ, τῆς Πίνδου καὶ τῆς Ὀρθρου, τοῦ Ταυγέτου καὶ τοῦ Παρνασοῦ, τῶν Ἀγραφῶν καὶ τοῦ Βάλτου, ἐκεῖ ἐγεννήθησαν καὶ ἐγαλουχήθησαν εἰς τὰ νάματα τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας, οἱ Ἀρματολοὶ καὶ Κλέφται, οἱ χρυσαετοὶ τῆς Μεγάλης Ἰδέας καὶ ἀπὸ τὴν πειρὴ ἴσθιν ἴσθιν τοῦ Ὀλύμπου ἀγνάντευαν τὸν πολικὸν ἀστέρα, τὸν ὀδηγοῦντα καὶ φωτίζοντα τὴν ψυχὴν τοῦ δουλεύοντος Γένους, τὴν Ἁγιά-Σοφίαν ὀρκιζόμενοι νὰ χύσωσι τὸ αἷμά των διὰ νὰ ἀναστηλωθῇ ἐπὶ τοῦ σεπτοῦ θόλου ὁ καταπεσὼν σταυρός . . .

Ἡ δόξα τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Πατρίδος καὶ ὁ πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ἔρωσ ἐθέρμαινε τὰ στήθη τῶν γενναίων τούτων τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας προδρόμων καὶ θεμελιωτῶν.

Μικρὸ, μικρὸ, ἴσθιν κούνια ἀκόμη, τὸ Κλεφτόπουλο πέρνει τῆς Μάνας τὴν εὐχή·

«Γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν τιμὴ Κλέφτης νὰ βγῆς, παιδί μου, ὀλημερῆς νὰ πολεμῆς,
κάμπους, βουνὰ νὰ τρέχῃς, νᾶχῃς πέτρα γιὰ προσκέφαλο καὶ τὸ σπαθὶ σου στρώμα καὶ τὸ
βαρὺ τουφέκι σου σὰν κόρη ἀγκαλιασμένο . . .

Μεγάλωσε τὸ Κλεφτόπουλο, τίποτε δὲν τὸ κρατεῖ·

Ραγιάς δὲν κάθεται χαράτσι δὲν πληρώνει
θὰ πάη 'στοῦ Βάλτου τὰ χωριά
Σηρόμερο καὶ Ἄγραφα
καὶ 'στὰ πέντε βιλαέτια . . .
Ἐκεῖ ποῦνε οἱ Κλέφτες οἱ πολλοί
ποῦ κάθονται καὶ τρῶν' καὶ πίνουν
καὶ τὴν Ἄρτα φοβερίζουν . . .

Θὰ ζώσῃ τὸ σπαθάκι του θὰ πάρῃ τὸ τουφέκι καὶ θᾶβγῃ δίπλα 'στὰ βουνά, δίπλα 'στὰ κορ-
φοβούνια ν' ἀνταμωθῆ μὲ λεβεντιὰ μ' Ἀρματωλοὺς καὶ Κλέφτες . . .

Ἐγεινεν Ἀρματωλός, τῆς Μάνας ἢ εὐχὴ τὸν συνοδεύει·

Μέρα καὶ νύχτα 'στὰ βουνά
'στοὺς βράχους, 'στὰ λαγκάδια περπατεῖ
παλάτι ἔχει τὸ βουνό
καὶ σκέπασμα τὸν οὐρανό
κι' ἐλπίδα τὸ τουφέκι.
Γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία
Γιὰ τοῦ χριστοῦ τὴν Πίστι τὴν Ἁγία
γιὰ αὐτὰ τὰ δύο πολεμᾶ
γιὰ αὐτὰ τὰ δύο πεθαίνει.

Καὶ ὅταν γηράσῃ καὶ αἰσθάνεται τὸν χάρο ποῦ σιμώνει γιὰ νὰ τὸν πάρῃ, ἀφοῦ·

Σαραντα χρόνια κλέφτης
τὸν ὕπνο δὲν ἐχόρτασε, 'στὰ μάτια δὲν τὸν εἶδε
καὶ τὴν ἀποσταμένους πάει νὰ κοιμηθῆ . . .

μιὰ χάρι, τὴν ὕστερη ζητᾶ·

Νὰ σκάψουν τὸ κιβουρὶ του τὸ μαῦρό του τὸ μνημια νᾶναι πλατύ, νᾶναι βαθύ, νᾶναι
διπλὸ τοῦ μάκρου νὰ στέκῃ ὀρθὸς νὰ πολεμᾶ καὶ δίπλα νὰ γεμίζῃ καὶ ἀπὸ τὴν δεξιὰ μεριὰ

ν' αφήσουν παραθύρι νὰ μπαίνη ὁ ἥλιος τοῦ Μαΐου, τ' Αὐγούστου τὸ φεγγάρι νὰ μπαίνοβγαί-
νουν τὰ πουλιά, τῆς ἀνοιξῆς τ' ἀθρόνια νὰ φέρουν χαιρετήματα ἀπ' Ἀρματωλοὺς καὶ Κλέφτες

Καὶ μετὰ θάνατον ἀκόμη δὲν θέλει ὁ Ἀρματωλὸς νὰ ἀποχωρισθῆ τοῦ Τουρκομάχου του
ὄπλου, ποῦ ἐβροντοφώνησε τὴν Ἐλευθερίαν εἰς τὰ βουνά, τὲς στεργιές καὶ τὰ πελάγη.

* * *

Ἡ Εὐρυτανία ὑπῆρξε μία τῶν κυριωτέρων ἐστιῶν τῶν Ἀρματωλῶν καὶ Κλεφτῶν τῆς δεδου-
λωμένης Πατρίδος. Εἰς τὸ Βελοῦχι καὶ τὰ Ἄγραφα ποῦ δὲν τὰ πάτησε ποτὲ τοῦ Τούρκου ποδάρι
ἐκεῖ ἔστησαν τὸ φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας, οἱ ἀθάνατοι Ἀρματωλοὶ τῆς Εὐρυτανίας.

Πρῶτος διάσημος τῆς Αἰτωλοακαρνανίας Ἀρματωλὸς ὑπῆρξεν ὁ Μπούας-Γρίβας γεννάρχης
τῆς μεγάλης τῆς ἐπαναστάσεως οἰκογενείας τῶν Γριβαίων, ὁ φόβος καὶ τρόμος τῶν Τούρκων, ὁ
πρῶτος ὑψώσας εἰς τὴν Στερεὰν τὴν κατ' αὐτῶν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως τῷ 1585.

«Γιατὶ βουτίζουν τὰ βουνά, γιατί βογγοῦν οἱ λόγγοι, μήνα βουβάλια σφάζονται, μήνα
θεριά μαλώνουν; . . . ὁ Μπούας-Γρίβας πολεμᾷ μ' ἑννῆα χιλιάδες Τούρκους . . .»

Ὁ ἀγὼν τοῦ Μπούα-Γρίβα μεταδίδεται εἰς ὅλην τὴν Στερεὰν καὶ ἀπὸ κοινοῦ ὅλα τὰ Ἀρμα-
τωλήκια ἐπαναστατοῦν κατὰ τῶν Τούρκων, συνεργοὺς ἔχοντα καὶ τοὺς Ἀρχιεπισκόπους Σαλῶνων
Φιλόθεον, Θηβῶν Τερόθεον, Λαρίσσης Μακάριον, τὸν περιώνυμον Τρίκκης Διονύσιον, τῆς Εὐβοίας
Ἀμβρόσιον καὶ τὸν ἐθνομάρτυρα Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου τῶν Ἀγράφων Σεραφεῖμ, τὸν πολιοῦ-
χον Ἅγιον τῆς ἑορταζούσης Ἀδελφότητος. Μεμνημένος ὁ Ἅγιος εἰς τὸ κίνημα μεταβαίνει εἰς Φανά-
ριον τῆς ἐπαρχίας του διὰ νὰ συνεννοηθῆ μετὰ τῶν ὄπλαρχηγῶν, ἀλλὰ συλλαμβάνεται καθ' ὁδὸν
ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τὴν 4^η Δεκεμβρίου 1612 ὑφίσταται τὸν μαρτυρικὸν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ
Πατρίδος θάνατον, ἀκρωτηριασθεὶς καὶ σουβλισθεὶς ζῶν.

«Τὸν ξακουσμένο Σεραφεῖμ, τὸν Ἅγιο τὸν Δεσπότη
τὸν πύσαν τὰ σκυλία τοῦ Φαναρίου οἱ Τούρκοι . . .
γιὰ ν' ἀρνηθῆ τὸ Γένος του καὶ τ' Ἅγιο τὸ Βαγγέλιο.
Κι' ἐκεῖνος δὲν τ' ἀρνιότανε κι' ἔκανε τὸ σταυρό του
Σὰν τὸ σφαχτὸ τὸν σούβλισαν σιμὰ 'στὸ κυπαρίσι
καὶ 'στὴν φωτιά τὸν βάλανε 'σὰν τὸ παχὺ κριάρι . . .»

Ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ μεγάλου τούτου τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Πίστεως ἥρωος καὶ Μάρ-
τυρος ἐξῆψε τὸ μῖσος κατὰ τῶν Τούρκων τῶν Ἀρματωλῶν τῶν Ἀγράφων καὶ τοῦ Καρπενησίου καὶ
ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Αἰτωλοακαρνανίας μαίνεται ἢ κατὰ τῶν τυράννων πάλῃ τῶν Ἀρματωλῶν.

«Μὴν εἶναι χιόνια στὰ βουνά μὴ καὶ πανιά ἀπλωμένα
Κι' ἀσπρίζουν τόσο λαμπερὰ τὸν Αὐγουστο τὸν μήνα;
— Δὲν εἶναι χιόνια στὰ βουνά κι' οὐδὲ πανιά ἀπλωμένα . . .
Εἶν' ὁ Σουμήλας ποῦρχεται μαζὺ μὲ τὸν Μείντάνη
καὶ τὸ μικρὸ Χονρομόπουλο τὸ χιλιοπαινεμένο

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Προξενικοῦ Τμήματος τῆς Ὑπάτης Ἀρμοστείας
κ. ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ποῦνε καμάρι τῶν Κλεφτῶν, καμάρι τῶν Ἀγράφων.
Φέρουν τὰ φλάμπουρα ἀνοιχτὰ μὲ τὸ σταυρὸ ἴστη μέση
καὶ πολεμοῦνε τὴν Τουρκιὰ καὶ τὴν Τουρκιὰ θερίζουν»
.....

Καὶ ὁ Λιβίνης, προεστὼς τοῦ Καρπενησίου καὶ ὄπλαρχηγὸς τῆς Εὐρυντανίας ἐπαναστατεῖ καὶ οὗτος καὶ κατατροπώνει τοὺς Τούρκους ὑπερθεὶν τοῦ Καρπενησίου εἰς τὸ χωρίον Γολιάνη καὶ τοὺς διώκει εἰς τὴν Φθιώτιδα καὶ ἐκεῖ ἡρωϊκῶς ἀγωνιζόμενος πίπτει ἐν Ἀραχώβῃ ὁ γενναῖος ἀρματωλὸς τῷ 1685.

Τρία μεγάλα σύννεφα ἴστο Καρπενῆσι πᾶνε
τῶνα φέρνει ἀστραπόβροντα, τᾶλλα χαλαζοβρόχια
τὸ τρίτο τὸ μαυρότερο κατὰ μαντάτα τοῦ Λιβίνη
.....

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ ΙΖ· αἰῶνος ἐνῶ ἡ Πελοπόννησος εἶχε μεταβληθῆ εἰς Ἑνετικὴν κτῆσιν, ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς παρίστα τελείως Ἑλληνικὴν ὄψιν. Ἄπασα σχεδὸν ἡ χώρα, ἐκτὸς μεμονωμένων σημείων χρησιμευόντων ὡς σταθμῶν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, εἶχεν ἀποτινάξει τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν καὶ διετέλει ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἑλλήνων Ἀρματωλῶν. Ὁ Κούρμας ἦτο ἀρχηγὸς τοῦ Ἀρματωλικίου Παρνασίδος, Δωριδος καὶ Βοιωτίας μὲ ἔδραν τὰ Σάλωνα, ὁ Μεϊντάνης καὶ ὁ Σπαθόγιαννος τοῦ Ἀρματωλικίου τῆς Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Ναυπακτίας μὲ ἔδραν τὴν Καντούναν, ὁ Ἀγγέλης Σουμῆλας μετὰ τοῦ Χρήστου καὶ Μόσχου Βαλαώρα τοῦ Ἀρματωλικίου τῆς Ἡπείρου καὶ μέρους τοῦ Βάλτου, ὁ Σπανὸς τοῦ Ἀρματωλικίου τῆς Ὑπάτης καὶ τὸ Χυρμόπουλο τοῦ Ἀρματωλικίου τῶν Ἀγράφων, Εὐρυντανίας καὶ Θεσσαλίας μὲ ἔδραν τὰ Ἄγραφα. Ἄπαντα τὰ Ἀρματωλίκια ταῦτα εἶχον διαιρεθῆ εἰς δύο μεγάλα Ἀρματωλικά στρατόπεδα, τὸ μὲν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Γιαννάκη Λουδουρέκα ἔχον ἔδραν τὸ Λουδουρίκιον, τὸ δὲ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Μποσίνα μὲ ἔδραν τὸ Καρπενήσιον.

Τὴν χρυσὴν ἄλυσσιν τῶν ἐνδόξων Ἀρματωλῶν τῆς Εὐρυντανίας συνεχίζει ἀρχομένον τοῦ 18^{ου} αἰῶνος ὁ διάσημος τῶν Ἀγράφων ὄπλαρχηγὸς καὶ τροπαιοῦχος νικητὴς τῶν Τούρκων καὶ Τουρκαλβανῶν ὁ Γιάννης Μπουκουβίλας, τέκνον ἀνδρείων προπατόρων καὶ ἀρχηγὸς περικλειῶν ἀπογόνων τῶν Μπουκουβαλαίων, κλεισάντων τοὺς Ἀρματωλικὸς χρόνους τοῦ Κερασόβου κατὰ τὸ ἔτος 1715, κατατροπώσας τὸν διαβόητον Μουχτάρ (Μουῦρτον) τὸν πάππον τοῦ μετέπειτα τυράννου τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆ-πασᾶ καὶ ἀρχηγὸν τῶν Τουρκαλβανῶν Μεχμέτ-Χουσεϊναίων (Μετσο-Χουσαίων) τοὺς ὁποίους ἐξεδίωξε μέχρι Τεπελενίου ἀποκαθάρσας τὴν Εὐρυντανίαν, Ἀκαρνανίαν καὶ Ἡπείρον τῶν τεράτων τούτων.

- Τί γὰρ ὁ ἀγὸς ποῦ ἀκούγεται, κι' ἡ ταραχὴ ἢ μεγάλῃ;
μῆνα βουβάλια σφάζονται; μῆνα θεριὰ μαλώνουν;
— οὔτε βουβάλια σφάζονται, κι' οὔτε θεριὰ μαλώνουν.

ὁ Μπουκουβάλας πολεμᾷ με τοὺς Μετσο-Χουσαίους
 Ἐστὴ μέση ἔστο Κεράσοβο καὶ ἔστην μεγάλη χώρα
 ἔχοντας γιὰ βοήθεια τὰ τέσσερα πρωιάτα
 Τὸ γέρο-Δῆμο τὸ Σταθᾶ, τὸ Γιάννη Κοιτογιάννη
 τὸν Καρακίτσιο μ' ὅλους του καὶ τὸν Κολιὸ Στουρνάρη . . .
 Μετριοῦνται οἱ Τοῦρκοι τρεῖς φορές καὶ λείπουν τρεῖς χιλιάδες
 Μετριοῦνται κι' οἱ Ἀρματωλοὶ καὶ λείπουν τρεῖς λεβέντες.

Σύγχρονοι καὶ συνεργάται τοῦ μεγάλου Ἀρματωλοῦ Μπουκουβάλα εἶναι ὁ Γιάννης Κοιτογιάννης, ὁ Γέρο-Δῆμος Σταθᾶς, καὶ ὁ Καρακίτσιος. Ὁ Κοιτογιάννης ὁ ἔχων ἔμβλημα χαραγμένον ἐπὶ τῆς σπάθης του·

Ὅποιος τυράννος ἀψηφεῖ
 Ἐλεύθερος στὸν κόσμον ζῆ
 Δόξα, τιμὴ, ζωὴ του,
 εἶναι μόνο τὸ σπαθὶ του . . .

ὄπλαρχηγὸς τοῦ Ἀρματωλικίου Ὑπάτης καὶ εἶτα τοῦ τῶν Ἀγράφων διακριθεὶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Κερασόβου κατὰ τῶν Τουρκαλβανῶν καὶ συνεχίζων τὸν κατ' αὐτῶν ἀγῶνα τοὺς ἐξολοθρεῖ τελείως ἐν Βάλτω μόνις κακῶς διαφνυγόντος τὸν θάνατον τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν Μουχτάρ, τοῦ πάππου τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ.

— Τ' ἔχουν τῆς Γούρας τὰ βοννά καὶ στέκουν βουρκομένα;
 Μὴν ἄνεμος τὰ πολεμᾷ, μὴνα βροχὴ τὰ δέρνει;
 Οὐδ' ἄνεμος τὰ πολεμᾷ, κι' οὐδὲ βροχὴ τὰ δέρνει.
 Ἐπὶ τῆς Τουρκίᾳς τὰ κλάμματα κι' ἀπὸ τὰ μοιρολόγια . . .
 Ὁ Κοιτογιάννης πολεμᾷ χειμῶνα, καλοκαίρι.
 Σκοτώνει Τοῦρκους ἀμέτρητους, ἀγάδες καὶ πασάδες

Ὁ Σταθᾶς Γέρο-Δῆμος, ὁ περιβόητος Ἀρματωλὸς καὶ Κλέφτης καὶ πατὴρ τοῦ διασέμου Γιάννη Σταθᾶ, ἀκμάσας καὶ οὗτος κατὰ τὸ πρῶτον 1/2 τοῦ 18^{ου} αἰῶνος, ἐδόξασε τὴν σειρὰν τῶν Ἀρματωλῶν τῶν Ἀγράφων καὶ ἀνεδείχθη ἀντάξιός τοῦ Γέρο-Μπουκουβάλα καὶ τοῦ Γιάννη Κοιτογιάννη συνεργάτης.

Τελευταῖος τῆς σειρᾶς αὐτῆς τῶν Ἀρματωλῶν τῶν Ἀγράφων κατὰ τὰ μέσα τοῦ 18^{ου} αἰῶνος εἶναι ὁ Κίτσιος Ἡπειρώτης τὴν καταγωγὴν ἀλλὰ διαπρέψας εἰς τὸ Ἀρματωλικίον Ἀγράφων καὶ τὸ τοῦ Βάλτου καὶ γενναῖος συνεργάτης τοῦ Γέρο-Δῆμου εἰς τὸν κατὰ τῶν Τουρκαλβανῶν ἀγῶνα ἐν Ἀκαρνανίᾳ, συλληφθεὶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Βάλτου 1770 καὶ ἀπαγχονισθεὶς ἐν Ἰωαννίνοις.

ΥΔΡΟΜΗΛΟΙ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ (Μητλος παγωμένος).

Η μάνα του 'στην αντίπεραν ὄχθην τοῦ Ἀχελώου μοιρολογᾷ καὶ κλαίει «ποῦ θὰ μένονν ἔρημα τοῦ γνιοῦ της τ' ἄρματα·

«Τοῦ Κίτσιου ἡ μάνα κάθεται 'στην ἄκρη 'στο ποτάμι
μὲ τὸ ποτάμι μάλωνε καὶ τὸ πετροβολοῦσε.
Ποτάμι μου λιγότεψε, ποτάμι γύρνα πίσω,
γιὰ νὰ περάσω ἀντίπερα, νὰ πάω στὰ κλεφτοχώρια
πῶχουν οἱ Κλέφτες μάζωξι, πῶχουν καὶ πανηγῶροι
Γιὰ νὰ τοὺς πῶ πῶς ἔπιασαν οἱ Τούρκοι τὸ παιδί μου
καὶ πᾶν' νὰ τὸ κρεμάσουνε 'στὸν πλάτανο ἀπὸ κάτω
Καὶ μένονν ἔρημα τ' ἄρματα, τὰ δόλια του τσιαπράζια . . .

Τὴν συνέχειαν τῶν γενναίων τούτων τῆς Ἐλευθερίας προμάχων ἐν Εὐρυτανία ἀποτελεῖ ὁ Γιάννης Μπουκουβάλας ὁ ἔγγονος τοῦ Γέρο-Γιάννη Μπουκουβάλα, ὁ φόβος καὶ τρόμος τῶν Τούρκων κατὰ τὸ τρίτον τέταρτον τοῦ 18^{ου} αἰῶνος, ὁ περιβλέπτος ὄπλαρχηγὸς τοῦ Ἀρματωλικίου τῶν Ἀγραφῶν, στήσας ἀπειράριθμα τρόπαια ἐν Εὐρυτανία καὶ Ἀκαρνανία καὶ ἐγκαταλείπων ἀνταξίους ἀπογόνους καὶ συνεχιστάς τῶν θριάμβων του, τοὺς Στέργιο, Δῆμο καὶ Κώστα Μπουκουβαλαίους, ἅπαντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος ἀφιερῶσαντας τὴν ζωὴν των.

Λήγοντος τοῦ 18^{ου} αἰῶνος ἀναφαίνονται διάσημοι τῶν Ἀγραφῶν Ἀρματωλοὶ οἱ γενναῖοι Φλωραῖοι ἐκ Κονφάλας τοῦ Κερασόβου ὁρμώμενοι, ὁ περιβόητος Δίπλας, μίᾳ τῶν ἠρωϊκωτέρων φυσιογνωμιῶν τοῦ κλεφτικοῦ βίου τοῦ 18^{ου} αἰῶνος λήγοντος, ἐπὶ 60 ἔτη, Κλέφτης ἐν Ἀγραφοῖς, Ἀκαρνανία καὶ Ἀσπροποτάμῳ ἀδιαλείπτως πολεμῶν κατὰ τῶν Τούρκων καὶ ἀδιαλείπτως τὸ ἐπάγγελμα τῶν ὅπλων προάγων, μαθητὴς τῶν Μπουκουβαλαίων καὶ τοῦ Κοντογιάννη, ἀλλὰ καὶ Διδάσκαλος τοῦ Κατσαντώνη τοῦ ἀνδρείου τῶν ἀνδρείων.

Μὲ τὴν ἀνατολὴν δὲ τοῦ αἰῶνος τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως σημαιοφόρος τῆς Ἐλευθερίας ἐν Εὐρυτανία ἀναφαίνεται ὁ Λιάκος, ὁ ὑπερήφανος καὶ γενναῖος Λιάκος ποῦ·

Ζωντανὸς ποτὲ πασᾶ δὲν προσκυνάει
Πασᾶ ἔχει ὁ Λιάκος τὸ σπαθί, Βεζύρι τὸ τουφέκι
Καὶ γιὰ παλάτια δροσερὰ τὰ κλέφτικα λιμέρια.

Ἀνταξία τοιοῦτου παληκαριοῦ ὑπῆρξεν καὶ ἡ ἐπὶ ἐξαισία καλλονῆ φημιζομένη σύζυγός του, ἥτις συλληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ διὰ νὰ στολίση τὸ χαρέμι του καὶ ὀδηγούμενη εἰς Ἰωάννινα ἠτύχοι κτύπησε καθ' ὁδὸν ἡ ὑπερηφάνη Εὐρυτανοπούλα διὰ νὰ μὴ μολυνθῆ ὑπὸ τοῦ ἀπαισίου ἐχθροῦ τῆς Πατρίδος της. Ἐτερος σύγχρονος τοῦ Λιάκου καὶ διάσημος ἐπίσης Ἀρματωλὸς τῶν Ἀγραφῶν εἶναι ὁ Ζαχαράκης, ὁ ἀτρόμητος τῆς Γούρας καπετάνιος.

«Πιάνει καὶ γράφει μιὰ γραφή, κι' ἓνα κομμάτι γράμμα
Δὲν σὲ φοβοῦμαι Γιουσούφ-ἀγά καὶ σὲ Γιουσούφ Ἀράπη
Ἐχω τρακόσιους 'στ' Ἀγραφα, χίλιους 'στο Καρπενῆσι.

Εκείνοι όμως, οίτινες εκλέισαν τὴν σειρὰν τῶν Ἀρματωλῶν τῆς Εὐρυτανίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης Ἑλλάδος κατὰ τὸν 18^{ον} αἰῶνα λήγοντα καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ 19^{ου} εἶναι ὁ Γιάννης Σταθᾶς, ὁ Κατσαντώνης καὶ ὁ Γεώργιος Καραϊσκάκης.

Ὁ Γιάννης Σταθᾶς ὁ γυιὸς τοῦ διασήμευ Ἀρματωλοῦ Σταθᾶ τοῦ Γερο-Δήμιου καὶ ζηλευμένος γαμβρὸς τοῦ Γιάννη Μπουκουβάλα κατὰ τὸ ἱστορικὸν συνέδριον, τὸ συγκροτηθὲν ἐν Σκιάθῳ ὑπὸ τῶν διασήμευ Ἀρματωλῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, τοῦ Νικο-Τσιάρρα τοῦ Παπᾶ-Θύμιου Μωλαχάβα καὶ τῶν ἄλλων ὀνομαστῶν Ἀρματωλῶν τῆς Στερεᾶς, τοῦ Ὀλύμπου, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Πελοποννήσου, διορίσθη στόλαρχος τοῦ ἐξ 170 καταδρομικῶν πλοιαρίων καταρτηθέντος στόλου. Ὁ Γιάννης Σταθᾶς ἀναπετάσει τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν φέρουσαν ἐπὶ κυανοῦ ἐδάφους λευκὸν Σταυρόν, ἀνοίγεται εἰς τὸ πέλαγος καὶ διατρέχει τὰ Θεσσαλικά καὶ Θρακικά παράλια μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου ἐνσπεύρων παντοῦ τὸν πανικόν·

«Μαῦρο καράβι ἐπλεγε στὰ μέρη τῆς Κασσάνδρας
Ἄσπρα πανιά τὸ σκέπαζαν καὶ τ' οὐρανοῦ σημαία
εἶχε στὴν πρύμνη τὸ Σταυρό, στὴν πλώρη τὸ Βαγγέλιο
καὶ τὴν κνρὰ τὴν Παναγιά στὸ μεσιανὸ κατάρτι.

Ὁ Τουρκικὸς στόλος συναντᾷ τὴν Ναυαρχίδα ποῦ ἔφερε τὸν στόλαρχο τὸν Γιάννη Σταθᾶ, τὸ τέκνον αὐτὸ τῶν βουνῶν τοῦ Καρπενησιοῦ, μεταμορφωθὲν γιὰ τῆς Πατρίδος τὴν Δόξαν εἰς ναυτοπούλι καὶ ζητεῖ τὴν παράδοσιν, μὰ ὁ Γιάννης ἀπαντᾷ·

Μὴ μὲ θαρρεῖτε νιόνυμφη γιὰ νὰ σᾶς προσκνήσω
Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γιάννης τοῦ Σταθᾶ, γαμβρὸς τοῦ Μπουκουβάλα
Ἔχω χιλιάδες ἄσ' ἄγραφα καὶ ἄλλους στὸ Καρπενῆσι
Καὶ μέσα στὸ καράβι μου σαράντα παλληκάρια
ποῦ τρῶν' μπαροῦτι γιὰ ψωμὶ καὶ βόλια γιὰ προσφάγι.»

Καὶ ἀρχίζει ἡ ναυμαχία τρομερά·

«Ὁ Γιάννης πετιέται ἀπάνω στὴν κορβέτα
μὲ τὸ τουφέκι στὸ δεξί, μὲ τὸ σπαθὶ στὰ δόντια
τὸ αἶμα τρέχει σὰν νερό, τὸ τούρκικο τὸ αἶμα
ἢ θάλασσα κοκκίνισε κι' ἀλλάχ! φωνάζουν τὰ σκυλιά.»
.....

Ὁ ἕτερος τῆς ἐνδόξου σειρᾶς τῶν τελευταίων Ἀρματωλῶν ὁ περίφημος Κατσαντώνης ὑπῆρξεν ὁ μεγαλεπιβουλότερος τῶν Ἀρματωλῶν καὶ σύγχρονος τῶν μεγάλων ὀπλαρχηγῶν Μωλαχάβα — Παπᾶ-Θύμιου, Θεοδώρου Κολοκοτριόνη, τοῦ Νίκου Τσιάρρα, τοῦ Ἀνδρούτσου καὶ τῶν λοιπῶν ἡρώων, οἵτινες εἰς τοὺς ἐναντίον τῶν τυράννων ἀγῶνας ὠνειρεύοντο τὴν ἀνάστασιν τοῦ Τουρκοκρατομένου ἔθνους.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ Συνταγματάρχης.

Ο Κατσαντώνης ὑπῆρξεν ὁ τρόμος καὶ φόβος τοῦ τυράννου τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆ-πασᾶ, νικη-
τῆς τοῦ χασὰν Μπελοῦσι, εἰς τοῦ «Πουλιῦ τὴν Βρύση» παρὰ τὸ Κεράσοβον, τοῦ τρομεροῦ Βελή-
Γκέκα ἑστὴν Κρύα Βρύση, τοῦ Γιουσούφ Ἀράπη, τοῦ Κιουτσούκ Μουσταφᾶ, τοῦ Μπεκίρ καὶ ὄλων
τῶν Δερβιναγᾶδων καὶ παλληκαριῶν τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ.

«Οἱ Ράχες πρασινίζουνε, καὶ οἱ κάμποι λουλουδιάζου
τὸ λέν' τ' ἀηδόνια τὴν αὐγὴ κι' ἢ πέρικες τὴν νύχτα
τὸ λέει κι' ὁ Πετροκότσιφας·

Ὁ Κατσαντώνης πολεμᾷ ψηλὰ στὸ Καρπενῆσι . . .

Τὰ τρόπαια τοῦ Κατσαντώνη ἐξῆψαν τὸ φρόνημα τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Ἀρματωλῶν
καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1805 συνέρχεται ἐν Λευκάδι συνέδριον τῶν διασήμων Ἀρματωλῶν τῆς Ἀκαρ-
νανίας τῶν Ἀγράφων, τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Καποδίστρια, ἐκτάκτου
αὐτόθι ἀπεσταλμένου τῆς Ρωσσίας. Ἀποφασίζεται ἢ κατὰ τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ γενικὴ ἐπανάστασις τῆς
Στερεᾶς, Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας, οἱ δὲ λεοντόθυμοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἀναγνωρίζοντες τὴν ὑπεροχὴν
τοῦ Κατσαντώνη ἀνακηρύττουσιν αὐτὸν ἀρχηγόν, πολέμαρχον καὶ πάντων τῶν ἀνδρείων ἀνδρειότερον.

Ὁ δὲ Γεώργιος Καραϊσκάκης, ὁ ἀθάνατος ἀρχιστράτηγος τῆς Στερεᾶς κατὰ τὸν ἐθνι-
κὸν ἀγῶνα, ὁ μετὰ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Μιαούλη ἀποτελῶν τὸν μέγαν τρίπον τῶν ἐνδόξων
ἀρχηγῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐγεννήθη ἐν τῇ παρὰ τὰ Ἄγραφα ἱερᾷ Μονῇ
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ διεκρίθη ὡς ὁ στρατηγικότερος ὄλων τῶν ἀρχηγῶν τοῦ 21. Τὸν ἀθάνα-
τον υἱὸν τῆς Καλογραίας ἐγνώρισεν ὁ Κότζικας καὶ τὸ Κομπότι, ἡ Ἀμπλιανη καὶ ἡ Δόμβρανα, τὸ
Δίστομον καὶ ἡ Ἀράχωβα, ἡ Στερεὰ ὅλη καὶ ἡ Σαλαμίς, τὸ Κεφατσί καὶ ἡ Ἀκρόπολις καὶ ἐδέχθη
τὸ ἡρωϊκὸν του κορμὶ τὸ χῶμα τοῦ Φαλήρου τὴν 23 Ἀπριλίου 1827.

«Τρία πουλάκια κάθονταν ἑστὸν κάμπο τῆς Ἀθήνας
Μοιρολογοῦσαν κι' ἔλεγον, μοιρολογοῦν καὶ λέγουν
Τρίτη. Τετάρτη θλιβερή, Πέμπτη φαρμακωμένη
Παρασκευὴ ξημέρωσε νά μ' εἶχε ξημερώση
Τὸν Στρατηγὸ μας βάρεσαν ὁ Καραϊσκάκης πάει . . .

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τῶν Ἀρματωλῶν τῆς Εὐρυτανίας, τῶν ἀθανάτων τούτων προ-
μάχων τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος. Αἱ σκιαὶ αὐτῶν ἐν τῷ βᾶθει τῶν τάφων των θὰ ἀνεσκήρτησαν
ἐκ χαρᾶς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν σύσσωμον τὸ ἔθνος ἀνέστη καὶ ἤχησεν εἰς τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀγρούς,
τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας, τὰς νήσους καὶ τὰς θαλάσσας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἢ Σάλπιγξ τῆς
Ἐθνεγέρσεως. Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ εὐλογημένη στιγμή καὶ ἐξερχομένη ὁ κεραυνὸς τοῦ 1821, ἡ βροντὴ
αὐτοῦ ἀντελάλησεν ὡς τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ἀνατολῆς καὶ αἱ ἀστραπαὶ
αὐτοῦ διέσχισαν μέχρι περάτων τὸν Ἑλληνικὸν ὀρίζοντα, τότε τὰ ὄρη καὶ αἱ πεδιάδες ἀνέλαμψαν
ἀπὸ τὰς ἀστραπὰς τῶν καρνοφιλίων καὶ ἀπὸ τὰ ἠφαίστεια τῶν ἀνατινασσομένων πυρτιδαποθηκῶν

καὶ ἐπλημμύρησαν ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς τῶν αἱμάτων τῶν ἀνδρείων παλληκαριῶν καὶ τῶν τόσων γυναικοπαίδων, ἐξήστραψαν δὲ τὰ πελάγη ἀπὸ τοὺς στολοκαύστους κεραυνοὺς τῶν ἀτρομήτων θαλασσομάχων.

Καὶ ἀνέστη ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἑλλάς τοῦ 1821. Διέρρευσε αἰὼν. Καὶ ἡ Ἑλλάς τῆς σήμερον, ἡ Ἑλλάς τοῦ 1920 μὲ ὠρθωμένον τὸ αἱματοβρεκτον μέτωπον, εὐλαβῆς καὶ ὑπερήφανος διὰ τὰ ἔργα τῆς, κλίνουσα τὸ γόνυ ἐκ σεβασμοῦ καὶ θαυμάσιου προσατενίζει τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1821 προσφέρουσα Ἐκείνη τὰς τυραννικὰς ἀλύσεις, ἃς συνέτριψε καὶ τὰ νέα λάβαρα, τὰ ὁποῖα ἐφύτρωσαν ἀπὸ τὸ ἱερὸν Λάβαρον τῆς Ἁγίας Λαύρας . . .

Οἱ βρυχηθμοὶ τῶν λεόντων τοῦ 1821 δὲν εἰσήγησαν εἰς τὰ στήθη τῶν ἀπογόνων των καὶ νέοι ἀντεβόησαν φοβεροί. Οἱ ὄνυχές των δὲν εἶχον ἐκριζωθῆ καὶ νέοι ἐβλάστησαν σιδηροί, οἱ παλμοὶ τῶν καρδιῶν των δὲν ἔπαυσαν νὰ πάλλουν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων γενεῶν καὶ νέος σεισμός ἦλθε νὰ καταρρίψῃ τελείως τὸ ἀποτρόπαιον οἰκοδόμημα τῆς τυραννίας καὶ τῆς φρίκης, ὅπερ ἐκεῖνοι πρῶτοι ὑπενόμευσαν καὶ ἐεράγισαν. Εἰς τὰ ὀλοκαυτώματα ἐκείνων νέαι ἑκατόμβαι ὑψώθησαν καὶ ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν ἡρώων καὶ τὰ ὄσπια τῶν Μαρτύρων νέοι ἦρωες καὶ νέοι μάρτυρες ἀνέστησαν καὶ ἀπὸ τὸ αἱματοζυμωμένον Ἑλληνικὸν χῶμα νέος κορῆς Ἐλευθερίας ἀνέθαλλε. Τὸ δένδρον τῆς Ἐλευθερίας, ὅπερ ἐκεῖνα ἐφύτευσαν δὲν ἀπεξηράνθη. Νέοι ποταμοὶ αἱμάτων τὸ ἐπότισαν καὶ ἀνέδωκε νέους βλαστοὺς καὶ κλάδους καὶ νέον πλατὺ φύλλωμα. Ὁ κορμὸς του ἀνῆλθε γιγαντώδης καὶ ἡ μυροβόλος δρόσος τῆς σκιᾶς του ῥίπτει ζωογόνον πνοὴν ἐκεῖ ὅπου μέχρι τῆς χθὲς στεγνὴ ἠπλοῦτο ἡ πτέρυξ τῆς ζοφερᾶς δουλείας.

Ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἡρώων τοῦ 1821 καὶ τῶν προδρόμων τῆς Ἐλευθερίας ἀθανάτων Ἀρματωλῶν σκορπίσωμεν τὰς δάφνας τῶν νέων ἡρώων καὶ εἰς τὸ χῶμα τῶν τάφων των τὸ χῶμα τῶν τάφων τῶν νέων ἡρώων, νωπὸν ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἀπελευθερωθέντων διὰ τοῦ αἱματός των δούλων ἀδελφῶν μας . . .

Ποῖος αἶνος θειώτερος, τίς πανηγυρικὸς ἐνγλωττίτερος, ποῖον κάλλος λόγου λαμπρότερον, ποῖα ἁρμονία ὕμνων θεσπεσιωτέρα καὶ ποῖα προσευχὴ μᾶλλον εὐπρόσδεκτος πρὸς τὴν Δόξαν καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἡρώων τοῦ 1821, ἀπὸ τὴν προσευχὴν, ἣν ψιθυρίζει ἡ Δόξα, ἡ αἱματοβαφῆς τοῦ Στρατοῦ μας καὶ τὴν θείαν μουσικὴν τοῦ κομματισμοῦ τῶν κναυλοτέρων τοῦ Δοξασμένου Στόλου μας; Καὶ ποῖον μνημόσυνον ἀγιώτερον καὶ λαμπρότερον ἐπόθησαν αἱ ψυχὰι τῶν Γιγαντομάχων καὶ Μαρτύρων τοῦ 1821 ἀπὸ τὰ Ἐλευθέρια, τὴν ἑορτὴν τῶν ἑορτῶν καὶ πανήγυριν τῶν πανηγύρεων, ἣν οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων, συνεχίζοντες τὰ κλέη των, ἐτοιμάζονται ὁσονούπω νὰ ἑορτάσωσι μὲ τὰ πολεμικὰ περιλαμπρα τρόπαια καὶ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ κυματίζουσιν ἀπ' ἄκρον εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος Ἐλευθέρως; . . .

Ψυχὰι τῶν μεγάλων ἐθνικῶν προμάχων τῆς Ἐλευθερίας, ἀπὸ τὰ ὕψη τῶν ὄρεων καὶ τῶν δρυμόνων τοῦ Ὀλύμπου, τοῦ Τυμφρηστοῦ, τῆς Ὀρθρος καὶ τοῦ Ταυγέτου ἐν οἷς ἐσφυρηλατήσατε τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Γένους κατέλθετε ἐκ τῶν προσφιλῶν σας ἐνδιατημάτων. Ἡ ἐλευθερία, ἣν ἐπόθησε καὶ ἐλάτρευσε ἡ ψυχὴ σας καὶ ἐπότισε τὸ τίμιον αἷμά σας ἐκτείνεται πλέον ἐφ' ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Τὰ κλέη ἡμῶν τὰ τρόπαια τοῦ Σουλίου καὶ τῆς Γραβιάς, τοῦ Μωρητᾶ καὶ τῆς Στερεᾶς,

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας
κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΤΙΠΑΣ Ἀρχίατρος.

τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Ψαρρῶν, τοῦ Μεσολογγοῦ καὶ τοῦ Καρπενησιοῦ συνεχίζοντα τὰ ἀθάνατα εὐζω-
νάκια τῆς Εὐρυτανίας, τῆς Ροῦμελης καὶ τοῦ Μωρηᾶ, τῆς Κρήτης οἱ λέοντες, τῆς Ἠπείρου, τῆς
Μακεδονίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας τὰ παλληκάρια καὶ τῶν Ἑλληνικῶν νησιῶν τὰ θαλασσοπούλια ἐσάρω-
σαν τὰ βάρβαρα σίφη τῶν ἐπιδρομέων καὶ ἐπανάφεραν εἰς τὴν ἐστίαν αὐτῆς εἰς τὰ ἔνδοξα αὐτῆς
χώματα τὴν φρυγαδενθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀγρίων τυράνων Ἐλευθερίαν, τὴν Μεγάλην ταύτην Ἑλληνικὴν
Θεότητα, τὸ φωτεινότερον καὶ τηλανγέστερον ἄστρον τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς
ψυχῆς.

Φρίσσουν αἱ σελίδες τῆς ἱστορίας καὶ ἀκτινοβολεῖ ἡ Δόξα ἢ Ἑλληνικὴ ὅπως εἰς χρόνους
τῆς παλαιᾶς εὐκλείας. Ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλῆᾶς, ὁ ἀθάνατος τοῦ Βυζαντίου Μεγαλομάρτυς
χαιρετᾶ ἀπὸ τὰ μαγικά του παλάτια τοὺς ἐνδόξους ἀπογόνους του, ἐκδικητὰς τοῦ θανάτου του, ποῦ
μᾶς ἔφεραν τὰ Εὐαγγέλια τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Γένους. Τρίζουν οἱ θόλοι τοῦ Μεγάλου Ναοῦ καὶ
ὁ στοιχειωμένος παπᾶς ἴπισω ἀπὸ τὴν θρυλικὴν του θύρα ξυπνᾷ σιγά, σιγά ἀπὸ τὸν ὕπνον τὸν βαθὺν
ἐκατονταετηρίδων τώρα καὶ ἐτοιμάζεται νὰ συνεχίσῃ ὁσονούπω τὴν διακοπεῖσαν θεῖαν λειτουργίαν . . .

Χαῖρε, Κυρὰ Δέσποινα
καὶ ἴσεῖς εἰκόνες χαρεῖτε . . .
Ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου
Νᾶτα! πάλιν δικά σας εἶναι.
.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ

Συγχαρητήριοι επιστολαί.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀδελφότητος ἔλαβε πλείστας συγχαρητήριους ἐπιστολάς παρὰ Σωματείων, μελῶν αὐτῆς καὶ φίλων.

Ὁ γηραιὸς Εὐρυτὰν καὶ σοφὸς Ἀσκληπιάδης πρόην Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Τηλέμαχος Παπαδημητρίου λόγῳ γήρατος καὶ ἀσθενείας κωλυθεὶς νὰ παραστῇ εἰς τὴν τελετὴν ἔγραψε τῷ Δ. Συμβουλίῳ τὰ ἑξῆς ὡραία, ἀποπνέοντα ὅλον τὸ ἄρωμα τῆς ἀγνῆς ψυχῆς τοῦ γνησίου Ρουμελιώτου.

Μακροχώριον 15 Μαρτίου 1920.

Κύριον Κύριον Δ. Βαρσάμην, ἱατρὸν
Πρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων.

Πέραν.

Ἀγαπητὲ καὶ ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Εὐχαριστῶ θερμῶς ὑμᾶς καὶ τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Τελεταρχικῆς Επιτροπῆς διὰ τὴν εὐγενῆ ἐκδήλωσιν τῆς ἐπιθυμίας των νὰ παραστῶ εἰς τὴν σημερινὴν πανήγυριν.

Θὰ συγχωρηθῶ, ἐλπίζω, ἂν γνωσθῇ ὅτι, ἡ συγκίνησις τὴν ὁποίαν ἤδη προεκάλεσεν ἡ πολὺ ἐκτιμωμένη ἐκδήλωσις σας αὐτῇ, εἶναι ἀνωτέρα τῶν γεροντικῶν μου δυνάμεων καὶ τῆς κλονισθείσης ὑγείας μου καὶ μοὶ ἐπιβάλλει νὰ ἀποφύγω τὴν ἔτι μεγαλειτέραν χαρὰν τοῦ νὰ εἶμαι μαζῇ σας κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμὴν.

Ἡ ἀπέραντος χαρὰ μας διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἰδεωδῶν τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἀδελφότητος μᾶς ἐπιτρέπει, νομίζω, νὰ εἴμεθα συνειδητὰ ὑπερήφανοι σὰν τὲς ψηλὰς μορφὰς τῶν ἀγαπημένων βουνῶν τῆς Εὐρυτανίας. Ἡ σημαία τοῦ ὡραίου ἔργου κρατεῖται ὑψηλά· ἐγὼ δέ, ἀδυνατῶν νὰ παρακολουθῶ τὴν καρδιά μου εἰς τὸν πόθον τῆς νὰ συνεισφέρω τὴν μικρὰν μου προσπάθειαν εἰς τὸν καλὸν σας ἀγῶνα ὑπεραρκούμαι νὰ βλέπω, ὅτι ἔρχεται ὀπισθεν ἡμῶν τῶν γερόντων ἡ νέα γενεά, διὰ νὰ διακονήσῃ τὸ ἀγαπητὸν Σωματεῖον. Εὐχομαι ὀλοφύχως ἡ Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτάνων νὰ γιγαντωθῇ.

Διατελῶ, ἀγαπητὲ Κύριε Πρόεδρε, μετὰ πλείστης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως.

Τηλ. Παπαδημητρίου.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ναυτικῆς Ἀποστολῆς
κ. ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ Πλοίαρχος Κυβερνήτης τοῦ «Κιλκίς».

ΔΩΡΕΑΙ

Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι οἱ κ. κ. Ξεν. Σιδερίδης καὶ Κωνστ. Γαλάνης καὶ ἡ κ. Ὀλυμπία Δ. Παπαγεωργίου ἀνήγγειλαν τῇ Ἀδελφότητι τὰς δωρεὰς αὐτῶν διὰ τῶν ἐξῆς ἐπιστολῶν·

Πέραν τῇ 15^ῃ Μαρτίου 1920.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἐπὶ τῇ πανηγύρει τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ιδρύσεως, τῆς ἣς ἐπαξίως προΐστασθε «Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων», παρακαλῶ ὅπως ἀποδεχθῆτε ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς τὴν ταπεινὴν προσφοράν μου διακοσίων πενήκοντα λιρῶν ὀθωμανικῶν.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν βεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξόχου ὑπολήψεώς μου

Ε. Α. Σιδερίδης.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον

Κύριον Δ. Βαρσάμη

Πρόεδρον τῆς ἐν Κων/πόλει Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων
κτλ. κτλ. κτλ.

Ἐταῦθα.

Πέραν τῇ 15^ῃ Μαρτίου 1920.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ σήμερον ἐξαιρετικῇ καὶ μοναδικῇ εἰς τὰ χρονικά τῶν Ἑλλήν. Σωματείων Κων/πόλεως ἑκατονταετηρίδι τῆς φίλης ἡμῶν Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ δεχθῆτε ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς πρὸς Αὐτὴν ἀγάπης μου καὶ ἐλαχίστην συμβολὴν εἰς τὸ Ἔργον, ὅπερ ἐπιδιώκει λίρας ὀθωμανικὰς πεντακοσίας.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως.

Πρόθυμος

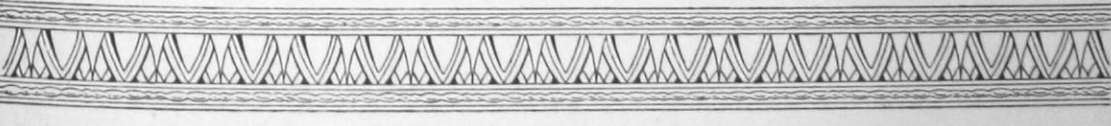
Κ. Χ. Γαλάνης.

Τῷ ἀξιότιμῳ

Κυρίῳ Δημ. Βαρσάμη ἱατρῷ

Πρόεδρῳ τῆς ἐν Κων/πόλει Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων
κτλ. κτλ.

Ἐταῦθα.

Πέραν τῆ 15^ῃ Μαρτίου 1920.

Κύριε Πρόεδρε,

Τὴν ἱερὰν συγκλήσιν τὴν ὁποίαν ἠσθάνθην σήμερον παραστᾶσα εἰς τὴν ἀλησμόνητον τελετὴν τῆς ἀγαπητῆς μας Ἀδελφότητος ἐπιθυμοῦσα καὶ ἐμπράκτως νὰ διατρανώσω ὑμῖν, πρὸς τοὺς θερμοῖς συγχαρητηρίοις μου διὰ τὴν ἀπαράμιλλον ἐπιτυχίαν τῆς ἐορτῆς, προσφέρω δι' ὑμῶν τῇ Ἀδελφότητι λίρας ὀθωμ. τριακοσίας.

Μετὰ πάσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

Ὀλυμπία Δ. Παπαγεωργίου.

Τῷ ἀξιολύμῳ Κυρίῳ

Δημ. Βαρσάμη ἱατροῦ

Προέδρῳ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων.

Ἐνταῦθα.

Προσωπικὸν Ὑπάτης Ἑλληνικῆς Ἀρμοστείας ἐν Κωνσταντινῇ μετὰ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ καρφίου
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ

Ἀνακήρυξις Μεγάλων Εὐεργετῶν
Ἀνακήρυξις Ἐπιτίμων Μελῶν
Εὐχαριστίαι

Τὸ Δ. Συμβούλιον συνελθὸν τὴν ἐπιούσαν τῆς ἑορτῆς εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ἀνέγραψε εἰς τὴν στήλην τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ.

Κωνσταντίνου Γαλάνη
Ξενοφῶντος Σιδερίδου
καὶ τῆς Κ^ας Ὀλυμπίας Παπαγεωργίου

διὰ σχετικῶν ψηφισμάτων τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἀδελφότητος ὑποβάλων εἰς τοὺς εὐγενεῖς δωρητάς.

Διὰ δὲ τὴν πρὸς ἡμετέραν Ἀδελφότητα ἐπιδειχθεῖσαν εὖνοιαν καὶ στοργὴν τὸ Δ. Συμβούλιον ἀνεκήρυξεν Ἐπίτιμα αὐτῆς μέλη·

Τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην Ἅγιον Προύσης
κύριον κύριον Δωρόθεον
Τοποτηρητὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Ἑλλάδος
κύριον Εὐθύμιον Κανελλόπουλον.

Τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς
κύριον Γεώργιον Κατεχάκη
Συνταγματάρχην.

Τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ναυτικῆς μοίρας
κύριον Ἀγησίλαον Γέροντα
Πλοίαρχον Κυβερνήτην τοῦ Κιλκίς.

Τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ὑγειονομικῆς Ἀποστολῆς
κύριον Ἀνδρέαν Ἀντίπαν
Ἀρχίατρον.

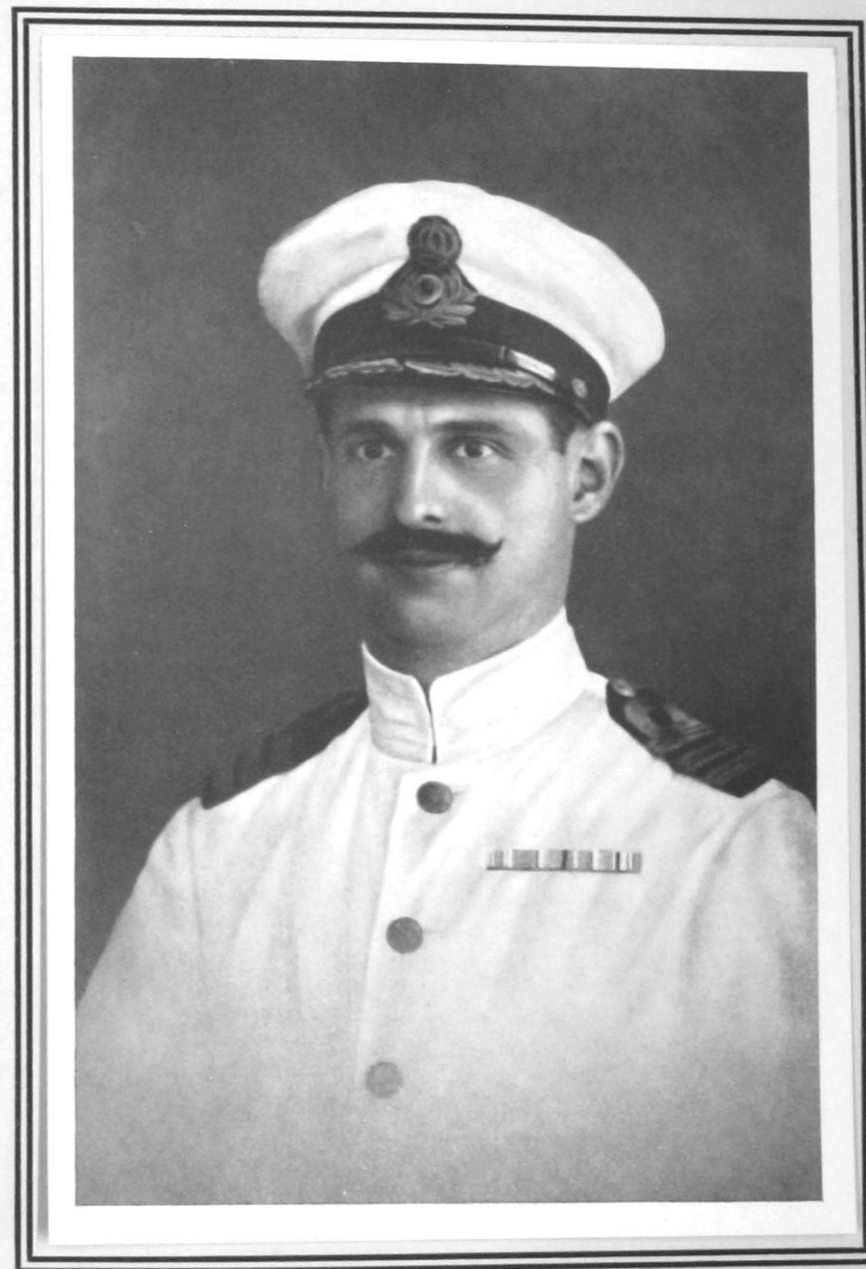

Τὸν Διοικητὴν τῆς Ναυτικῆς Βάσεως
κύριον Δημ. Ζαλόκωσταν
Πλωτάρχην.

Τὸν κύριον Δημήτριον Νικολόπουλον
Διευθυντὴν τοῦ Προξενικοῦ Τμήματος
τῆς Ὑπάτης Ἑλληνικῆς Ἀρμοστείας.

Τὸν κ. Κωνστ. Π. Σπανούδη
Διευθυντὴν τῆς Προόδου.

Αἱ δὲ εὐχαριστίαι τῆς Ἀδελφότητος διερμηγυῆθησαν διὰ τοῦ ἐπομένου ἀνακοινωθέντος
δημοσιευθέντος διὰ τοῦ τύπου ἐκτὸς τῶν διὰ ἐπιστολῶν διαβιβασθέντων εὐχαριστηρίων.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ναυτικῆς Βάσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει
κ. ΔΗΜ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ Πλωτάρχης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ Δ. Συμβούλιον συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ἐπὶ τῇ τελέσει τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀδελφότητος καὶ εὐμνήμον διατελοῦν πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Οἴκου. Θρόνου ἁγ. Προύσης κ. Δωρόθεον, τὴν Α. Ε. τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐθ. Κανελλόπουλον, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἐθνικῶν ἀποστολῶν κ. κ. Γ. Κατεχάκη, Ἀγησ. Γέροντα, Ἄνδρ. Αντίπλαν καὶ Δημ. Ζαλόκωσταν, τὸν κ. Δ. Νικολόπουλον, πρόξενον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἀξιότιμον κ. Κ. Σπανούδην, πολλὰς παρασχόντα πολυτίμους τῇ Ἀδελφότητι ὑπερησίας ἀνεκέρηξεν ἐπίτιμα αὐτῆς μέλη. Τὴν δὲ εὐγνωμοσύνην αὐτῆς διαβιβάζει πρώτιστα μὲν τῷ γεραῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ πάνυ προθύμως καὶ μετὰ πατρικῆς στοργῆς φιλοξενήσαντι τὴν Ἀδελφότητα πανηγυρίζουσαν, εἶτα δὲ πρὸς τὸ ἐπίτιμον ἀρχαῖον αὐτῆς μέλος καὶ συμπολίτην κ. Στ. Ἰ. Βουτυρᾶν προεδρεύσαντα τῆς τελετῆς καὶ λαμπρύναντα αὐτὴν διὰ τῆς ἔμπλεω σοφίας καὶ βάρους ἐννοιῶν προσλαλιᾶς αὐτοῦ, πρὸς τοὺς Σεβ. Συνοδικοὺς ἁγ. Ἀμασείας, Ἀγγύρας, Βιζύης καὶ Δαρδανελλίων, τοὺς κ. κ. Ἐθνικοὺς Συμβούλους, τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ Ἑλλ. Ἐρ. Σταυροῦ τοὺς αὐτοπροσώπως προσελθόντας, τοὺς βαθμοῦχοις τῆς Πατρ. Αὐλῆς πανοσ. Μ. Πρωτοσύγκελλον, τὸν Μ. Πρωτέκδικον κ. Γ. Παπαδόπουλον καὶ τὸν Μ. Δικαιοφύλακα κ. Καραβοκυρόν, τὴν Γεν. Ἀντιπροσωπείαν, τὴν Κεντρ. Ἐφορείαν καὶ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς τοῦ Πέραν, τὰ Προεδρεῖα τῶν Συλλόγων, Ἀδελφότητων, Συνδέσμων καὶ ἐν γένει Φιλανθρωπικῶν Σωματείων, τὰς διευθύνσεις Φιλεκπαιδευτικῶν καὶ λοιπῶν καθιδρυμάτων, τὸν Ἐκκλ. Μουσικὸν Σύλλογον μεγάλως συμβαλλόντα εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν διεξαγωγὴν τῆς τελετῆς, τὴν ἀβρὰν δεσποινίδα Φωφὸν Κ. Δημητρακοπούλου διὰ τῶν ἠδυνόλων ἁσμάτων τῆς καθηδύνασαν τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροατῶν, τὴν εὐγενεστάτην καὶ ἐνθουσιώδη κ. Σοφίαν Κ. Σπανούδη συνοδεύσαν αὐτὴν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου καὶ τέλος πάντας τοὺς τιμήσαντας τὴν τελετὴν.

Ἰδιαίτερα δ' ἀπευθύνει εὐχαριστίας πρὸς τὸν ὁμογενῆ τύπον καὶ τὸν κ. Παγιαρῆς εὐφήμως καὶ μετὰ περισσῆς εὐγενείας ἀναγράφαντα τὰ τῆς τελετῆς καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀδελφότητος.

Τὸ Δ. Συμβούλιον.

Τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου συνελθόντα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀ'. Ἀντιπροέδρου καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα ἀγάπην τοῦ Προέδρου αὐτῶν ἐπιβραβεύοντα ἀπεφάσισαν, ἐξ ἰδίων δαπανῶντες νὰ προσφέρωσιν αὐτῷ ἀργυροῦν κύπελλον, ἀναγραφείσης ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἐξῆς ἀφιέρωσως.

«Τῷ Προέδρῳ Δημητρίῳ τῷ Βαρσάμῃ
οἱ ἐν τῇ Διοικήσει τῆς τῶν Εὐρυτάνων Ἀδελφότητος
ἐκατὸν ἤδη ὑπερβιούσης ἐνιαυτοῦς συμπαραστάται
φιλίῳς ἀναφέρουσιν. Ἐν Κων/πόλει Μαρτίου μεσοῦντος Α. Π. Κ.»

Σεπτὸν Πατριαρχικὸν Πιττάκιον.

Ἐντιμότατοι κύριοι οἱ ἀποτελοῦντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων, τὴν περισπούδαστον ὑμῶν Ἐντιμότητα ἐκ ψυχῆς εὐχόμενοι εὐλογοῦμεν. Ἄσμενοι ἐλάβομεν καὶ ἀνέγνωμεν τὸ ἀπὸ κ'. τοῦ παρελθόντος μηνὸς γράμμα τῆς περισπούδαστου ὑμῶν Ἐντιμότητος, δι' οὗ ἀγγέλλετε ἡμῖν τὴν ἐν ἐκτάκτῳ τοῦ Δ. Συμβουλίου συνεδρία καὶ ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐορτασθείσης ἑκατονταετηρίδος τῆς ὑμετέρας Ἀδελφότητος ἀνακήρυσιν ἡμῶν ὡς Ἐπιτίμου τῆς Ἀδελφότητος Μέλους. Εἰς ἀπάντησιν τοίνυν ἤκοντες, προαγόμεθα διὰ τοῦ παρόντος εὐχετικῶς ἡμῶν πιττάκιον τοῦτο μὲν εὐχαριστῆσαι θερμῶς τῇ ὑμετέρᾳ Ἀδελφότητι ἐπὶ τῇ ἀπονεμηθείσῃ ἡμῖν ταύτῃ τιμῇ, τοῦτο δὲ ἐπεύξασθαι ὀλοφύχως πᾶσαν εὐδόωσιν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ τοῦ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας φιλοπροόδου Ἀδελφότητος ἐπιδιωκομένου ὑψηλοῦ σκοποῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμεῖς θέλομεν παρέχει πάντοτε τὴν δυνατὴν συμβολὴν καὶ ὑποστήριξιν. Ἐπὶ δὲ τούτοις ἀπονέμοντες ὑμῖν καὶ πᾶσι τοῖς ἐντίμοις μέλεσι τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας, αἰτούμεθα τὰ κράτιστα παρὰ Θεοῦ, παρ' οὗ καὶ τὰ ἔτη τῆς περισπούδαστου ὑμῶς Ἐντιμότητος εἴησαν ὡς πλεῖστα, ὑγιεινὰ καὶ εὐφρόσυνα.

α. π. κ.! Μαῖον δ'.
Ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου
καὶ ἐν χ^ο διάπυρος εὐχέτης.
Προύσης Δωρόθεος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Πρὸς τὸν Κ. Δημ. Βαρσάμην
Πρόεδρον τῆς Ἀδελφότητος Εὐρυτάνων

Κων/πολιν.

Παρακαλῶ νὰ διαβιβάσῃτε εἰς τὴν παροικίαν τῶν συμπολιτῶν μας τὰς θερμότερας μου εὐχαριστίας καὶ τὰς εὐκρινεστερας μου εὐχὰς.

Ἵπουργὸς Γεωργίας
Γεώργιος Καφαντάρης

ΣΕΡΑΦΕΙΜ Α. ΒΙΓΓΟΣ
Εἰσπράκτωρ τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1920.

Ἀγαπητοὶ συμπολίται,

Σᾶς ζητῶ μυριάκις συγγνώμην διότι δὲν ἀπήντησα ἐγκαίρως εἰς τὴν τόσον ἐγκάρδιον ἐπιστολήν ὑμῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων. Σᾶς παρακαλῶ νὰ πιστεύσητε ὅτι ἡ ἔκκρισις τῶν αἰσθημάτων τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων μοῦ ἐπροξένησεν ἐντελῶς ἰδιαιτέραν συγκίνησιν, χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν. Ζήσας καὶ ἀνατραφεὶς εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ ἀπόκεντρον ἀλλὰ καὶ τόσον προσφιλῆ καὶ ὠραίαν Εὐρυτανίαν δὲν ἦτο δυνατόν εἰμὴ νὰ ἐξαντλήσω ὅλας μου τὰς δυνάμεις διὰ νὰ φανῶ χρήσιμος κατὰ τὸ δυνατόν εἰς αὐτὴν καὶ τοὺς συμπολίτας μου μὲ ἓνα ἕκαστον τῶν ὁποίων μὲ συνδέουν δεσμοὶ ἄρρηκτοι στοργῆς καὶ ἀλημονήτων ἀναμνήσεων.

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι κατώρθωσα νὰ επισύρῃ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συμπολιτῶν μου Εὐρυτάνων, οἱ ὅποιοι ἐπὶ μακρὰς δεκαετηρίδας ἐτίμησαν τὸ ὄνομα τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀπέβησαν πηγὴ ἀνεξάντλητος ὕλικῆς εὐημερίας καὶ προόδου διὰ τὴν Ἐπαρχίαν μας.

Διαβιβάζων χαιρετισμὸν ἐγκάρδιον εἰς τὴν Ἀδελφότητα τῶν Εὐρυτάνων δύνάμαι νὰ παράσχω τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δὲν θὰ παύσῃ ν' ἀποτελῇ τὸ προσφιλέστερον μέλημα τῆς ζωῆς μου ἢ εὐημερία καὶ ἡ πρόοδος τῆς πατρίδος μας.

Γ. Καφαντάρης.

Ἑπάτη Ἀρμοστεία τῆς Ἑλλάδος
Ἐν Κωνσταντινουπόλει
Ἀρ. 3140.

Ἐν Κων/πόλει τῇ 2 Μαΐου 1920.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ λάβω τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν, δι' ἧς εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ ἀνακοινώσητε τὴν ἀνακήρυξίν μου ὡς Ἐπιτίμου Μέλους τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν χαρὰν ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ προσγενομένη μοι ὑπὸ Σωματείου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν ὑπερεκατονταετη αὐτοῦ βίον δι' ἀτρήτου καὶ παραγωγικῆς ἐργασίας ἀπετέλεσε παράγοντα προόδου καὶ συντελεστὴν σημαίνοντα ἐν τῇ πρὸς τὰ πρόσω ἐξελίξει τοῦ ἐν τῇ Βασιλίδι Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπολαμβάνων τὴν τιμὴν ταύτην ὡς ἀναγνώρισιν τοῦ διαπνεόντός με καὶ ὑπαγορεύοντος τὰς προσπάθειάς μου ἀκραιφνοῦς πόθου ὑπὲρ πραγματοποιήσεως τοῦ κοινῶ ἀπάντων ἡμῶν σκοποῦ, ἐγνώμονας ἐκφράζω εὐχαριστίας καὶ παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Ἑπάτος Ἀρμοστής
Ε. Κανελλόπουλος.

Ελληνική Στρατιωτική Αποστολή
Κωνσταντινουπόλεως

Γραφείον Αρχηγού.

Ἐν Κων/πόλει τῆ 5-V- 1920.

Ἀξιότιμε Κ* Πρόεδρε,

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἐγενόμην κάτοχος τῆς ὑμετέρας ἀπὸ 20 π. μ. ἐπιστολῆς, δι' ἧς εὐαρεστήθητε νὰ μοι γνωρίσητε τὴν ἀνακήρυξίν μου ὡς Ἐπιτίμου Μέλους τῆς Ὑμετέρας Ἀδελφότητος.

Εὐγνωμόνως εὐχαριστῶν διὰ τὴν προσγενομένην μοι ταύτην τιμὴν παρακαλῶ κ. Πρόεδρε ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ ἀνακοινώσητε εἰς πάντα τὰ ἀξιότιμα μέλη τῆς Ὑμετέρας Ἀδελφότητος τὰς εὐχαριστίας μου ταύτας καὶ διαβεβαιώσητε ταῦτα ὅτι θέλω θεωρηθῆναι εὐτυχῆς ἂν δυνηθῶ νὰ φανῶ πως χρήσιμος εἰς τὸ φιλόπατρι καὶ εὐγενές αὐτῶν ἔργον.

Μετὰ πάσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

Γεώργιος Κατεχάκης.

Ὑπάτη Ἑλληνική Ἀρμοστεία
Προξενικὸν Τμήμα.

Κων/πολις τῆ 4^η Μαΐου 1920.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ε. ἔ. ἐπιστολὴν σας, δι' ἧς μοι ἀναγγεῖλατε τὴν ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον εἶδησιν δι' ἐμὲ ὅτι ἡ τόσον διὰ τὰ πατριωτικά της αἰσθήματα, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐν τῇ κοινωνικῇ κονίστρᾳ ἐπιτελεσθέντα ἄλματα προόδου διακρινομένη Ἀδελφότης τῶν Εὐρυτάνων μ' ἐξέλεξεν Ἐπίτιμον αὐτῆς Μέλος.

Δὲν εὐρίσκω λέξεις νὰ σᾶς εὐχαριστήσω, Κύριε Πρόεδρε, διὰ τὴν γενομένην πρὸς ἐμὲ τιμὴν καὶ σᾶς εἶμαι λίαν εὐγνώμων ἂν θελήσητε νὰ εὐχαριστήσητε ἐξ ὀνόματός μου τὰ ἐκλέξαντά με Μέλη.

Μετ' ἐξαιρετικῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

Δ. Νικολόπουλος.

Πρὸς τὸ ἀξιότιμον Προεδρεῖον
τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων
Ἐνταῦθα.

Ελληνική Ναυτική Βάσις
ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Κων/πολις 5/18 Μαΐου 1920.

Κύριε Πρόεδρε,

Εὐχαρίστως ἔλαβον τὴν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου ε. ἔ. ὑμετέραν ἐπιστολὴν, διὰ τῆς ὁποίας μοι ἀναγγέλλετε τὴν ἐκλογὴν μου ὡς Ἐπιτίμου Μέλους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀδελφότητος Εὐρυτάνων.

Εὐχαριστῶν ἐκ καρδίας διὰ τὴν κολακευτικὴν ταύτην διάκρισιν, σπεύδω διὰ τῆς παρουσίας νὰ συγχαρῶ ὑμᾶς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος διὰ τὴν Ἑλληνικωτάτην αὐτῆς δρασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εἶμαι εὐτυχῆς νὰ συμβάλλω πάντοτε κατὰ τὸ εἰς ἐμὲ δυνατόν.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, μετὰ τῶν εὐχαριστιῶν μου τὴν διαβεβαίωσιν τῆς διακεκομμένης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ.

Δ. Ζαλόκωστος
Πλωτάρχης Π. Ν.
Διοικητῆς Ἑλλ. Ναυτ. Βάσεως
Κων/πόλεως.

Πρὸς τὸ Προεδρεῖον
τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων
Ἐνταῦθα.

Ἐφημερὶς «Πρόδος»
Γραφείον Διευθυντοῦ.

Ἐν Κων/πόλει τῆ 11^η Μαΐου 1920.

Κύριε Πρόεδρε,

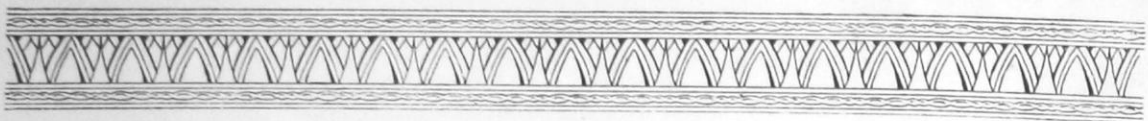
Εὐγνωμονῶν ἀπείρως πρὸς τὴν Ἀδελφότητα τῶν Εὐρυτάνων καὶ ὑμᾶς διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν, τὴν ὁποίαν μοι ἀπεδώσατε ἀνακηρύξαντές με Ἐπίτιμον μέλος αὐτῆς Σᾶς βεβαίω ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ, ὅτι αἰσθάνομαι βαθύτατα τὴν τιμὴν αὐτὴν καὶ ὑπερηφανεύομαι, διότι μὲ τοιοῦτον δεσμόν συνεδέθη μὲ τὸ Σωματεῖον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διὰ τὰς μεγάλας ἀρετὰς καὶ τὸν ὑπέροχον πατριωτικὸν τῶν ἐταίρων του ἀποτελεῖ κόσμημα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Θεωρῶν τιμὴν μου τὸ νὰ βοηθήσω κατὰ δύναμιν τὸ ἔργον τῆς ὑμετέρας Ἀδελφότητος, ἔργον ἄλλως ὑπερόχου Ἑλληνικῆς ζωτικότητος καὶ ἀλληλεγγύης, ὑποβάλλω πρὸς ὑμᾶς καὶ πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ διατελῶ

προθυμότατος θεράπων

Κ. Π. Σπανοῦδης.

Τῷ Κυρίῳ Δ. Βαρσάμη
Προέδρῳ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων
Ἐνταῦθα.

Πρὸς τὸ ἀξιότιμον Προεδρεῖον
τῆς ἐν Κων/πόλει Ἀδελφότητος τῶν Εὐρυτάνων.

Κύριε Ἀντιπρόεδρε,

Βαθύτατα συγκεκνημένος ἐπὶ τῇ ἐνδείξει ὑπερμέτρον πρὸς ἐμὲ φιλοφροσύνης διὰ τῆς προσφορᾶς τοσοῦτον ἀγλαοῦ, ἀλλὰ καὶ βαθείας ἐννοίας δώρου, οἷον νικηταῖς μόνον εἶθισται, παρ' εὐνουσιάτων μοι συμπαραστατῶν ἐν τῇ Διοικήσει τῆς τῶν Εὐρυτάνων Ἀδελφότητος ἑκατὸν ἤδη ἐνιαυτῶν ζωὴν καὶ δραῖσιν εὐκλεῶς πανηγυριζούσης, παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως διαβεβαιώσητε αὐτοὺς ὅτι φιλοτίμως συνειδῶς τὰ πρὸς τὴν γλυκυτάτην πατρίδα καθήκοντα διατελῶ πρόθυμος τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος προβιβασιῆς, ἧς ὠνομάσθην πρῶτος ὑπηρέτης.

Μετὰ φιλίας καὶ τιμῆς

Δ. Γ. Βαρσάμης.

